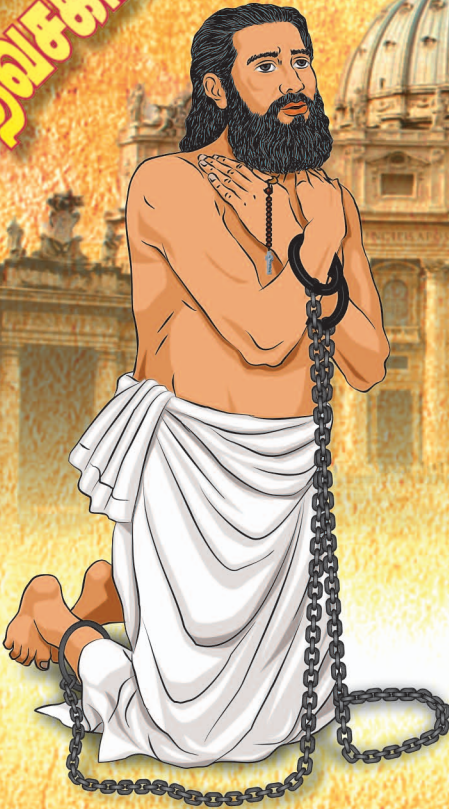

மேலதாட்சியான

தேவசகாயம் பிள்ளை

ஆசிரியை

திருமதி. வி. மேரிஜான் பி.ஏ. எல். டி

சேவா நிலைய வெளியீடு : க
முதல் பதிப்பு : 1944

வேதசாட்சியான
தேவசகாயம்பிள்ளை

கொல்லம், ஸெயின்னு ஜாண்ஸ் ஆங்கிலக் கல்லூரித்
தலைமை ஆசிரியை
திருமதி. வி. மேரி ஜான் பி.எ.எஸ்.டி

குண்டாம் பத்ய

நூல் விபரம்

பெயர்	: வேதசாட்சியான தேவசகாயம்பிள்ளை
ஆசிரியர்	: திருமதி. வி. மேரி ஜான் பி.எ.எல்.டி.
முதல் பதிப்பு	: 28.07.1944
முதல் பதிப்பு வெளியீடு	: சேவா நிலைய வெளியீடு புருணோ பிரதர்ஸ் 'ஸ்ற்றாற்றியூ' ரோடு, திருவனந்தபுரம்.
முதல் பதிப்பு அச்சாக்கம்:	சிறு பிரஸ், திருவனந்தபுரம்
இரண்டாம் பதிப்பு	: அனல் வெளியீடு - 37 ஜூலை 2012
படிகள்	: 1000
மொழி	: தமிழ்
வகை	: வாழ்க்கை வரலாறு
நூலின் அளவு	: 1/8 கிரவுன்
தாளின் தன்மை	: மேப்லித்தோ 70 GSM
அச்சக் கோர்வை & அச்சாக்கம்	: பிரிண்ட் பாயிண்ட், நாகர்கோவில்
அட்டைப்படம்	: ஓவியர் லியோ ராய், நாகர்கோவில்
மொத்த பக்கங்கள்	: 88
வெளியீடு	: அனலகம், தண்ணீர் பந்தல், பாலூர், கருங்கல் - 629 157. குமரி மாவட்டம்.
கிடைக்குமிடம்	: திருவள்ளுவர் நூல் நிலையம் 13, பெதஸ்தா வணிக வளாகம் மகளிர் கிறித்தவ கல்லூரி சாலை நாகர்கோவில் - 629 001
தொடர்பு எண்	: 94425 84238
கொடை	: ₹ 30

1712-ஆம் ஆண்டில் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள நட்டாலம் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர் மறைசாட்சி தேவசகாயம். 14.01.1752 அன்று சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட நான் வரையிலான 40 ஆண்டுகள் அவரது வாழ்வுக் காலம். திருமுழுக்குப் பெற்ற கிறித்தவராக 7 ஆண்டுகள் வாழ்வதற்கு கிடைத்த வாய்ப்பில் மகிழ்ந்திருந்த நாட்களை விட சவால்கள், நெருக்கடிகள், துன்பங்கள், கொடுந்துன்பங்கள் என துன்புற்ற நாட்களே அதிகம். அதிலும் இறுதி முன்று ஆண்டுகள் அவர் அனுபவித்த துன்பங்கள் மிகக் கொடியன.

ஆனால் கிறித்துவை ஏற்றுக் கொண்டதற்காக கொலை செய்யப்படும் அளவுக்கு நெருக்கடிகள் வந்த போதும் அவர் கிறித்தவ நம்பிக்கையை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. அவருடைய நம்பிக்கை உறுதியானது என நிரூபணம் செய்தார். இந்த மாமனிதருடைய வாழ்வு பற்றிய பதிவுகள் தொடக்க காலத்தில் மிகக் குறைவாக இருந்தன. ஆனாலும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் 1944-ஆம் ஆண்டு ஆய்வுப் பூர்வமாக மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்ட நூல்களில் ஒன்று தான் “வேதசாட்சியான தேவசகாயம்பிள்ளை” என்னும் இந்தச் சிறிய நூல்.

இதன் ஆசிரியர் திருமதி. வி. மேரி ஜாண் பி.எ.எல்.டி. அவர்கள். இவர் கேரளாவில், கொல்லம் என்னுமிடத்திலுள்ள ஸெயின்னு ஜாண்ஸ் ஆங்கிலக் கல்லூரியின் அப்போதைய தலைமையாசிரியை ஆவார். இவருடைய இந்த அரிய முயற்சி பாராட்டுதலுக்குரியது.

திருவனந்தபுரம், சேவா நிலைய வெளியீடாக 114 பக்கங்கள் கொண்ட இந்தச் சிறியநூல் ₹ 1.00 மதிப்பில் 28.07.1944 அன்று அப்போதைய கோட்டாறு மறைமாவட்ட ஆயர் மேதகு. ஆஞ்ஞ்சரமி அவர்களின் ஆசியுடன் வெளிவந்துள்ளது. சுமார் 68 ஆண்டுகள் பழமையான நூலாக இருந்தாலும் அதன் முக்கியத்துவம் உணர்ந்து அனல் வெளியீட்டாக நண்பர்கள் இதை மறுபதிப்பாக வெளியிடுவதில் மகிழ்கின்றோம்.

இறையுழியரின் பிறப்பின் 300-ஆவது ஆண்டில் உரோமைப் புனிதர் பட்ட வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இறையுழியரின் வரலாற்று ஆவணங்கள் உண்மையானவை எனச் சான்றளித்தார்கள் தொடர்ந்து உரோமைப் பேராய கர்தினால்கள் குழு 08.05.2012-இல் முக்திப்பேறு என்ற மேல் நடவடிக்கைக்கு தகுதியானவர் என்று சான்றளித்தது.

அதை ஏற்றுக் கொண்டு “இந்தியாவின் முதல் பொது நிலையினர் மறைசாட்சி முக்திப்பேறு பெற்ற அருளாளர் தேவசாகயம்பிள்ளை” என திருத்தந்தை பதினாறாம் பெனடிக்ட் 28.06.2012-இல் அகில உலகத் திருச்சபைக்கு அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து இந்தச் சிறு நூல் வெளிவருவதால் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இந்த நூல் வெளிவர உதவியாக மூலநூல் பிரதியை தந்து உதவிய அமலகிரி எழில் அவர்களுக்கு நன்றி. இதற்கு அச்சக்கோர்வை மற்றும் அச்சாக்கம் செய்து உதவிய பிரிண்ட் பாயிண்ட் அச்சகத்தாருக்கு நன்றி. அட்டைப்படம் வடிவமைத்த ஓவியர் லியோ ராய் அவர்களுக்கு நன்றி.

வரலாற்றுப் பதிவுகள் பேணப்படவும் மறைசாட்சியின் நினைவுகள் நீங்கா நினைவுகளாக நிலைக்கவும் வாங்கி பயன்பெற வாழ்த்துக்கள்.

அனலகம், தண்ணீர்பந்தல்
பாலூர், கருங்கல் - 629 157
28-06-2012

அன்புடன்
அனல் நண்பர்கள்

■ முதல் பதிப்பு முன்னுரை

சுத்திய வேதத்துக்காக உயிர் துறந்த தேவசகாயம் பிள்ளையைப் பற்றிக் கேள்விப் படாதவர் நமது பாரத நாட்டின் தென்பாகத்தில் ஒருவருமில்லர். இந்து மார்க்கத்தில் பிறந்து வளர்ந்த இக்குணசீலன், துன்பவருத்தங்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்த் துடர்ந்துவர, தாங்கொண்ணாக் கவலையுற்று, மனநீம்மதி யற்றிருக்குங்கால், கத்தோலிக்கராகிய பெனடிக்ட் டிலனாய் என்னும் பெல்ஜிய சேனாதிபதி அவருக்கு ஆறுதல்மொழி பல கூறி அவரைத் தேற்றிவந்தார். இச்சமயம் தேவ வரப்பிரசாதத்தின் ஒளி தேவசகாயத்தின் மனதில் வீச கத்தோலிக்கு வேதமே உண்மையான மார்க்கமென அவர் உணர்ந்து, விசுவாச சுத்தியங்களனைத்தையும் சரிவரக் கற்று, ஞானஸ்நானம் பெற்று, கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்தைக் கைகொண்டார். கத்தோலிக்கு மதத்தை அவர் தழுவினதின் காரணத்தால் வேத விரோதிகள் அவருக்கு பலவிதமான கடும் இன்னல் புரிந்தனர். உயிருள்ள விசுவாசமும் தளராமனத்திடனுமுள்ள தேவசகாயம் பிள்ளையோ கிறிஸ்து நாதருக்காகத் துன்பப்படுவது தனக்கு ஆனந்த பாக்கியமென்று எண்ணி சந்தோஷத்துடன் சகல வேதனை நிரந்தை அவமானங்களைப் பொறுத்து சுத்திய மறையின் உண்மைக்கு சாட்சியாக தன்னுயிரையே அர்ப்பணம் செய்த கிறிஸ்தவ வீர சூரன் ஆனார். நமது மேற்றிராசன எல்லைக்குள்ளிருக்கும் நட்பாலம் என்னும் அவர் பிறப்பிடமும், புலியூர்க் குறிச்சியும், அவர் உயிர் துறந்த ஆரல்வாய்மொழியும் சரித்திரப் பிரசித்தம் பெற்றவை.

நமது தாயாகிய சத்திய திருச்சபை தேவசகாயம் பிள்ளையை ஒரு வேத சாட்சியாக நமது பீடங்களில் ஸ்தாபித்து வணக்கம் செலுத்தும் பாக்கியமான நாள் எப்பொழுது வருமோவென்று நமது மேற்றிராசனக் கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரமன்று, இந்து தேசத்தின் கத்தோலிக்கர் அனைவருமே ஆவலோடு எதிர்பார்ப்பது நியாயம் பொருந்தியதாகும். ஆகையால் திருச்சபையின் உன்னத மகிமைப் பட்டங்களை அவர் பெறும் மகோற்சவ நாட்கள் துரிதமாய்த் தோன்றும்படி நமது தீவ்விய இரட்சகரையும் வேதசாட்சிகளின் இராக்கினியாம் தேவதாயாரையும் நாடுமல்லோரும் பத்தி நம்பிக்கையுடன் மன்றாடுவோமாக!

தேவசகாயம் பிள்ளையின் சீவிய வரலாற்றை தமிழ்மொழியில் பிரசுரிக்க முயன்ற ஸ்ரீமதி மேரி ஜாண் B.A.L.T.யை நாம் பெரிதும் பாராட்டி ஆசீர்வதிக்கின்றோம். இந்திய கிறிஸ்தவ வீரனின் உருக்கம் நிறைந்த இச்சரிதை நம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏராளமான நன்மை பயக்குமாறு கிருபா சமுத்திரமான சர்வேஸ்பரன் கருணை புரிவாராக!

நாகர்கோயில்
28-7-1944

✠ T.R. Ajniswami, S.J.
கோட்டாறு மெற்றிராணியார்

Nihil Obstat

Paul Sebastian Fernando
Censor Deputatus

Imprimatur

✠ T.R. Ajniswami, S.J.
Bishop of Kottar,
Nagercoil.
28-07-1944

■ முதல் பதிப்பு பதிப்புரை

வேதசாட்சியான தேவசகாயம்பிள்ளையின் சரித்திரத்தை, சரித்திர ஆராய்ச்சியுடன் எழுதி வெளியிட, வேண்டிய ஆதரவளித்து உதவிபுரிந்த பெரியார் அனைவருக்கும் எம் நன்றி உரித்ததாகுக. இந்நூல் பெருமைபெற ஞானதந்தைக் குரிய அன்போடும், தயாளத்துடனும் முன்னுரை எழுதி எம்மை ஆசீர்வதித்து உயரிய ஊக்கம் அளித்த கோட்டார் மெற்றிராணியார் மகா மேன்மை தங்கிய டாக்டர் றோக் அஞ்ஞ்சாமி, சே.ச. ஆண்டவரவர்களுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியை தாழ்ச்சி வணக்கத்துடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இப்பிரகரம் மேன்மை பெறும் பொருட்டு தகுந்த சந்தர்ப்பங்களில் உதவி புரிந்தவரும் மெற்றிராணியாண்டவரவர்களின் காரியதரிசியு மாகிய, கனம் தங்கிய பிரான்சிஸ் சுவாமி அவர்களுக்கும், இந்நூலில் கையெழுத்துப் பிரதி பரிசோதனை செய்து உதவி புரிந்தவரும், வேதசாட்சியின் பிறந்த ஊர் உள்ளடங்கிய பள்ளியாடிப் பங்குவிசாயணைக் குருவான வருமாகிய கனம்தங்கிய பால் செபாஸ்டியன் பெர்னாண்டோ சுவாமி அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம். இந்நூலின் கையெழுத்துப் பிரதி வாசித்து வேண்டிய ஊக்கமளித்த பெருந்தகையராகிய, திரு. மோசஸ் எம்.எ.எல்.டி., திரு.எஸ்.டி. சுகளம், முதலியோருக்கும் யாம் நன்றியுடையோம்.

இந்நூலை, விரைவாக அச்சிடுவதிலும், சீர்படுத்துவதிலும், பேருதவி அளித்த, திரு. யுப்ரேம் பெர்னாண்டஸ் பி.ஏ. அவர்களுக்கும் “ஸிற்றி பிரஸி”ன் ஏனைய பொறுப்பாளருக்கும்

எம் நன்றி உரித்ததாகுக. மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் இந்நூலை ஆதரித்து, இன்புறும்படி முதல் இரண்டதிகாரங்களையும் “நல்ல ஆயன் பத்திரிகையில்” வெளியிட்டுதலிய, கனம் தங்கிய எஸ். அந்தோனி PH.D.L.D. சுவாமி அவர்களுக்கு யாம் பெரிதும் நன்றியுடையோம். உலகில் கத்தோலிக்க திருச்சபை பெருமைபெறும்படி தம் உடல், பொருள், உயிர் என்னும் அனைத்தும் அர்ப்பணம் செய்த வேதசாட்சியான தேவசகாயப்பிள்ளையின் இச்சரித்திரத்தை மக்கள் அனைவரும் பாராட்டி ஆதரிக்க முன்வருவார்களென்று முழு மனதோடு நம்புகின்றோம். திருவருள் வழிநடத்துக!

To

Chariat Kunguthomman Esq.,

*In appreciation of more than 32 years
of his service in the Travancore
Legislature.*

உலகில் உயிர்ப்பிராணிகள் இன்பத்தை நாடி வாழ்கின்றன. இன்பம் அனுபவிக்க இவ்வுலக வாழ்வே மேலானதென்று எண்ணி பேரீன்பத்தின் பெருமை அறியாதார் உலகில் மகிமை பெற பெரும் முயற்சி செய்கின்றனர். இவ்வுலக வாழ்விற்கு ஆதாரமான சரீரம் சதமென்ற நம்பிக்கையால் ஆத்துமத்தின் மதிப்பை மறந்து உதரமே சரணம் என்றிருப்பார் பலர். நோய்களுக்கு உரிய உறைவிடமாகிய பூத உடம்பு அழிந்து புழுக்களுக்கு உணவானபின் உலக வாழ்வே நித்தியம் என எண்ணியிருந்தவர்களின் ஆத்துமத்தின் கதி என்னாகும்? எனவே நித்தியத்திற்கும் நிலைபெறும் ஆத்துமத்தை எவ்வித கால வேற்றுமையிலும் களங்கமின்றிக் காப்பது நம் கடமையாகும்.

கத்தோலிக்க திருச்சபையானது மக்களுக்கு ஆன்மீக வாழ்வின் அருமையையும் அழிவில்லாத பேரானந்தத்தின் பெருமையையும் இடையறாது விளக்கி வருகின்றது. உலகில் பெருமையும் புகழும் நெடுங்காலம் நிலைப்பதில்லை. பல தேசங்களை அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்யும் மன்னாதி மன்னரின் சரீரங்களும் மண்ணிற்கு இரையாகின்றன! ஒருவன் வாழ்வு காலத்தில் வருந்தித் தேடிவைத்த செல்வமும், திரட்டிய பொருளும் உடம்பை உயிர் விட்டுப் பிரியுங்காலத்தில் பயன் தருவதில்லை. உலகம் முழுவதையும் தனதாக்கிக் கொண்டாலும் ஒருவன் தன் ஆத்துமத்தை மாத் திரம் காப்பாற்றாவிட்டால் உலக வாழ்விற்குப் பின் அவன் கதி என்னாகும்? இந்த உண்மையை உணர்ந்த உத்தமர் பலர் உலக செல்வங்களையும் சிற்றின்பம் தரும் மனச் செழிப்பையும் வெறுத்து, கொடிய ஆக்கினைகளுக்கு அஞ்சாமல், ஆத்துமத்தை நித்தியத்திற்கு இரட்சிக்கும் பொருட்டு தங்கள் சரீரங்களைத் தியாகம்

செய்தனர். இவ்வாறு வேதவிசுவாசத்தைக் காப்பாற்றிய வேதசாட்சிகள் உலகில் எத்திசையிலும் எண்ணிறந்தவர் உளர் என்பதைக் கத்தோலிக்க திருச்சபைச் சரித்திரம் நன்கு விளக்கும். இவர்களுள், திருவிதாங்கூர் தேசத்தில் வேதசாட்சியாகிய தேவசகாயம்பிள்ளைத் தம்மை முழுவதும் திருப்பலியாகக் கையளித்து தமது மாசற்ற இரத்தத்தால் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உண்மையையும் உயர்வையும் உலகிற்கு விளக்கியவராவர்.¹

ஆரவ்வாய்மொழியிலுள்ள காற்றாடிமலைக் கடும்பாறை மீது தேவசகாயம்பிள்ளை வேத சாட்சியாக தம்மை அர்ப்பணம் செய்தார் என்பது சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற ஓர் உண்மை. இச்சம்பவம் நடந்த காலத்தில் எழுதிவைத்த பல இரேகைகள்,² இத்தாலியன், இலத்தீன், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம் முதற்கொண்ட மொழிகளில் உள்ளன. வடக்கன்குளம் கோவில் பங்குவிசாரணைக் குருவாயிருந்தவரும், தேவசகாயம் பிள்ளைக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்தவருமாகிய பரஞ்சோதிநாதர் சுவாமியவர்கள் (Rev. Fr. Battista Buttari) தேவசகாயம் பிள்ளையைப் பற்றி எழுதிவைத்த இரேகைகளும்,³ அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்திருந்த சேகசபை சுவாமிமார்கள் எழுதிய நிபுணங்களும், வேதசரித்திரம் விளக்கும் பழைய ஏடுகளும் திருவிதாங்கூர் தேசத்தில் திவானாக ஆட்சி செய்த திரு நாணுபிள்ளை அவர்கள் எழுதியதும் இதுவரையிலும் அச்சிட்டு வெளிவராததுமான “திருவிதாங்கூர் சரித்திரம்” முதலியன இந்த சரித்திர ஆராய்ச்சியில் முக்கியமானவை, தேவசகாயம்பிள்ளை வேதசாட்சி கிரீடம் அணிந்ததைக் கொச்சி மெற்றிராணியார் ஆண்டகை அறிந்தவுடன் மகிழ்ச்சியோடு “தெதேயும்” என்ற

1. Les Martyrs l' Inde

“The Apostles and Martyrs of India” p. 84.

2. La Mission du Madure par le. p. J. Bertrand Vol. IV.

3. Vita del Padre Giovanni- Battista Buttari Lorets - Tipographia - Rossi.
“Catholic Missions in South India” Rev. Strickland and Marshall Esq.

வாழ்த்துக் கீதம் பாடி கத்தோலிக்க விசுவாசிகளோடு ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்தினார். கத்தோலிக்க வேதவிசுவாசிகளுடைய பெரும் முயற்சியின் பயனாகக் கிடைத்த வேதசாட்சியின் திருச் சரீரத்திலுள்ள அம்சங்களைக் கோட்டாற்றில் அர்சி. சவேரியார் மெற்றிராசனக் கோவில் பீடத்தின் முன் வணக்கமாய் அடக்கம் செய்திருப்பது வேதசாட்சியின் அக்காலத்திலுள்ள பெருமையை விளக்குகின்றது.

தேவசகாயம் பிள்ளையின் காலத்தில் நிகழ்ந்தனவற்றை எழுதிய பரஞ்சோதிநாதர் சுவாமி அவர்களின் தினசரிக் குறிப்புகள், மற்று் சேகசபை குருக்களின் இரேகைகள், பிற்காலங்களில் அகத்தோலிக்கர் பல காலங்களில் வேத சாட்சியின் சரித்திரத்தைப் பற்றி எழுதிய ஆராய்ச்சிகள்,* சில ஏட்டுரைகள், இக்காலம் வரையிலும் அச்சிட்டுப் பிரசித்தமாகாத “தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம்” ஏட்டுப்பிரதி, திருவிதாங்கூர் கொச்சி என்னும் தேசங்களுக்கு பிரிட்டிஷ் இரசிடன்றாயிருந்த மாக்கன்சி துரையவர்கள் வேதசாட்சியின் சமகால ரிக்கார்டுகளை ஆதாரமாக எழுதிப் பிரசித்தம் செய்திருக்கும் இரேகைகள், பல பாறைஷுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும் தேவசகாயம்பிள்ளை சரித்திரங்கள், நாட்டில் பிரபலமாய் வழங்கும் “தேவசகாயம் பிள்ளை அம்மானை,” திரு: பதுமனாபபிள்ளை எழுதியிருக்கும் “ஆரவாய்மொழி ஸ்தலபுராணம்,” பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்து திரு: ச. செல்வராஜு ரெட்டியார் வெளியிட்டிருக்கும் “தேவசகாய சீகாமணிமாலை,” டச்சு கவர்மென்று ரிக்கார்டுகள், திருவனந்தபுரம் “மதிலகம் ரிக்கார்டு” இரேகைகள், முந்தையர் வீரச்செயல்களையும் வழக்கங்களையும் வெளியிடும் வில்லுப்பாட்டுகள், தென்னிந்தியாவில் பல பாகங்களிலும் கிறிஸ்தவர்களுள்ளும் இந்துக்களுள்ளும் ஒரே முகமாய் விசுவாசத்துடன் வழங்கி

* “Mathirbhoomy Annual” - கிறிஸ்து சமானனாய் நாயர், By G. Sankaran Nair.

வரும் கர்ணபரம்பரை, முதலியன இந்த சரித்திரம் எழுதுவதற்கு ஆராய்ச்சியுடன் பயன்படுத்தியுள்ளேன்.

வேணாட்டை ஆண்டுவந்த வேந்தர்கள் கிறிஸ்தவர்களை அன்புடன் ஆதரிக்கின்றனர்.⁴ சிறப்புடன் அரசாட்சி செய்த சேரமான் பெருமான் கானாயித் தொம்மனுக்குக் கொடுத்த பெரும் பதவிகளும், கி.பி. 774-ல் வீர இராகவ சக்கரவர்த்தி இரவிக் கொர்த்தனுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் கொடுத்த மணிக்கிராமமும் பதவிகளும், கி.பி. 824-ல் அரசனாயிருந்த ஸ்தானு இரவிசுப்தன் மிருவான் சபரீசோவிற்கு உவந்தளித்த உதவிகளும், வஞ்சி நாட்டில் வாழும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அரசர்கள் அளித்த ஆதரவை விளக்குகின்றன. அன்றியும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு தேவ ஆராதனைக்கு அவசியமான கோவில் கட்ட இன்றியமையாத இடங்கள் கரம் ஒழிவாக நம் தேசத்தில் சில பாகங்களில் அரசர்கள் கொடுத்தனர்.⁵ தேவாலயங்களின் எண்ணெய்ச் செலவிற்காக சில வரிகளை அவ்வரசர்கள் விட்டுக் கொடுத்தனர்.⁶ வராப்புழை, உதயகிரி, கோட்டாறு முதலிய இடங்களிலுள்ள தேவாலயங்கள் அரசர்களிடமிருந்து சில விசேஷ உதவிகள் பெற்றிருந்தன. உதயகிரிக் கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் தேவாலயத்தில் வாழ்ந்திருந்த குருவானவருக்கு மாதம் ஒன்றிற்கு நூறு பணம் கவர்மென்றார் கொடுத்து வந்ததாக இரேகைகள் இருக்கின்றன. பல நூற்றாண்டுகளிலாக கேரளத்திற் குடியேறிய சில கிறிஸ்தவ சமூகத்தினரைப் பெருமையுடன் அரசர்கள் ஆதரித்தனர்.⁷ தானமாக சில இடங்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். வேத பிரசாரத்திற்காக நாட்டில் வந்தவர்களுக்கு

4. "Kings and Christians of Kerala - Kerala Society papers.

5. Jornada by Gouvea p. 4:
Asia by De Coutte: Land at Perumals by Day. p. 43: Letters from
Malabar by Canter Vischer.

6. Kumari Muttam Inscriptions - Trav; Arch; Series; History of Christianity
in Travancore by C. M. Augur.

7. "Cathay and the way Thither"

உதவி செய்திருக்கின்றனர்.⁸ என்றாலும் இவ்வகை ஆதரவு நாட்டின் ஒரு நயமாக நிலை பெறவில்லை என்பர் சிலர்.

கால வேறுபாட்டில் விரும்பத் தகாதனவும் நிகழ்ந்தன. கிறிஸ்தவர்கள் சிற்சில காலங்களில் தேசத்தினுள் சமாதானமாக வாழ வழியின்றி பெருங்கஷ்ட நஷ்டங்கள் அனுபவித்தனர். உயிர் பிழைக்க கூட்டமாய் மலைகளிலும் காடுகளிலும் சங்கேதம் தேடிய காலங்களும் உள்ளன.⁹ கிறிஸ்தவர்களை இத்தேசத்திலிருந்து அழிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்களை கிறிஸ்தவர் அல்லாதார் அழித்தனர்.¹⁰ நாட்டில் வேதகலாபங்கள் பொங்கி எழும்பிய காலங்களில் பேரானந்தத்துடன் வேதசாட்சிகளாக உயிர் துறந்தவர் பலர்.¹¹ அவர்களில் முதன்மையான தேவசகாயம் பிள்ளை, அருளன், வேலேந்திரன், அருளப்பன் முதலியோர் சிலராவர்.¹² கிறிஸ்து மதத்தை மறுதலிப்பதற்காக மரங்களில் கட்டி வைத்து உயிருடன் தொலி உரித்த காலத்தும் சேக கிறிஸ்து நாதரைமறுக்காத நம் முன்னோரை நினைக்க இரங்காத நெஞ்சமில்லை. காரிருங் கடலில் கருக்கொண்டெழும் கடுந்திரைகள் போல் பொங்கி அமைந்த வேத கலாபங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் நெடுங்காலம் நிகழ்ந்தன.¹³ கிறிஸ்தவர்களைப் பகிரங்கமாய் நிந்தித்து அவமானம் செய்ததோடு செபமானை முதற்கொண்ட

8. Madras Journal xiii, p. 146;

Oriens Christians-Le Quiens.

9. Devasagayam Pillai's conversion and Martyrdom from contemporary accounts (Italian - Fr. John Baptist Buttari S.J.

10. History of Christianity in Travancore G. T. Mackenzie - Resident of Travancore and Cochin.

Travancore State Manual (Mr. Nagamaiah) Vol. I. p. p. 297-299.

11. History of Christianity in Travancore C.M. Augur.

12. John of Monte Corvino's letter from Pekin 1305: "Mirabilia" - Col. Yule's Ed.

13. Oriente Conquistado.

புண்ணியப் பொருட்களும் நிந்தித்து அழிக்கப்பட்டன.¹⁴ ஆயினும் பல தேசங்களிலும் நிகழ்ந்ததுபோல நம் தேசத்திலும் கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வித கஷ்டங்களை முகமலர்ச்சியுடன் தாங்கி முன்னேறினர். வேதசாட்சிகளின் இரத்தம் வேதத்திற்கு வித்தாக முளைத்துத் தழைத்தது.

உண்மை இவ்வாறிருக்க “திருவிதாங்கூர் ஸ்ரேற்று மானுவல்” எழுதிய திரு நாகமய்யா அவர்கள் சரித்திர சம்பந்தமான ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டாமல், தேவசகாயம்பிள்ளையை வேதசாட்சியாகக் கொலை செய்யவில்லை என்று ஸ்தாபிக்க சில சங்கல்பமான கேள்விகளை மாத்திரம் எழுப்பியமை பெரும் வியப்பே. ஆயினும் இக்காலம் வரையிலும் உண்மையான எதிரிடை ஞாயங்கள் வெளிப்பட்டில. இதற்கு மேலாக தேவசகாயம்பிள்ளையின் சரித்திரத்தை விளக்கும் இரேகைகள் அனையவும் ஒரே முகமாய் உண்மையை உணர்த்துவது சிறப்புடையதே. எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய் பொருள் காண்பது அன்றோ பேரறிவு’ இதன்றோ சரித்திர ஆசிரியர் கடமை.

திருவிதாங்கூர் தேசத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபை எவ்வாறு வேரூன்றி வளர்ந்து செழித்ததென்பதை சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்து ஆராய்பவர்களுக்கு தேவசகாயம் பிள்ளையின் காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் நிலையும், தேவசகாயம் பிள்ளையின் மேன்மையும் விளங்கும். இவர் காலத்தில் வேதத்திற்காக சிறந்த தியாகங்கள் அனுபவித்த அண்ணலார் பலர். இவர்கள் அனைவரின்முதன்மையானவர் தேவசகாயம்பிள்ளை என்ற உண்மையை இவர்கள் சரித்திரம் எழுதிய ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் விளக்காது விட்டமையே யான் இந்த சரித்திரம் எழுத முற்பட்ட காரணங்களில் ஒன்று. சரித்திர இரேகைகளில் காணும் உண்மைகள் வழியாய்

¹⁴ Contemporary records of Rev. J.B. Buttari S.J. life and letters of St. Frances. Xavier by Coleridge; “Mission du Madure”

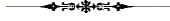
வேதசாட்சியின் பெருமையை நன்றாய் வெளிப்படுத்துவதே சிறந்த நோக்கம்.

தேவசகாயம் பிள்ளை கத்தோலிக்க திருச்சபையின் முறமைப்படி கிறிஸ்தவனாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற காலத்திற்குச் சற்று முன் முதல், அவரை வேதசாட்சியாகக் கொலை செய்வது வரையினும், நாட்டில் இந்துமத சம்பந்தமாக மிகப் பெரியனவும் அரியனவும் ஆகிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அக்காலத்தில், பிராமணர்களுக்கு பெரும் சுவாதீனமும், செல்வாக்கும் இருந்திருக்க வேண்டும். 1744-ல் பத்திரதீபம், 1749-ல் முதல் துலாபுருஷதானம், 1750-ல் முதல் முறைஐபம் முதற்கொண்ட வேதகர்மங்களின் வழி மக்களுக்கு மதத்தில் பற்றுதல் மிகுந்திருந்தது. இவ்வித நிகழ்ச்சிகளின் காலத்தில் பிரபல உத்தியோகஸ்தனாயிருந்த தேவசகாயம் பிள்ளை, கிறிஸ்தவனானதன்றியும் வீரத்துடன் இந்துமதத்தை மறுத்ததற்கு பயன் அவர் வேதசாட்சி ஆதல் அன்றி யாதும் இல்லை.

இன்றும் தேவசகாயம் பிள்ளையின் திருநாமம் எப்பொழுதும் எங்கும் முழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவர் வழியாய் உதவியை நாடி பயன் பெற்று மகிழ்வார் பலர். மக்கள் ஐகதி, மத பேதமின்றி இவர் சலுகையைத் தேடுகின்றனர். சத்திய சர்வேசுவரனின் திரு நாமத்தில் இவர் அனுபவித்த வியாகுலங்களும், நீந்தை அவமானங்களும், கொடிய ஆக்கினைகளும் நினைக்க நெஞ்சில் துன்பப் பெருவெள்ளம் பொங்கி நிறைகின்றது. கண்ணெஞ்சமுடைய காவலாளர் கடுங் காரை முட்கள் நிறைந்த கம்புகளைப் பிணைத்து அடித்த எண்ணிறந்த அடிகளும், புலியூர்க்குறிச்சியில் நடுப்பகலில் கருங் கற்பாறையீது சற்று நேரம் இளைப்பாறுகையில் தமது தாகத்தைத் தணிக்க மிகுந்த ஆவலுடன் தண்ணீரின்றி வறண்ட நாவால் “சேசுவே” என்று நேசத்துடன் அழைத்த சத்தமுங் கேட்டு இவர் கை மூட்டால் பாறை மீதிடிக்க, உயிரற்ற கருங்கற் பாறையும் இரங்கித் தண்ணீர் சுரந்து அவருடைய தாகத்தைத் தணித்ததென்றால், இவ்வேதசாட்சி அனுபவித்த

வியாகுலங்களை வாசித்து அறியும் மக்கள் மனம் இரங்காதிருக்குமோ? உயிர்ப் பிராணிகள் அமைதியாய் நிலைக்க, குளிர்காற்று மரக்கிளைகளில் மோதி ஓலமிட்டழ, காரிருள் நேரத்தில் காற்றாடிமலைக் கரும்பாறை மீது முழங்காலில் நின்று முழு நம்பிக்கையுடன் ஆகாயத்தை அண்ணாரந்துநோக்கி இன்பம் பூத்த இனிய முகத்தோடு இரட்சகராகிய சேசுவின் இரக்கம் நிறைந்த திருக்கரங்களில் திடசித்தத்துடன் தம்மைக் கையளித்து, “சேசவே என்னைக் கைவிடாதேயும்” என்று கடைசி நேரத்தில் கூவி அழைத்த நித்தியப் பேரொலி இந்த சரித்திரத்தை வாசிப்பவர்கள் இருதயத்தில் பசுமரத்தில் ஆணிபோற் பதிந்து பயன் தராதோ? அன்றியும் நற்கருத்துடன் எழுதிய இந்த சரித்திரத்தில் யாதேனும் ஒரு வார்த்தையாயினும் சர்வேசுவரனின் அருளைப்பெற்று வாசகர் இருதயத்தை இளக்க, நித்தியத்திற்கும் தேவசகாயம்பிள்ளையை அர்ச்சிஷ்டவராக பெருமைப் படுத்தும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவன் இடத்தில் அவர்கள் மனமார மன்றாடுவார்கொன்று நம்புகின்றேன். திருவருள் துணைக்க! திருச்சபை வளர்க!! நல்லறஞ் செழிக்க!!

பொருளடக்கம்

அதி.	பக்கம்
1. மருதக்குளங்கரை	... 18
2. நற்பெருந் தலைவர்	... 24
3. உண்மை உணர்ந்த உத்தமன்	... 31
4. மனைவியின் ஞானஸ்நானம்	... 43
5. அந்தணர் பகை	... 47
6. சிறைப்பட்ட செம்மல்	... 53
7. சிறைவாசம்	... 61
8. பேரளித்த பேராக்கினைகள்	... 70
9. ஆரல்வாய்மொழி அருட்கூடம்	... 74
10. காற்றாடிமலைக் கொடுங்கொலை	... 81
11. வஞ்சிநாட்டு வெண்சுடர்	... 86

மருதக்குளங்கரை

முகக்கு அழகிய முகம்போல் விளங்கும் பாரத கண்டத்தின் திலகம்போல் விளங்குவது தர்மபூமியெனப் பெயர் பெற்ற திருவிதாங்கூர் என்பார். இச்சீரிய நாட்டின் தென்பாகத்தில், வேணாட்டின் பண்டைத் தலைநகர்களாய் விளங்கிய திருவாங்கோடு, பத்மநாபபுரம், (கல்குளம்) என்னும் நானிலத்தோர் போற்றும் நன்னகரங்கள் உள்ளன. திருவிதாங்கூர் தேசத்தின் பெயருக்கு அடிப்படையாக நின்ற திருவாங்கோட்டின் வடபாகத்தில் சுமார் ஐந்து மைலுக்கப்பால் பழைய இராஜ பாதையின் பக்கத்தில் வளப்பெருக்குடன் மகிழ்ச்சி தருவது மருதங்குளங்கரை என்னும் ஓர் சிற்றூர். இச்சிற்றூரானது நல்லறத்தார் நாடும் நலமிக்க நட்பாலம் என்னும் பேரூரின் பெருமை மிகுந்த பகுதியாகும். தாமிரவருணி ஆற்றின் நீர்ப்பெருக்கானது மூன்று குன்றுகளிடையே அமைந்த இவ்வூரை வளம் பெறச் செய்கின்றது. பண்டைப் பணுவல்களும், வரலாறுகளும் மருதக்குளங்கரையின் பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றன.

இயற்கை நலம் இனிது விளங்கும் இவ்வூரானது நிலவளத்திலும் நீர்வளத்திலும் பண்டைக்காலம் முதலே சிறப்புற்றிருந்தது. இவ்வூரின் இன்பமளிக்கும் இயற்கை அழகானது கண்டார் கருத்தைக் கவரும் இயல்பினது. பச்சை நிறம் படர்ந்த பயிர்கள் பரந்த நிலப்பரப்பின் பயனை நன்கு விளக்கும். கழிநிலந்தரும் கழனிகளில் களிப்பொடு உழவர் உழுவதாலெழும் ஒலியும், கனியுண்ட களிப்பினால் மரக்கிளைகளிடையே இன்னிசைப் பறவைகள் இடையறாது எழுப்பும் இன்குரல் ஓசையும், நாதசுவரங்களின் நனியிசையொப்ப எண்டிசையும் வரி வண்டினங்கள் எழுப்பும் இனிய ஓசையும், அகன்ற ஆழியில் நின்று நிலத்தின்மேல் தவழ்ந்து வரும் தென்றல் ஓசையும், மலையிடைப் பிறந்த மந்தமாருதம் மரக்கிளைகளை மருவுவதால் எழும் சலசலப்பும், நீர் தருக்களிடையே கூட்டமாய் அமைந்த நாயர் இல்லங்களின் அருகேயுள்ள சிவாலயத்தினின்று இடையறாதெழும்பிய மந்திர ஓசையும் இச்சிற்றூரின் செல்வச் சிறுவர்களுக்கு மன மகிழ்ச்சியூட்ட அவர்களும் அடங்கா மகிழ்ச்சியோடு பாடி மகிழ்வர். விடாமுயற்சியுடன் பாடசாலைகளில் பாடம் பயிலும் சிறுவர்கள் எழுப்பும் ஓசைக்கு மேலாய் கறாகறாவென்று காடைகள் ஒலியும், புறாவினங்களின் குறாவுதனும், குயிலினங்களின் குரலோசையும் ஒலிப்பவாயின.

நிலமகள் இவ்வூர் சிறப்பைக் கண்டு களிக்கும் கருத்துடன் கவின்தரு கண்களைக் களிப்புடன் திறப்பதுபோன்று குளங்களில் மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் தவழும். பழுதற்ற பலவகைக் கனிகளையும், மகிழ்ச்சி தரும் மலர்க்குலைகளையும் தாங்கிய தருக்கள் தரும் தண்ணிழலைப் பார்க்கும்பொழுது, விழாவிிற்கென விருப்பத்துடன் கட்டிய இயற்கைப் பந்தல் போல் தோன்றும்.

இயற்கை அழகெல்லாம் ஒருங்கே தோன்றியவாறு பல்வகைச் சிறப்புகளும் செறிந்து விளங்கிய மருதக்குளங்கரை என்னும் இவ்வூரில் நாயர் குலத்தவர்க்கு நல்ல தாயகமாய் விளங்கிய ஒப்புயர்வற்ற ஓர் புராதன குடும்பத்தில், பெற்றோர்

செய்த பெருந்தவப் பயனால் ஆயிரத்து எழுநூற்றும் பன்னிரண்டாவது ஆண்டு¹ நீணிலத்தோர் போற்றும் நீலகண்டபிள்ளை நீளுலகிற் பிறந்தார். செல்வச் செழிப்பிலும், சீரிய குணங்களிலும், பெருங் கீர்த்தி பெற்றிருந்த இவருடைய குடும்பத்தில் பிராமணர்களின் தொடர்பு இருந்தது.

இக்காலம் வரையிலும் பெரும் புகழுடன் நிற்கும் நட்டாலத்தில் அமைந்த சிவாலயத்தில், பூசை, வழிபாடு முதலியன முரணின்றி நடந்த காயங்குளம் முதலிய இடங்களிலிருந்து அறிவு மிகுந்த அந்தணர் பலர் நட்டாலத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். பிராமண குலத்தவராகிய புரோகிதர்களின் தொடர்பு குடும்பத்தில் கிடைத்தமையால் இளமையிலிருந்தே நீலகண்டப்பிள்ளை வடமொழி, மலையாளம், தமிழ் முதலிய மொழிகளைப் பயன்பெறப் பயிலும் பாக்கியம் கிடைத்தது.

கல்வி ஆராய்ச்சியில் மிகுந்த ஆர்வங்கொண்டமையினால் விரைவாக வேத சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சிபெறும் பெரும்பேறு வந்தெய்தியது. அரிய குணங்கள் பல அரும்பி மலர்ந்தமையினால் இவருடைய புகழானது குன்றின் மேலெற்றிய தீம்ப்போல், நாலா பக்கங்களிலும் பரவியது. இரப்போர் கடலை ஈந்து கடந்த குணக்குன்றாகிய இவரிடம் சென்று மக்கள் வறுமை நோய் அகன்று வண்மை பெற்றனர்; அறிவிலார் அறிவடைந்தனர்; திகைப்புற்றோர் திடமடைந்தனர்; தஞ்சமிலார் தாயகம் பெற்றனர்; துணையிலார் தோழமை பெற்றனர். இவர் நாட்டின் தவக்கொழுந்தென நாட்டுமக்கள் போற்றினர். இவரைப் பெறுவதற்கு இவருடைய தாய் தந்தையர் என்ன தவம் செய்தனரோ என எண்ணசையும் மக்கள் மகிழ்ந்து பாராட்டினர். வரையாது கொடுக்கும் வள்ளலார் தம் நன்கொடையை வேண்டாமென மறுப்பவர் உலகில் யாருளர்?

“ஊருணி நிறையவு முதவு மாடுயர்
பார்கெழு பழுமாரம் பகுதற் றாகவும்

¹ 1713 வருஷம் ஜனவரி மாதமென்றும் பாடபேதம் காண்பது பிழை என்க.
The Catholic Action - Vol. I, No. 2, Page 36.

கார்மழை பொழியவுங் கழனி பாம்நதி
வார்புனல் பெருகவும் மறுக்கின் றார்கள்யார்”

பண்டைக்காலத்து பழக்க வழக்கங்களுக்கிணங்க நாயர் குடும்பங்கள், ஏனைய ஞாயத்தினரைப்போல, குடும்ப அங்கத்தினர் அனைவரிலும் வயதில் மிகுந்த ‘காரணவர்’ என்றழைக்கப்படும் குடும்பத் தலைவரின் பராமரிப்பிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். குடும்பத்தின் பூச்சொத்து முழுவதும் காரணவரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தது. குடும்ப பாரம்பரியத்திற்கிணங்க குலக் கொழுந்தென குடும்பத்தார் போற்றிய நீலகண்டப்பிள்ளையும் காரணவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து குடும்பத் தலைவரை ஆதரித்து வந்தார். நாளடைவில் காரணவருக்கு வயது, நரை, திரை, சோர்பு என்பன மிகுந்தமையால் குடும்ப பாரத்தைத் தாங்கி நடத்தும் வன்மை குறைந்தது. எனவே, நான்கு திசைகளிலும் அகன்று படர்ந்த ஆலமரத்தின் கிளைகளைத் தாங்கும் விழுதுகளைப் போல, நீலகண்டப் பிள்ளை, காலத்திற்கேற்றவாறு குடும்ப காரியங்களில் வேண்டியவற்றை விசாரித்துவந்தார். குடும்பத்தினர் இவர்போல் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்து அவரை மனமொழி மெய்களால் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தனர்.

வருடங்கள் உருண்டோட, வரையாது கொடுக்கும் வள்ளலாகிய நீலகண்டப்பிள்ளை மணப்பருவத்தை அடைந்தார். இவரது சீரிய புகழும், செல்வச் செழிப்பும் ஏனைய நாயர் குடும்பங்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. குணப் பெருக்கை நாடி மேன்மை பெற்ற பல நாயர் குடும்பத்தினர் அழகு நிறைந்ததோர் பெண்மணியை இவருக்கு திருமணம் செய்து வைத்து அதினாலாய பெருமைபெற பெருமுயற்சி செய்தனர். இவ்வகை முயற்சியில், இரணியலுக்கு அருகாமையிலுள்ள மேக்கோட்டில், ஒரு பிரபல நாயர் குடும்பத்திலிருந்து மாதர்க்கணியாகிய ஓர் பெண்மணியைத் திருமணம் செய்து வைத்தனர் பெரியோர். காதலர் இருவரும் கருத்தொருமித்து, மணியும் ஓசையும் போலவும், மலரும் மணமும் போலவும் அன்பு பூண்டு, அற்றாரது அரும்பசிகளைந்தும், வற்றாது

பெருஞ்செல்வம் பெற்று மகிழ்ந்தும் இல்லறத்தை இனிது நடாத்தினார். துறந்தவர்க்கும் துறவாதவர்க்கும் நல்லொழுக்க வழக்கங்களில் துணையாக நின்று நானிலம் நன்கு தழைக்கச் செய்த தம்பதிகளாய் விளங்கினார்.

சரித்திர ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் விளக்கிக் கூறுகின்ற முறையில் கிறிஸ்து பிறப்பிற்கு பிற்பட்ட சில நூற்றாண்டுகள் வரை கேரளவாசிகள் சூரியன், ஆறு முதலிய இயற்கைப் பொருட்களையே தெய்வமென வழிபட்டு வந்தனர். மக்களின் மனநிலை நாளடைவில் அபிவிருத்தியடைந்ததின் பயனாகக் கடவுளைப் பற்றிய சில யதார்த்த எண்ணங்கள் மக்கள் மனதில் தோன்ற அவ்வுணர்ச்சிகளுக்குத் தகுந்தபடியாக கடவுள் வழிபாடு வாழையடி வாழையாக நடத்தி வந்தனர். பிற்பட்ட காலங்களில் பூர்வ குடிகளுள் பத்திரகாளி என்ற பெண் தெய்வத்தின் வழிபாடு பிரபலமாக பாராட்டப்பட்டு வந்தது. கேரளத்தில் முதலாவதாகத் தோன்றிய பத்திரகாளிக் கோவில் கொடுங்கல்லூரில் உள்ளதென்றும், அக்கோவில் கி.பி. 69 முதல் கி.பி. 125-க்கு இடைப்பட்ட காலத்திலோ அல்லது கி.பி. 115-க்கும் கி.பி. 125-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலோ, செங்குட்டுவப் பெருமாளால் கட்டப்பட்டதென்றும், திரு. பத்மநாபமேனோன், சேல நாட்டு அச்சுதமேனோன் முதலியோர் கூறுகின்றனர்.²

இக்காலத்தும் புராதன நாயர், இல்லங்களின் அருகாமையில், காளிமாடமும், காவும் நாகரும் காண்கின்றோமன்றோ? நாயர் ஞாயத்தாருள் முதன்மை பெற்றிருந்த நீலகண்டப் பிள்ளையின் ³மருதக்குளங்கரை இல்லத்தாரும் பயன் கருதி பத்திரகாளியைத் தங்கள் குலதெய்வமாக வழிபட்டு

² கேரளத்திலும், சோழமண்டலத்தின் கடற்கரையோரங்களிலும் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டிலேயே கிறிஸ்து மதம் பரவியிருந்த உண்மையை மேற்கூறிய காலநிலையோடு ஒப்பிட்டு நோக்குக. கேரளத்தில் மதங்களுள் கிறிஸ்து மதமே முதன்முதல் மக்கள் மனதில் நிலைகொண்ட தன்மை - இவ்விடத்து உணர்தரக்கொள்க.

(of: History of Latin Christians-Introduction by Sardar K.M. Panicker)

³ Ibid Glossary.

வந்தனர். ஆகவே, குடும்ப காரணவரைப் பின்பற்றி நீலகண்டப் பிள்ளை காலந்தவறாமல் காளியூசை செய்தும், மகிழ்ச்சியுடன் மாடன்கொடை நடத்தியும், ஆடம்பரமாய் அம்மன்கொடை நடத்தியும், குடும்ப அனுஷ்டானங்களுக்குச் சற்றும் குறைவின்றி தன் கடமைகளை நிறைவேற்றி வந்தார். பக்தி வணக்கத்துடன் கும்பிட்டுவந்த குலதெய்வம் பத்திரகாளியாகையால் துன்பத்தில் துணைபெறலாமென்ற ஆவலுடன் இவர் அரிய விழாக்கள் பல ஆடம்பரமாய் நடத்துவது வழக்கம்.

நற்பெருந்தலைவர்

நீதி முறைப்படி வாழ்வதற்கு உலகில் பொருளின் உதவி அவசியமாகும். “பொருளில் அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகில்லை” என்ற ஆன்றோர் அறிவுரை இவ்வுண்மையை நன்குணர்த்துகின்றது. உலக வாழ்க்கையில் பொருள் பெரும் புகழையும் உயர்ந்த பதவியையும் தருகின்றது. ஆகவே அரிய முயற்சி செய்தும், அயல் நாடுகளுக்குச் சென்றும், செல்வம் சேர்க்க முயல்வது மக்கள் இயல்பு. நமது மூதாதையரும் செல்வம் மிகுந்த தூரதேசங்களுக்குச் சென்று சிறப்புடன் வியாபாரம் செய்து வந்தனர்.¹

இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரத்தில் மேனாட்டினருக்கு அவசியமாயிருந்த பலவகைப் பொருட்கள் கலபமாய்க் கிடைத்தன. இப்பொருட்களைச் சுமார் ஐயாயிரம் வருஷங்களுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலே, மேனாட்டினர், பாபிலோன், எகிப்து, டாண்டரி, சீனம் முதலிய தேசங்களுக்குக்

¹ Dunker's History of Ant. Vol. I. p. 305, Rawlinson's Ancient Monarchies Vol. I. p. 101-102.

கொண்டுபோய் வியாபாரம் செய்தனர்.² இவ்வுண்மையை அறிவிக்கும் அகச் சான்றுகள் பல பண்டை நூல்களில் மலிந்து கிடக்கின்றன.³ வளம் மலிந்த வஞ்சி நாட்டின் கடற்கரையோரப் பட்டினங்களாகிய கன்னியாகுமரி, முட்டம், குளச்சல் என்பன முத்துவகைகள் கிடைக்கும் முழுச் சிறப்புள்ளன.⁴ சுமார் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்தே, கோட்டாறு, இரணியல் என்னும் உள்நாடுகளிலுள்ள பட்டணங்கள் வியாபாரத்தில் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தன.⁵ இவ்வகைப் பிரசித்திபெற்ற இடங்களைக் கைப்பற்றி தங்கள் வியாபாரத்தை பிரபலப்படுத்த வேண்டுமென்று டச்சுக்காரர் எண்ணினர்.⁶ அவர்கள் தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு கடற்படையுடன் குளச்சலில் வந்திறங்கி, அதன் அயல் ஊர்களாகிய கடிய பட்டணம், மிடாலம், தேங்காய்ப் பட்டணம் முதலியனவற்றை முற்றுகையின் ஆரம்பமாகக் கைப்பற்றினர்.⁷

இக்காலத்தில் வீர மார்த்தாண்ட வர்மா என்னும் அரசர் வேணாட்டைப் பெரும் புகழுடன் ஆண்டு வந்தார். இவர் பெரும் தேர்ச்சியுடைய வீரர்; அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவர்; போர் முறைகளில் மிகுந்த பயிற்சியுடையவர்; அயல் நாட்டு அரசரை அடக்கி ஆள அரிய முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தவர். பெருஞ் சிறப்புடன் அரியணை அமர்ந்த இவர், தோவாளை முதல் இடவாய் வரையிலும் வியாபித்திருந்த தன் தேசத்தைப் பெரிதாக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார். வஞ்சி நாட்டில் தமக்கெதிராயிருந்த பகைவர்களை அழித்தபின், அயல்நாட்டு முற்றுகைக்காக ஒரு பெருஞ் சேனையைத்

2. The Commerce between the Raman Empire and India by Warmington cf: Procopius de Bello Persico Venet 1729, L. I.C. 20, p. 254.

3. Sri. Harsha of Kanuj by Surdar K.M. Panicker, p. 56, p. 24. cf: Pliny's Natural History; Periplus Maris Aerithra; Ptolemy's Geography.

4. Travencore Economic Journal 1940, p. 262.

5. Reference of Pliny. A.D. 50-60. Ptolmy, A.D. 150 about Kottar.

6. Secret letter to Batavia dated 12th May 1741. "Dutch and Malabar" p. 53.

7. History of Travancore by Sankunni Menon.

திரட்டினார். கொல்லவருஷம் (மலையாள எண்ணிக்கை) 912-ல் இராமய்யனைத் தளவாயாக நியமித்தார்.⁸ தளராத முயற்சியுடன், தம் அரசனைச் சேவிக்க முன்வந்த தளவாய் ஒரு பெருஞ் சேனையைத் திரட்டி வஞ்சி நாட்டின் வடபாகத்தில் வாழ்ந்திருந்த மன்னர்களோடு போர் தொடுத்தார். காட்டில் வாழும் புலிகளெல்லாம் ஒரு வழி புகுந்தது போல வஞ்சி நாட்டு வீரர்கள் பகைவர் மேல் பாய்ந்தனர். இக்கடும் போர் நடந்துகொண்டிருக்கையில் டச்சு சேனை இரணியல், பத்மநாபபுரம் முதலிய நகரங்களைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, குளச்சலிலிருந்து புறப்பட்டு இரணியல் வரையிலும் வந்தது. இந்த உண்மை அறிந்த அரசன் வஞ்சி நாட்டின் வடபாகத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தபோரை நிறுத்திவிட்டு, டச்சு சேனையைத் தன் நாட்டிலிருந்து துரத்தும்படியாக சேனையுடன் தென் பாகத்துக்கு வந்தார். நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் முறைப்படி இராமய்யன் தளவாய் தூதர்களை அனுப்பினார். தாய் நாட்டைத் தாக்க வந்த பகைவர்களைத் துரத்த நாட்டு மக்கள் திட்டம் செய்தனர். விழுப்புண் படாத நாட்களெல்லாம் பாழ்நாளென்று எண்ணியிருந்த போர் வீரர்கள் ஒருங்கு திரண்டனர். யுத்தத்தில் பெரும் திறமை வாய்ந்த குதிரைப்படை கால தாமதமின்றி தயாரிக்கப்பட்டது.

கஷ்டகாலத்தில் கடவுளை வேண்டிக்கொள்வது மக்கள் இயல்பாகும். உலகத்தில் கிடைக்கப்பெறும் சகல ஆதரவுகளுக்கும் மேலாய் ஆண்டவர் அருளில் ஊசலாடும் உள்ளம் திட நம்பிக்கை கொள்கின்றது. இம்முறையில் ஆண்மைக்கு அணிகலமாய் விளங்கிய அரசர் தன் தேசத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தை உணர்ந்து, 1741-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 10-ம் தேதியன்று ஆள்வார் பதிகளில் சிறப்பாகக் கூறப்படும் திருவட்டாற்றிலுள்ள ஆதிகேசவ

⁸. திருவிதாங்கூர் சரித்திரம் - திரு. ஆற்றூர் கிருஷ்ண பிஷாரடி, ப. 60, History of Travancore by Mr. R. Narayana Panickar.

ஆலயத்திற்குச் சென்றார்.⁹ ஆபத்தில் அருள்புரிய வேண்டினார்; உள்ளக்கவலையை உரைத்தார்; சிறப்புடன் பூசை நடத்தினார்; முன்னோர் முறை வழுவாமல் வணங்கினார்; தன் கரத்தேந்திய வீரவாளை ஆதிகேசவச் சிலையின் அடியிணைகளில் வைத்தார்; சந்தர்ப்பத்துக்குரிய சடங்குகள் எல்லாம் குறையின்றி நடைபெற்றன. கோவிலிலுள்ள பூசாரி மிகுந்த பக்தி வணக்கத்துடன் வீரவாளை எடுத்து அரசனின் கரங்களில் கொடுத்தார். அரசன் ஆதிகேசவனின் அடியிணைகளைத் தொழுத பின் வீர உணர்ச்சியுடனும், அஞ்சாநெஞ்சத்துடனும் வீரவாளைக் கையிலேந்தினார். ஐநூறு பணமும் ஆலயத்திற்கு அருங் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனர்.¹⁰

வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேந்தராகிய வீரமார்த்தாண்டவர்மன் திருவட்டாற்றிலிருந்து போர்க்களத்திற்கு புறப்பட்டார். போர்வீரரின் இயற்கை வீரம் மிகுந்தது. கறவையைக் கண்ட கன்றுபோல் போர் வீரர்கள் விரைந்து தங்கள் போர்த்தலைவரிடம் சென்றனர். ஆண்மை நிறைந்த ஆடவர் போர் முனையில் அணிவகுத்து நின்றனர். இராமய்யனின் தளவாய்க்குரிய தளரா முயற்சியில் சேனைகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. ஆகஸ்டு மாதம் 10-ம் தேதியன்று, இரணியலுக்கு அருகாமையில், டச்சுப் போர் வீரர்களின் மீது திருவிதாங்கூரின் குதிரைப் படை குதித்தெழுந்தது. இரண்டு மாதங்கள் வரை நீடித்த இப்போரில், குதிரைப் படையின் கூரிய ஈட்டிகளைத் தாங்க முடியாமல் டச்சு சேனை பின்வாங்கியது.¹¹ டச்சு வீரர்கள் தங்கள் பாளையமாயிருந்த குளச்சலுக்கு வந்தனர். இவ்விடத்தில் ஓர் பெரும் போர் நடந்தது.* கடற்கரையோரத்திலுள்ள வள்ளங்கள் டச்சுக் கப்பலைச்

⁹ History of Travancore by Sankunni Menon. p. 135.

¹⁰ Mathilakam Palmyra leaf documents. exhibited in All-India Historical Commission of 1943. Miscellaneous No. 186.

¹¹ திருவிதாங்கூர் சரித்திரம் - திரு. ஆற்றூர் கிருஷ்ண பிஷாரடி, ப. 61.

* இவ்விடத்தில் திருவிதாங்கூர் தேசமுத்திரையுடன் ஒரு ரூபகச்சின்னம் நிற்பது காண்க.

சூழ்ந்தன. இக்கடும் போரில் டச்சு சேனைகள் தோல்வியடைந்தமையால் அவர்கள் குளச்சலிலிருந்து கொச்சிக்குப் பின்வாங்கினர். பலர் போர்க்களத்தில் உயிர் துறந்தனர். பலர் காயமடைந்தனர்.⁺ இருபத்து நான்குபேர் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டனர். அவர்களுள் இருவர் (Lieutenant) இலபற்றனன்று என்னும் ராணுவப் பிரதிநிதிகள். அவர்கள் யூஸ்டேஷியஸ் பெனடிக்குடாஸ் டி. லேனாய் (Eustactius Benedictus De Lannay), டினாடி என்பவராவர். கடும்போரில் கிடைத்த கைதிகளை அக்காலத்துப் பாளையமிறங்கும் றாணா (சிறைச்சாலை) ஆயிருந்த உதயகிரிக்கு கொண்டு வந்தனர்.

உதயகிரியானது¹² திருவிதாங்கூர் தேசத்தின் அரிய இயற்கை அழகு பொருந்திய இடங்களில் ஒன்று. சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இக் குன்றானது தென் திருவிதாங்கூரிலுள்ள தக்கலையின் தென் கிழக்குப் பாகத்தில் இராஜ பாதையின் பக்கத்திலுள்ள புலியூர்க்குறிச்சியில் பெருங்கீகத்தியுடன் விளங்குகிறது. காரிருளைக் கடிந்தோட்டும் காலைக் கதிரோனைப் பெருமையுடன் உலகிற்கு அளிக்கும் பீடம் போல் அழகு செய்யும் இக்குன்று சுமார் 260 அடி உயரம் உள்ளது.¹³ 85 ஏக்கருக்கு மேல் பரப்பளவுடைய இடத்திலிருக்கும் இக்குன்றைச் சுற்றி உதயகிரிக் கோட்டை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அருந்தோற்றமுடைய கருங்கற்களால் தைக்காட்டு நம்புதிரியின் பிரமாணத்தின்படி கொல்லவருஷம் 916-ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 20-ம் தேதி சீர்திருத்திக் கட்டத் தொடங்கிய இக்கோட்டையின் வேலை டிலேனாய்த்துரை அவர்களின் மேற்பார்வையில் நடைபெற்று 919-ம் வருஷம் தை மாதம் 10-ம் தேதிக்கு முன் முடிந்தது.¹⁴ இக்கோட்டையின் அருகில் அர்ச்ச. மிக்கேல்

+ 389 துப்பாக்கிகளும் சில பீரங்கிகளும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

¹² Mysore University Magazine for July 1925.

¹³ Travancore State Manual Vol. I. p. 202.

¹⁴ Udayagiri Fort by the Director of Archaeology. Travancore; Prakasam 18-12-1943.

தேவதூதனின் ஓர் சிறிய ஆலயம் இருக்கிறது. இவ்வாலத்தின் முன் பாகத்தில் வேணாட்டு மக்கள் வேதத்தில் திடம் பெறும்படி வேதசாட்சியாக உயிர்ப்பலி ஈந்த உத்தமர் (தேவசகாயம்பிள்ளை) தாகம் தணிக்க தண்ணீர் கேட்டபோது கொடிய சேவகர் கொடுக்க மறுத்தமையால், மிகுந்த தாகத்துடன் ஆண்டவரை வேண்டிக்கொண்டு, முழங்கையால் பாறைமீது இடித்த போது பொங்கி எழும்பிய அற்புதமான தண்ணீர் ஊற்றைக் காணலாம்.

கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் குன்றின் தென் பாகத்தில் ஓர் பழைய தேவாலயத்தின் சுவர்கள் மாத்திரம் நிற்கின்றன. இத் தேவாலயமானது சேனையின் ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்த கத்தோலிக்கு கிறிஸ்தவர்களுக்காகக் கவர்மெண்டார் கட்டிக் கொடுத்ததாகும்.¹⁵ தேவாலயத்தைச் சுற்றி அழகிய ஓர் சுவர் அமைந்திருக்கிறது. இச்சுவரின் மேற்பாகம், டிலேனாய்த்துரையின் காலத்தில் மருங்கூரில் கிடைத்த இரும்பினால்¹⁶ செய்யப்பட்ட பீரங்கி குண்டுகளால் அலங்காரம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. டச்சு கம்பெனியார் புரோட்டஸ்டாண்ட் மதத்தினராயிருந்தபோதிலும்,¹⁷ பெல்ஜியம் தேசத்தவரும், உண்மைக் கத்தோலிக்கருமாகிய டிலேனாய்த்துரை அவர்களின் முயற்சியினாலேயே இத்தேவாலயம் அவ்விடத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். தேவாலயத்தினுள் வணக்கத்துக்குரிய விதமாய் டிலேனாய்த்துரையின் சரீரமும், அவர் குடும்பத்தினரின் சரீரமும், வேறு சில அரிய சேவை செய்த கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களின் சரீரமும் அடக்கம் செய்திருப்பதைக் காணலாம். இலத்தீனிலும் தமிழிலும் எழுதப்பட்ட ஏழு சாஸனங்கள் இக்கோவிலினுள் சாணலாம்.¹⁸

உதயகிரிக்கோட்டையில் கைதியாக சிலநாள் வாழ்ந்திருந்த டிலேனாய்த்துரை, அரசர் தன்னிடம் காட்டிய அன்பினால் ஆளப்பட்டு அவரைக் களங்கமற்ற விதமாய் நேசித்தார். திருவிதாங்கூர் தேசத்தைத் தன் தாய்நாடாக எண்ணினார்.

15. Church History of Travancore by C.M. Agur. p. 20.

16. Geography of Travancore-Government Publication p. 47.

17. Malabar and Dutch by Surdar K.M. Panicker- p. 126. Beginings of "Light in the Dark Land by Whitehouse p. 132.

18. Travancore Archaeological Series Vol. VI. p. 50.

துரை அவர்களின் நட்பில் நம்பிக்கை கொண்ட அரசர் அவரைத் தமது மெய் காப்பாளர் சேனையின் தலைவராக்கினார். ஊழியத்தின் உண்மையை உணர்ந்த அரசர், பின்னர் அவரைப் பத்மநாபபுரத்தில் தங்கியிருந்த சேனைகளின் தலைவராகவும், உதயகிரிக் கோட்டை கட்டும் வேலையை மேற்பார்வை செய்பவராகவும் நியமித்தார். அயல் நாட்டு அரசரை அடிபணியச் செய்யவும், தன் நாட்டின் பரப்பளவை அதிகப்படுத்தவும் அரசர் கொண்டிருந்த ஆசையை உணர்ந்த துரையவர்கள் சேனைகளை மேனாட்டு முறைகளில் பழக்கினார். அவருடைய அரிய ஆற்றலை அறிந்த அரசர் அவரைத் தன் சேனைகளுக்குப் படைத் தலைவராக (Commander-in-Chief) நியமித்தார். காயங்குளம் முதல் கொச்சி வரையிலுமுள்ள தேசங்களைக் கீழ்க்கி திருவிதாங்கூர் தேசத்தை இக்கால நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்த பேருதவியில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்து, துரையவர்களுக்கு வலிய கப்பித்தான் (நற்பெருந் தலைவர்) என்ற பட்டம் அரசர் அளித்தார்.

திருவிதாங்கூர் தேசத்தில் டிலேனாய்த்துரை அவர்கள் 37 வருஷம் உண்மையுடன் உழைத்தார்.¹⁹ தன் உடல், பொருள், ஆவி எல்லாம் தேசத்தின் மேன்மைக்காக ஒப்புக்கொடுத்தார். அவருடைய அருமைப் புத்திரனாகிய ஜோஹான்னஸ் டிலேனாய் தமது பத்தொன்பதாவது வயதில் ஓர் சேனையின் தலைமை வகித்து இத்தேசத்திற்காகப் போராடி, களக்காட்டு யுத்தத்தில் உயிர் துறந்தார். கிறிஸ்து மத உணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்து, ஊழியத்தின் உண்மையையும், தியாகத்தின் பெருமையையும் என்றும் நிலைநிறுத்தும்படி இத்தேசத்தில் தனது வாழ்க்கையில் அரிய குணங்களை விளக்கிய வலிய கப்பித்தானின்²⁰ திறமை மறக்கும் மனமும் உளதோ? இப்பெருந்தகையாரின் பேரன்பே நீள் நிலத்தார் போற்றும் நீலகண்டப்பிள்ளைக்கு உண்மை உணர்ச்சி அளித்தது. அவருடைய புகழுடம்பை இன்றும் வாழச்செய்கின்றது.

19. Udayagiri Epitaphs. Travancore Arch. Series Vol. VI, p. 51. Malabar and the Dutch, p. 71.

20. “வலிய” என்ற பட்டமானது பெரிய நிலையை உணர்த்தி நின்றது. அர்ச். சவேரியாருக்கு “வலிய பாதிரி” என்று அரசன் கொடுத்த பதவியும், “வலியபடைத் தலைவன்” என்ற இரவிக்குடிப் பிள்ளையின் பதவியும், பிறவும் ஆராய்ந்துணர்க.

உண்மை உணர்ந்த உத்தமன்

“இடுக்கண் வருங்கால் நன்றாய் உணர்ந்து
அடுத்தார்வ (து) அ

உவர்க்கடல் உடுத்த உண்மை உணர்ந்த உத்தமன். இன்பமானது ஒருவர் மனநிலையைப் பொறுத்திருக்கின்றது. அறநெறி தவறாமல் வாழ்வதற்கு நீதிமுறைப்படி சேர்த்து வைத்த பொருளின் உதவி வேண்டும். பொருட் செல்வம் இவ்வுலக வாழ்விலும் அருட்செல்வம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் செய்து நிற்கும். உலகில் பொருட் செல்வமே போதுமான துணை என்று வாழ்கிறவர்களின் நிலை அவர்கள் பொருள் அழிந்ததின் என்னவாகும்? காலத்தச்சன் உலகில் ஆச்சரியமான மாறுதல்கள் பல செய்கின்றான். எதிர்பாராத காலங்களில் தனவான் திடீரென தரித்திரனாகின்றான்; புத்திக்கு அகன்ற முறையில் இன்பதுன்பங்கள், இவ்வுலக வாழ்வில் வந்தெய்தும் மன அமைதியை மாறச் செய்கின்றன.

வறுமை உலக நிலையின் உண்மையை உணர உதவுமென்பர். “வறுமையில் கொடியது வையகத்தில் இல்லை”

என்று பாவலர் வருந்திப் பாடுகின்றனர். ஞான உணர்ச்சிக்குத் துன்பம் துணை செய்கின்றது. ஆண்டவரின் அருளைத் தேடி நீதி முறைகளில் வாழ்கிறவர்கள் வறுமை வந்த காலத்தில் வருந்துவதில்லை. அவர்களை அடுத்த துன்பம் துன்பத்தையே துன்புறுத்துகின்றது.

வறுமை வந்த காலத்தில் மக்கள் மனம் கலங்குகின்றது. இறைவனின் இணையடிகளில் இடையறாத அன்பு வைத்த அடியார்கள் துன்பத்தில் இன்பமடைதல் இவ்வுலகறியும். இயற்கையாக ஒளி பொருந்திய வைரக் கற்களை முறையாக உரை கல்லில் தேய்த்து பட்டம் செய்தால் அவை பெரும் பிரகாசத்துடன் விளங்கும். இத்தன்மை போல் அமலனிடத்து அன்பு வைத்த அடியார்களும் துன்ப துரிதங்கள் வழியாக பெரும் பேறு அடைகின்றனர். உலக சுகபோகங்களில் அளவிறந்த பற்றுதல் வைத்திருந்த நீலகண்டப்பிள்ளையை ஆண்டவர் நித்தியத்திற்கு மகிமைப் படுத்தச் சித்தமானார். அவருக்குத் துன்ப துரிதங்களை ஒன்றின் பின் ஒன்றாக அனுப்பினார். பாக்கியம் என்னும் அணை கடந்து பாய்ந்தொழுகிய துன்பப் பெருவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடியது.

மருதக்குளங்கரை குடும்பத்தில் துன்ப துரிதங்கள் அரும்பித் தோன்றின. காணாத நேரத்தில் கன்றுகாலிகள் மடிந்தன. தன தானியங்கள் தாங்க முடியாத விதமாய் அழிந்தன. குடும்பத்தார் பலர் நோய் வாய்ப்பட்டு வருந்தினர். கடுங் கவலை விளைத்த துன்ப துரிதங்களை அகற்ற குடும்பத்தினர் பெரும் முயற்சி செய்தனர். வரிசையாய் வந்த துன்ப துரிதங்களுக்குக் காரணம் குல தெய்வத்தின் கொடுங் கோபமோ என அஞ்சி 'சிறப்புகள்' பல ஆடம்பரமாய் நடத்தினர். விழாக்கள் பல பிரபலமாய் நடத்தியும் நெருங்கிய துன்பம் நீங்காத காரணத்தால் நீலகண்டப்பிள்ளை மிகுந்த முகவாட்டத்துடன் நடந்தார்.

பெரும் புகழ்பெற்ற மார்த்தாண்டவர்மா மகாராஜாவின் காலத்தில் (1729-1758) நீலகண்டப்பிள்ளை அரசனின் கீழ்

உத்தியோகத்தில் உழைத்து வந்தார். அரசர் இவரை பத்மநாபபுரம் நீலகண்டர் கோவிலில் கர்த்தா (விசாரிப்புக்காரர்) என்ற பதவியில் நியமித்தார். பின்னர் பிரசித்தி பெற்ற பத்மநாபபுரம் (கல்குளம்) கோட்டை கட்டும் வேலையில் வேலைக்காரருக்குக் கூலி கொடுக்கும் உத்தியோகஸ்தனாகவும், அரசனின் மெய் காப்பாளர் சேனையில் ஒரு உத்தியோகஸ்தனாகவும் உண்மை அன்போடு உழைத்து வந்தார். ஆண்மையுடன் அரசனைச் சேவிப்பதைச் சிறந்த நோக்கமாய்க் கொண்ட இவருடைய சீரிய புகழும் செல்வாக்கும் நாடெங்கும் பரவியது. கோட்டை கட்டுவதில் மேற்பார்வை செய்திருந்த டிலேனாய்த்துரை அவர்களும் நீலகண்டப் பிள்ளையும் தேவ சித்தத்தின்படி பழகி நாளடைவில் உயிர்த் தோழர்கள் ஆனார்கள்.

ஒருநாள் நீலகண்டப்பிள்ளை ஷழக்கமான முகமலர்ச்சியின்று, மிகுந்த மனவருத்தத்துடன் முகவாட்டத்தோடு நடந்து போவதை டிலேனாய்த்துரை அவர்கள் காண நேர்ந்தது. சபை நடுவில் “உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு” என்பதற்கிணங்க, துரையவர்கள் நீலகண்டப்பிள்ளையை அன்போடு அருகே அழைத்து அவரது முகவாட்டத்திற்குக் காரணம் யாதென்று பெரும் ஆவலுடன் கேட்டார்.

நீலகண்டப்பிள்ளை தனது உண்மை நண்பர் தன்னிடத்துக் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தகுந்த பதில் கூறி, தன் குடும்பத்தில் கூட்டங்கூட்டமாய் கன்றுகாலிகள் மடிந்ததையும் தன தானியங்கள் அழிந்ததையும், தொடர்ந்து பலர் நோயால் வருந்தியதையும், குல தெய்வத்திற்குக் கொடைகள் பல நடத்தியும், விரும்பிய விடுதலை காணாமையையும் கரைகாணாக் கவலையுடன் விரிவாய் எடுத்துரைத்தார்.

ஆறாத் துயரையும் அகற்றி, தேறா நெஞ்சையும் தேற்றும் சக்தியுள்ள இன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன் துரையவர்கள் யாவையும் கேட்டார். அன்பர் முகத்தை ஆதரவோடு நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவாராயினர்.

“உலக வாழ்வின் சுக செல்வங்கள் நிலையற்ற நீர்மேல் குமிழ் போலவும், நித்திரையிற்கண்ட கனாப் போலவும் அழிந்து போவனவாகும். அழியும் தன்மையுடைய தன தானியங்களில் அளவிறந்த ஆசை வைப்பதினால், இன்பத்திற்கு மாறாகத் துன்பம் விளைகின்றது. நிலையற்ற பொருட்கள் தரும் இன்ப துன்பங்களும் நிலையற்றனவேயாகும். அழியும் தன்மையுடைய பொருட்கள் தரும் இன்பத்தைச் சிற்றின்பமென்பர் சிறந்த அறிவுடையோர். சிற்றின்பம் அநுபவிக்க என்றும் விரும்புவது மக்கள் இயற்கைக் குணமாகும். நன்மை தீமைகளை உணரும் பகுத்தறிவின் பயனால், சிற்றின்பத்தில் பற்றுதலுள்ள மனமானது பெருமையுடைய பேரின்பத்தில் பற்றுதல் கொண்டு பயன்பெற விரும்புகின்றது. சிற்றின்பம் துன்பத்திலும், பேரின்பம் நித்திய ஆனந்தத்திலும் முடிவது உலகறிந்த உண்மையேயாகும். உலக வாழ்வில் உயரியதென உணர்விலார் எண்ணும் உடம்பை உண்மையென நம்பி உயிர் வாழ்வார் கதி உடம்பழிந்தபின் என்னாகும்? நிலையற்ற உலகத்தில் நிலைபெற நினைத்தவர்கள் இறைவன் இணையடி போற்றி வாழ்ந்தனர். காலையில் அரும்பி மாலையில் மாய்ந்துபோகும் மலர்போன்று மறையும் சரீரத்தின் சுகபோகங்களும், தன தானியங்களும் அழிவதில் அளவு கடந்த கவலையடைவது கருத்திற்கிசைந்ததோ? உலகத்தில் சீவராசிகளையெல்லாம் மக்களின் மகிழ்ச்சிக்காக இறைவன் அழகாய் அமைத்திருக்கின்றார். இடையே தோன்றினவெல்லாம் இறுதியை உடையன. இன்பமும் துன்பமும் இவ்வுலகத்தில் நிலைப்பதில்லை. இன்பத்தின் இறுதி துன்பமாகவும், துன்பத்தின் முடிவு இன்பமாகவும் மாறுதலடையும். மாறா மனக் கவலையானது மாய்ந்து போகும். உலகப் பொருட்களில் வைக்கும் பற்றுதலைப் பொறுத்திருக்கின்றது.

வாழ்வு காலத்தில் வரும் துன்பமானது ஒருவனை நீதிமுறை வழுவாது வாழச் செய்கின்றது. நிலை வேற்றுமையில் துன்பப்படாதவன் துன்பத்திற்குத் துன்பம் செய்கின்றான். இன்ப துன்பங்கள் இணைந்த வாழ்க்கை இவ்வுலகத்தில் இயல்பென்று எண்ணுகின்ற இதயத்தைத் துன்பம் தீண்டுவதில்லை.

மெய்யல்லாதனவற்றை மெய்யென்று கருதும் மதிமயக்கமே மக்கள் மனக்கவலைக்குக் காரணம். மெய்ப்பொருளின் மேன்மையறிந்து இருவகைப் பற்றையும் துறந்தானைத் துன்பம் தொடுவதில்லை. துறவிகள் பொருள் அற்ற நிலையிலும், அல்லாதார் பொருளின் மிகுதியிலும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். சுயநலப் பிரியன் தன் துன்பத்திலும் தனக்கென வாழா பிறர்க்குரியாளன் பிறர் துன்பத்திலும் துயருறுகின்றான். ஒரே நிகழ்ச்சியானது ஒருவனுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியையும் பிறிதொருவன் உள்ளத்தில் பெருந்துயரையும் தருகின்றது.

உண்மை உணர்வின்மையினாலேயே உலக சுக போகங்களில் பெருமயக்கம் ஏற்படுகின்றது. ஒருவன் உலகம் முழுவதையும் தன்னுடைமையாக்கிக் கொண்டாலும் நித்தியத்திற்கும் நிலைபெறும் தன் ஆத்துமத்தை இழப்பதால் விளையும் பயன் மிகக் கொடியதே. உடம்பின் ஆசாபாசங்கள் ஆத்மீக சக்திகளை மேற்கொள்ளாதிருக்க வேண்டும். ஓர் குதிரைக் காரன் செலுத்தும் வழிகளில் குதிரை செல்லவேண்டுமோ அல்லது குதிரை விரும்பிய வழியில் குதிரைக்கால் செல்லவேண்டுமோ? அநித்தியப் பொருள் நித்திய மகிழ்ச்சி தருவதில்லை. மூலமும் முடிவுமில்லா முதல்வனும், சீரிய செயல்களுடைய செம்மலும், அன்பர் உள்ளத்தில் ஆனந்த மயமாய் நிற்பவனும், அண்டங்கள் அனைத்திலும் அறுகுணங்களுடன் அமர்வானும், அகன்ற ஞானத்தின் அருள்வடிவாய் அமைந்தானும் மூவாச் சிறப்புடன் முத்தொழிலும் நடத்தும் முதலோனுமாகிய அமலன் அருளினால் மாத்திரமே உண்மை மகிழ்ச்சியும் சுகமும் ஏற்படுகின்றது. எத்துணை துன்பத்தையும், இறைவன் இன்னருள் இன்பமாக்க வல்லது; இகழ்ச்சியை மகிழ்ச்சியாக்க வல்லது; திகைப்பாரைத் திடப்படுத்த வல்லது; அற்றாரைத் தன் அருளால் நிரப்ப வல்லது; அடியாரை ஆள வல்லது.

இவை நிற்க, ஆதிபிதாக்களின் காலத்தில் ஈழல் பெருமை வாய்ந்த ஈசாவின் புதல்வனாகிய யேசுவன் வம்சத்தில் யோபென்னும் பெயருடன் ஒரு பக்தனிருந்தார். அவருக்கு

ஆதரவுக்குரிய ஆண்மக்கள் ஏழும், பெருமைக்குரிய பெண்மக்கள் மூன்றும், எண்ணிறந்த ஏவலாளரும், ஏழாயிரம் ஆடுகளும், மூவாயிரம் ஓட்டகங்களும், நூற்றுக்கணக்கான கழுதைகளும், காளையுகளும் இருந்தன. திரவிய சம்பன்னரான இவருடைய தனதானியங்களை விட தெய்வபக்தி பெருங்கீர்த்திக்குக் காரணமாயிருந்தது. தெய்வகிருபையில் சமாதானமாக வாழ்ந்திருந்த யோபின் மேன்மையில் அகலாத அழக்காறுகொண்ட அலகை அவருடைய அழகிய சரீரத்தைத் தொடாமல், பரமனிடத்திலுள்ள பற்றுதலைச் சோதனைசெய்ய திரிகால சம்பவங்களையும் அறியும் ஆண்டவரிடமிருந்து அனுமதி பெற்றது.

அகமகிழ்ச்சி கொண்ட அலகை, யோபை ஏமாற்றிவிடலாமென்ற வீணெண்ணங் கொண்டு அவரை விரைவில் சோதனை செய்யத் தொடங்கியது. யோபினுடைய பிள்ளைகள் அவருடைய முதல்குமாரனின் வீட்டில் அறுசுவை உணவு அருந்தி அகமகிழ்ந்திருக்கும்போது, ஒரு தூதன் ஓடிவந்து, சபையிக்காரர் அவருடைய காளையுகளையும் கழுதைகளையும் பிடித்துச் சென்றதாகவும் தடை செய்த வேலையாளரை வெட்டிவீழ்த்தியதாகவும் அறிவித்தான். இரண்டாவதொரு தூதன் ஓடிவந்து, அகன்ற ஆகாயத்திலிருந்து திடீரென நெருப்புவிழ்ந்து ஆடுகளையும் ஆட்டிடையரையும் அழித்ததாக அறிவித்தான். இச்செய்திகளைச் சொல்லி முடியுமுன் மூன்றாவதொரு தூதன், கல்தாயக்காரர் யோபின் ஓட்டகங்களை பிடித்துச் சென்றதாகவும் தடைசெய்த வேலையாளரை வெட்டி வீழ்த்தியதாகவும் கூறினான். நான்காவதொரு தூதன் ஓடிவந்து அவருடைய மக்கள் உணவு அருந்துகையில் அசனசாலை அதிர்ந்து தலைமேல் விழ அனைவரும் உயிர் துறந்தனரென உரைத்தான்.

இவ்வாறிகவலைக்குரிய கடுஞ்செயல்கள் யாவையும் கேள்வியுற்ற யோபு ஊசலாடாத உள்ளத்தோடு எழும்பி, அணிந்திருந்த ஆடையைக் கிழித்து விட்டு நிலத்தில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து சர்வவல்லமை நிறைந்த சர்வேசுரனை

வணங்கி ஆண்டவரே நான் என் தாயினுதரத்திலிருந்து நிர்வாணமாய்ப் பிறந்தேன்; நிர்வாணமாய் இறப்பேன்; இடையிலுள்ள சுகசெல்வங்களெல்லாம் தேவரீர் தந்தீர்! தேவரீர் எடுத்தீர்! என்று கூறி ஆண்டவரை வாழ்த்தினார். தளராத தெய்வ நம்பிக்கை உடைய யோபை ஆண்டவர் ஆசீர்வதித்தார். யோபின் சரீரத்தைத் துன்பப் படுத்தினால் தெய்வ நம்பிக்கை குறையுமென்ற எண்ணத்துடன் அபஜெயங் கொண்ட அலகை மேலும் ஆண்டவரின் அனுமதி பெற்று குஷ்ட நோயால் அவரைத் துன்புறுத்தியது. உடல் முழுதும் புண்பட்டு, புழுக்களுக்கிரையாகி தூர்க்கந்தம் வீசியது. பந்து மித்திரர் அவரைக் கைவிட்டனர். இல்லம் இழந்த யோபென்பவர் குப்பைக் குழியைக் குடிசை ஆக்கிக் கொண்டார். மனையிழந்த மனைவி அவருடைய தெய்வ பக்தியே துன்பத்திற்குக் காரணமென கடுஞ்சொற் கூறி நிந்தித்து அவரை அதட்டினார். எனினும் அவருடைய நம்பிக்கை குறையவில்லை. தனது துன்ப துரிதங்கள் எல்லாம் ஆண்டவரின் அருட்கரங்கள் அளித்தவை என்ற திட நம்பிக்கையுடன் ஆண்டவரை மனமொழிமெய்களால் வாழ்த்தினார்.

“நாய் நமதென நரிநமதெனப் பிதா
தாய் நமதென நமன்தன தெனப்பிணி
பேய் நமதென மனமதிக்கும் பேற்றிபோல்
ஆண் நமதெனப் படும்பாக்கை யாரதே”

நலம் மிக்க நாளில் தோழமை கொண்ட நண்பர் மூவர் நற்புத்தி கூறி ஆறுதல் அளிக்கும்படி யோபின் அருகே வந்தனர். ஏழுநாள் மட்டும் அவருடன் தங்கி அன்பு நிறைந்த மொழிகளால் ஆறுதல் கூறித் தேற்றியும் அவர் மனநிலைக்கு மாறுபாடு காணாமையால் அவருடைய கஷ்டங்களுக்குக் காரணம் கணக்கிறந்த அவருடைய பாவங்களாயிருக்கலா மென்று அவர்கள் சொல்லக் கேட்டு “என் பாவங்களை ஒரு தட்டிலும், எனது கஷ்டங்களை மறு தட்டிலுத் தூக்கிப் பார்த்தால் கடற்கரை மணல்போல் என் துன்ப துரிதங்கள் மிகுந்திருப்பதை அறிவீர்கள்” என்று கூறி பிரலாபித்தார். தாங்க

முடியாத துன்பத்தின் மிகுதியால் தன் ஆத்துமத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆண்டவரிடம் ஆவலுடன் வேண்டிக் கொண்டு அவருடைய தயாளத்திற்காக நன்றிகூறும் நற்குணத்தைக் கண்ட பசாசு தோல்வியுற்றது. அளக்கலாகா அன்பு கொண்ட அடியாராகிய யோபிற்கு ஆண்டவர் தரிசனை அளித்து, அவரை ஆசீர்வதித்து, கஷ்டத்தில் இருமடங்கு சுக சம்பத்துக்களை அளித்தார்; ஏழு மக்களைக் கொடுத்தார்; செல்வ சுகபோகங்கள் எல்லாம் குறைவின்றி அளித்து குணம்பெற வாழ்ச் செய்தார்.”

யோபின் வரலாற்றிலுள்ள ஆழ்ந்த கருத்தையும் டிலேனாய்த் துரை அவர்களின் நல்லுபதேசங்களையும் கேட்ட நீலகண்டப்பிள்ளை நெடுநேரம் அமைதியாய் ஆலோசனையில் மூழ்கி இருந்தார்.

“இளமையு நிலையாவா லின்பழும் நின்றவல்ல
வளமையு மஃதேயால் வைகலுந் துன்பவெள்ளம்
உளவென நிணையாதே செல்கதிக் கென்றுமொன்று
விளைநில முழுவார் போல்வித்து நீர்செய்து

கொண்மின்-வளையாபதி

இனிய மெல்லோசையுடன் ஆண்டவர் அவருடைய இருதயகவாடத்தில் தட்டினார்; அவ்வோசைக்கு அவர் ஆசையுடன் செவிகொடுத்தார்; தேவத் திருவருள் அவர் இருதயத்தில்கனிந்தது. புத்துயிர் புகுந்தது; ஆழ்ந்த சிந்தையில் மூழ்கியிருந்த நீலகண்டப்பிள்ளையைப் பார்த்து, டிலேனாய்த்துரை மறுமுறையும் சொல்லுவார். “யோபின் வரலாறு உணர்த்தும் உண்மை என்ன? தனவான் தரித்திரனாவதும், தரித்திரன் தனவானாவதும், எக்காலத்திலென்று யாவரே கூறவல்லார். துன்பதுரிதங்களை சிருஷ்டிகளிடத்தில் அனுப்புவதில் ஆண்டவருக்கிருக்கும் நோக்கத்தை அறிபவர் யார்? பாவத்தின் பயனாக துன்ப துரிதங்கள் வரிசையாய் வந்தாலும், நீதிமான்களை நிர்மலநாக்கவும், அவை பயன்படலாம். இக்கருத்துடன் இடையறாத நம்பிக்கை இறைவனிடத்தில்

வைத்தால் இன்பம் இலவசமாகப் பெறலாம். மனிதர் புத்திக்கு மிகுந்த வல்லமை உண்டென்பது உண்மையேயாகும். எனினும் ஆத்மீக காரியங்களில் காரிய காரணங்கள் கண்டு பிடிப்பது மக்கள் சிந்தைக்கு அகன்றதே. இவ்வித ஞானகாரியங்களை கருணைக்கடலாகிய கடவுள் தீர்க்கத்தரிசிகள் வழியாகவும், புண்ணியவான்கள் வழியாகவும் மக்களுக்கு விளக்கி இருக்கின்றார். அவற்றை ஆழ்ந்த விசுவாச சத்தியமாகவும், தேவ இரகசியமாகவும் சத்திய திருச்சபை கற்பிக்கின்றது.”

டிலேனாய்த்துரை அவர்களின் உண்மை உபதேசங்களை ஆவலுடன் கேட்டு உணர்ச்சி அடைந்து அறிவு மிகுந்த அண்ணலாகிய நீலகண்டப்பிள்ளை, மண்ணுலகில் மனிதவாழ்வின் நோக்கமென்னவென்றும், படைக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கெல்லாம் மேலாக கடவுள் மனிதனைப் படைக்க காரணம் யாதென்றும், உண்மைக் கடவுளைக்காட்டும் மெய்மறை யாதென்றும், அவருடைய அருட்பேறு அடைய வழி யாதென்றும் ஆராய்ந்தார்.

“நவமணி புனையுந் தேவசகாயன்
நயந்திவை யாவையுங் கேட்டு
நளினதன் னிதயத் துறுதியேகொண்டோர்
நாளிவர் படுக்கை யிலிருந்து
பவவினைக் குரியதேவர் கடமது
பகாரும் நடத்தையும் நிலையும்
பண்புசேர் தூயதேவ வச்சண்மும்
பரிவொடு சிந்தை செய்தனரே”

(தே.ச.சீ. மாலை)

ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாய்த் தோன்றும் சந்தேகங்களை டிலேனாய்த் துரையவர்களிடத்தில், அவ்வப்போது கேட்டுத் தெளிந்து கொள்வார். உலகவாழ்விற்குப்பின் நித்தியபேரின்ப பாக்கியம் தரும் மெய்மறை யாதென்று அறியும் ஆசை நீலகண்டப்பிள்ளைக்கு இருப்பதை அறிந்த துரையவர்கள் மக்களிடையில் நிலவும் பொய்க்

கொள்கைகளையும், குருட்டாட்டத்தையும் எடுத்துக்கூறி அவை எவ்வளவு அருவருப்புக்குரியவை என்று விளக்கிக் காட்டினார்.

அறிவுரைகள் யாவையும் ஆராய்ந்து அறிந்த நிர்மல குணமுடைய நீலகண்டப்பிள்ளை, உண்மையான தெய்வநம்பிக்கை உண்டாவதற்கு செய்யவேண்டியவை யாவை என்று கேட்க, டிலேனாய்த் துரையவர்கள், மக்களிடத்தில் அளவுகடந்த அன்பால் தனது விலைமதிக்கப்படாத கடைசி துளி இரத்தம் வரையினும் சிந்தி மனுக்குலத்தை மீட்ட சேசு கிறிஸ்துவின் கரைகாணாத தயாளத்தையும், அன்பையும் ஆதரவையும் எளிய முறையில் எடுத்துக் கூறி கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் முறமைப்படி, ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டியதின் இன்றியமையாமையைக் காரியகாரணங்களுடன் அவருக்கு நன்கு விளக்கினார்.

சிந்தைக்கினிய உரைகள் யாவையும் கேட்டறிந்தபோது, நீலகண்டப்பிள்ளை அக்காலம் வரையினும் தனது வாழ்க்கையின் ஏற்பட்டிருந்த ஒழுங்கின்மையையும், சத்திய திருச்சபையின் கொள்கையானது மக்கள் பகுத்தறிவிற்கு மிகவும் பொருத்தமாயிருப்பதையும் தெய்வ கிருபையால் கண்டுபிடித்தது மல்லாமல், மனுகுலத்தில் ஒவ்வொருவருக்காகவும் இரக்கம் நிறைந்த இரட்சகர் காட்டிய ஆசையையும் அன்பையும், நிகரற்ற இரக்கத்தையும் நன்குணர்ந்து, தான் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புவதாகத் துரையவர்களை அறிவித்தார். உறுதியுடன் உரைத்த உண்மையான மொழிகளைத் துரையவர்கள் கேட்ட மாத்திரத்தில் அகமகிழ்ச்சியோடு ஆண்டவரைப் பணிந்து காலதாமதமின்றி ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு இன்றியமையாத ஞான உபதேசங்களைக் கற்பித்தார். நீலகண்டப்பிள்ளை காலதாமதமின்றி ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பியதினால், படைத்தலைவராகிய டிலேனாய்த்துரையவர்கள், ஆரவாய் மொழியிலிருந்து ஏழு மைலுக்கு தென்கிழக்காக திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருக்கும் வடக்கன்குளத்திலுள்ள திருக்குடும்ப தேவாலயப் பங்குவிசாரணைக் குருவாயிருந்த பரஞ்சோதிநாதர்

சுவாமி (Fr. John Baptist Buttari S. J. of Nemam mission)* அவர்களுக்கு ஒரு நிருபம் கொடுத்து அவரை அனுப்பினார்.* சுவாமி அவர்கள் சமூகத்தை அடைந்த உடன் நீலகண்டப்பிள்ளை நிருபத்தைக் கொடுத்து ஞானஸ்நானம் பெறவிருக்கும் ஆசையை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினார். சுவாமி அவர்கள் இவருடைய உண்மையான விருப்பத்தை அறிந்த போதிலும், இவர் வேத விகவாசத்தில் நிலைப்பதைப் பற்றி சற்று சந்தேகங் கொண்டவராய் பல கேள்விகளைக் கேட்டதுமன்றி இரண்டு மாதங்கள் கழிந்தபின் செல்லும்படியாகக் கூறினார். கேள்விகளின் கருத்துணர்ந்த நீலகண்டப்பிள்ளை, ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டுமென்பது தானுணர்ந்த அவசியமென்றும், அதற்குப் பிறர் யாரும் தன்னைத் தூண்டவில்லை என்றும் சத்திய திருச்சபையிலுள்ள தனது தளராத விகவாசத்திற்காகத் தன்னுயிரையும், சுக செல்வங்கள் அனைத்தையும் இழக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்றும் கிறிஸ்து நாதரிடத்தில் தமக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையை உலகில் ஒருவருக்கும் அசைக்க இயலாதென்றும் கூறினார். திடமான விகவாசமிருப்பதை அறிந்த சுவாமி அவர்கள் உபதேசியாரான ஞானப்பிரகாசம் பிள்ளையை உடன் வரவழைத்து வேதாசாரங்களையும், ஜெபம் செய்யும் முறையையும் கற்பிக்கச் சொல்லிய பின், ஆயிரத்து எழுநூற்று நாற்பத்து ஐந்தாம் வருஷம் மே மாதம் நீலகண்டப்பிள்ளைக்கு ஞானஸ்நானம் அளித்து தேவசகாயம்பிள்ளை (Lazarus) என்ற பெயரிட்டார். உபதேசியார் அவர்களே இவருடைய ஞானத் தந்தையாகவிருந்தார். சுவாமி அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்ற பின்னர் மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியுடன் வீட்டிற்கு வந்து, தனது கடமைகளையும், வேத அனுஷ்டானங்களையும் மிகுந்த கவனத்தோடு நிறைவேற்றினார். அன்றியும் சில சந்தர்ப்பங்களில்

* புட்டாரி என்னும் பெயருக்கு சஞ்சீவிநாதர் சுவாமி (22 Feb: 1707 - 19 May 1757) என்றும் காணலாம். (Devasagayam Pillai's conversion and Martyrdom from contemporary records; Appendix - by Rev. P. Dahmen, S. J; preface of Vita del padre Buttari.

* Devasagayam Pillai Sarittiram by Fr. Louis Saint - Cyr. S.J.

அவர் வாசம் செய்திருந்த இடத்திலிருந்து பதினெட்டு மைல் தூரத்திலுள்ள தேவாலயத்திற்கு கால்நடையாகச் சென்று, ஆத்மீக காரியங்களை நிறைவேற்றி, ஒவ்வொரு நாளும் ஆண்டவர் செய்த நன்மைக்காக நன்றியறிந்த தோத்திரம் செய்து வருவாராயினர்.

மறப்பரிய பெரும்பொருளை
 வழித்துணையை மறந்தயர்ந்தேன்
 துறப்பரிய பெருவாழ்வைச்
 சுகவழியைத் துறந்திருந்தேன்
 பிறப்பரிய சிறப்புரிமை
 பெறுமாறு முயன்றறியேன்
 இறப்பரிய விற்பநிலை
 யொங்ஙனம்யான் எய்துவனே!

இன்பமெனத் துன்பமென
 வெண்ணுவன விரண்டுமெனை
 வன்பினொடு பிணித்துலகில்
 மயக்கமுற வாட்டுவன
 அன்பினொறி யுணர்வெளிதாம்
 அரும்பொருளை யறிந்தடைய
 முன்புமுயன் றறியாதேன்
 முயன்றுபயன் பெறலெளிதோ?

மனைவியின் ஞானஸ்நானம்

நில்லா தவற்றை நினைவினை வெல்லுணரவும்
புல்லறி வாண்மை க

(குறள்)

ஐருணைக் கடலாகிய கடவுளின் கிருபையால் தேவசகாயம்பிள்ளை மனமகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்து வந்தார். தமக்கு வாய்த்த நேரங்களில் சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள இந்துக்களோடு உரையாடி அவர்களுடைய வீண் விசுவாசத்தையும் பேதமையையும் விளக்கிக் காட்டுவதோடு ஆத்தம இரட்சண்ணியத்திற்கு இன்றியமையாத நற்புத்தியையும் அவர்களுக்கு கூறுவாராயினர்.

பிறருடைய ஆத்தம இரட்சண்ணியத்தில் ஆசை கொண்டு, முதன்முதலாகத் தன்னுயிர்த் துணைவியாகிய மனைவிக்கு ஞானஸ்நானம் அளிக்க முயற்சித்தார். ஒருநாள் மிகுந்த அன்போடு அவளை அருகே அழைத்துக் கூறியதாவது, “நலத்தை நாடி நாமிருவரும் ஒருயிரும் ஈருடலுமாய் வாழ்கின்றோம். மலரிலிருந்து மணத்தையும், மணியிலிருந்து

ஓசையையும் வேறுபடுத்த இயலாத தன்மைபோல நாமிருவரும் மேற்கொண்ட இல்லற வாழ்க்கையில் இருவர் இதயத்திலும் குடிக்கொண்ட அன்பை அழிக்க வல்லார் ஒருவரும் இல்லை, ஆயினும் யான் சத்திய திருச்சபையின் பேரானந்தம் அனுபவிக்க, என்னுயிர்த் தோழமை கொண்ட மனைவி அஞ்ஞான மதத்தின் இருளில் ஆண்டிருப்பது அறிவுடைமை ஆகுமோ? இறைவனின் இரக்கம் பெறாத நிலையில் வாழ்வது நின்பாக்கியமன்றோ! நிர்மல குண வடிவாய் அமைந்த கடவுளின் ஆற்றலை அறியாத மனிதன் அருவருப்புக்குரிய துராசாபாசங்களையும் துன்மார்க்க வடிவங்களையும் கடவுளுக்குரியதென்று எண்ணி வீண்போவது பெரும் கஷ்டம் என்று இப்பொழுதே உணர்ந்து நித்திய பேரானந்தத்தைத் தரும் கடவுளின் மெய்மறையை நீ கைக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும்,” இந்த மேன்மையான உபதேசத்தைக் கேட்டு அவருடைய மனைவி தாயாரின் பிரேரணையால் வெறுத்துக் கூறியதாவது. “நமது அரசர், முன்னோர் முதலிய பெரியார் பின்பற்றி வந்த வேதாசாரங்களை வெறுத்து, ஈனரும், நீசரும் பின்பற்றிவரும் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவது பேதமை; அன்றியும் நாம் அனைவரும் பின் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாவோம்; பிறரால் புறக்கணிக்கப்படுவோம்; அரசாங்கமும் நமக்கு ஆதரவளிப்பதில்லை.”

தன் மனைவியின் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தேவகிருப நிறைந்த தேவசகாயம் பிள்ளை அவளை நோக்கி அமைதியுடன் கூறியதாவது, “அறிவின்மையால் மேலோர்க்கும் கீழோர்க்கும் வெவ்வேறு தெய்வமுண்டென்று நினைக்கின்றாய். அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது மேற்சாதியாரிடத்தும், கீழ்ச்சாதியாரிடத்தும், பிரகாசிக்கின்ற சூரியனும், வீசுகின்ற காற்றும், பெய்கின்ற மழையும், தாங்குகின்ற பூமியும், வெவ்வேறோ? அவர்கள் இன்ப துன்பங்களும், சுக போகங்களும் வேறல்லவென்று நாம் அறிவோம். இத்தன்மை போல மக்களை ஆண்டு நடத்தும் கடவுள் ஒருவரே;

இரட்சண்ணியத்திற்கு அடுத்த சத்திய வேதமும் ஒன்றே. நீதிமான்கள் அடையும் வீடுபேறும் ஒன்றே. தீயார் எய்தும் தீநரகம் ஒன்றே. உண்மை இவ்வாறிருக்க இவ்வுலகிற் கண்ட நிலையற்ற பொருட்களை எல்லாம் கடவுள் என்று எண்ணுவதிலும் பேதமை பிறிது யாது? கீழ்க்குலத்தார்க்கு, மாடன், காளி, கூளி முதலிய மூர்க்க தேவதைகளையும், உயர் குலத்தார்க்கு உயரிய குணமுடைய கடவுளையும் வைத்து வணங்குவது எத்துணை பொருத்தமற்றது! அசுத்தப் பொருட்களில் பிரகாசிப்பதினால் சூரியன் அழுக்கடையாதது போன்று, மெய் மறையை நீசர் கைக்கொண்டமையால் மதத்திற்கு யாதொரு தீங்கும் இல்லை. திருடர், கொலைபாதகர், வஞ்சகர், காமாதுரர், சண்டாளர், முதலிய நீசர்களைத் தெய்வமென்று நினைத்து வணங்குவது பெரும் மயக்கமேயாகும்.”

இவ்வாறான இனிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட மனைவியானவள் தன் சிந்தைக்கினிய செல்வனின் சீரிய மொழிகளை ஆராய்ந்துணர்ந்து, ஞானஸ்நானம் பெறச் சம்மதித்தாள். அவளுள்ளத்திலிருந்த அஞ்ஞான மயக்கமானது கதிரவனைக் கண்ட காரிருள்போல் மாய்ந்தது. தாயாரிடம் தமது எண்ணத்தை அறிவிக்கும் பொருட்டு நடந்தவை யாவையும் அவளிடம் கூற அதைக் கேட்ட தாயார் பின் வருமாறு மிகுந்த கோபத்துடன் கூறினாள். உன்னுடைய உயிர்த் தோழனாகிய கணவனை யாரோ மருந்திட்டு மயக்கியிருக்கிறார்கள். அவருடைய புத்தியைக் கேட்பது தவறு. அவரைப் பின்பற்றினால் உனது பிள்ளைகள் தவறிப் போவார்கள். அரசன் முதல் அனைவரும் உன்னை இழிவாகப் பேசுவார்கள்; இகழ்ச்சியில் நீ பெரிதும் வருந்துவாய்.” இக்கடுஞ் சொற்களைக் கேள்வியுற்றபோதிலும், தன் கணவனுரைத்த கனிந்த சொற்களையும், காதலனின் கருத்தையும் முற்றும் ஆராய்ந்துணர்ந்த அப்பெண்மணியானவள், ஞானஸ்நானம் பெறும்படி தீர்மானித்தாள். தன்னெண்ணத்தை கருத்திற்கிசைந்த காதலனிடம் அன்புடன் அறிவித்து, பின்

ஒரு நாள், இருவரும் வடக்கன்குளத்திற்குச் சென்று பரஞ்சோதி நாதர் சுவாமியிடம் செய்தி அறிவிக்க, அவர் அன்புடன் அருட்பெரும் அண்ணலாகிய தேவசகாயம் பிள்ளையின் மனைவிக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, (திரேசியா) “ஞானப்பூ” என்ற பெயரிட்டார். தம்பதிகளை தயாளம் நிறைந்த சர்வேசுவரன் ஆசீர்வதித்தார். இருவரும் இறைவனின் இணையற்ற இரக்கத்திற்கு இதயமார்ந்த நன்றி பாராட்டி அளவில்லா ஆனந்தமடைந்தனர். அருள் நிறைவால் அகமகிழ்ச்சியுற்று, தாங்களிருவரும் அடைந்த ஆனந்தத்தையும், மெய்மறையின் மேன்மையையும் பலருக்கும் சொல்லி விளக்கினார்கள். அவர்கள் பெற்ற புத்துயிரின் பயனால், வாழ்ந்திருந்த இடத்தினருகாமையில் பலரையும் சத்திய வேதத்தின் நித்திய பேரானந்தமடையச் செய்தனர்.

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று

பண்பின் தலைபிரியாச் சொல்.

(குறள்)

அந்தஸூர் பகை

தீடமான வேதவிகவாசத்துடன் தேவசகாயம்பிள்ளை வந்தது வந்தபோதிலும், அவருடைய பின்னர் குடும்பத்தில் துன்ப துரிதங்கள் பெருகின. இடையறாத இத்துன்பங்களின் காரணம் அவர்களுடைய மதமாற்றத்தில் குலதெய்வத்திற்கு ஏற்பட்ட கோபமேயென்று பந்து மித்திரர்கள் பலமுறை பரிந்து பேசியும் பயனில்லாமையால், பெருங்கவலை கொண்டனர். அமலனின் அருளில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்ட தேவசகாயம்பிள்ளை இவ்வுலக சுகபோகங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், கடவுளிடத்தில் த

ளராத நம்பிக்கை வைத்து நீதிவழுவாத நெறிமுறைப்படி தன் கடமைகளை நிறைவேற்றி வந்தார்.

மருதக்குளங்கரை குடும்பத்தினர், மனக்கலக்கங்கொண்டு, குல தெய்வமாகிய தேவதைக்கு வழிபாடுகள் நடத்தி வரவிருக்கும் துரிதங்களை துரத்தலாமென்ற எண்ணத்துடன் சீரிய முறையில் சிறப்புகள் நடத்த முயற்சி செய்தனர். மனையின் மருங்கே தென்பாகத்திலிருந்த கோவிலில்

காளிதேவியைக் களிப்புறச் செய்து கருணைபெறும்படி பிம்பப் பிரதிஷ்டையுடன் பெருமிதந்தரும் பெருவிழா நடத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்தன. நலம்நாடிய நண்பரும், வேலையாளரும், பலவகைக் கணிகள், சந்தனம், பனிநீர், மலர் முதலியனவும், அறுகவை உணவிற்கு அவசியமான அரிய சாமான்களும், அலங்காரத்திற்கு அவசியமான அழகிய தோரணங்களும், வேண்டிய அளவு விரைந்து சேர்த்தனர். மாட்சிபெற்ற மந்திரோச்சாரணத்திற்கென அழைத்த அந்தணர் பலர் அருகே அழகாய் அமைந்த சிவாலயத்தில் வந்து தங்கினார்கள். இன்னிசை எழுப்பும் நல்லிசைப் பாக்களைப் பாவலர் பாடினர்; வரன் முறை தவறாது வாத்தியங்களின் ஓசை எண்டிசையும் எழுப்பியது; மகிழ்ச்சி தரும் நிகழ்ச்சிகள் பல நடந்தன.

வீரரவி இரவிவர்மன் (767-784 M.E.) என்னும் அரசன் காலத்தில் முதன்முதல் மண் கட்டைகளாலும் ஓலைகளாலும் அமைந்த பத்மநாபபுரம் கோட்டையை கருங்கற்களால் திருத்தியமைக்கும் வேலை சம்பந்தமாக பத்மநாபபுரத்தில் தங்கியிருந்த தேவசகாயம்பிள்ளை விழாவைப் பற்றிய விவரங்கள் முழுவதும் அறியவில்லை. ஆயினும், பிம்பப் பிரதிஷ்டையின் முந்தினநாள் மருதக்குளங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். தேவர்களைப் பழித்த தேவசகாயம்பிள்ளையைத் தங்கள் வேதத்தில் திருப்பி திருநீறு அணியச்செய்ய வேண்டுமென்ற வேட்கையோடு அந்தணர் பலர் காத்திருந்தனர். அன்புக்குரிய ஆசாரங்கள் பல பந்துமித்திரர்கள் அவருக்குச் செய்து பிம்பப் பிரதிஷ்டை நடத்தவிருப்பதை அவரிடம் அறிவித்தனர். அப்பொழுது, அந்தணர் ஒருவர் அவருகில் வந்து நெற்றியில் அணியும் படி விபூதி கொடுத்தார். எதிர்பாராவண்ணம் அதைப் பெற மறுத்து நிந்தித்ததைக் கண்ட அந்தணர் அவரை விட்டு அங்கலாய்ப்புடன் அகன்றனர்.

உறவினர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட வீண் விகவாசத்தை எடுத்துக் காட்டும் சந்தர்ப்பம் அதுவென ஆராய்ந்து தெளிந்த தேவசகாயம்பிள்ளை அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார். “இவ்வுலகிலுள்ள சிருஷ்டிகள்

எல்லாவற்றிலும் சிறப்பாக கருணாநிதியான கடவுள் மனிதனைப் படைத்தார்.

தன்னைப் படைத்த சர்வேசுவரனை அறிந்து ஆராதித்து அதினாலாய அருட்பேறு அடைவதற்காகப் பகுத்தறிவை சர்வேசுவரன் மனிதனுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அளித்தார். இவ்விசேஷ அறிவின் பயன் அடையாமல், ஏகதெய்வ வணக்கத்தை விட்டு, இன்பம் நிறைந்த இயற்கை விசேஷங்களையும், எரிநரகிற்குக் காரணமாகிய காமம், வெகுளி, மயக்கம், என்பனவற்றின் நிலையமாய் உருவெடுத்த எண்ணிறந்த தெய்வங்களையும் எற்றி ஏமாந்து போவது பேதமையிலும் பேதமை அன்றோ?

மும்மூர்த்திகள் தங்களுக்குள் சண்டை செய்து ஒருவரை ஒருவர் பகைத்தால், படைத்தல், பரிபாலித்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலும் முரணின்றி நடப்பது எப்படி? இறைவனுக்கு ஈறுமில்லை; அவர் ஒருவர் வல்லமைக்குக் கீழ்ப்பட்டவருமல்லர்; மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர் பிறர் ஒருவருக்கு தோல்வியுற்றால், கீழ்ப்பட்டவர் தெய்வமன்று. பிறப்பும், இறப்பும் இல்லாத இறைவனுக்கு உலகில் பிறப்பு யாது. முத்தொழிலிலும் ஒற்றுமை இல்லாதிருக்க, மும்மூர்த்திகள் போட்டி காலத்தில் உலகாண்ட உண்மைதான் என்ன?

முன்னோர் வணங்கி வந்த தெய்வங்களின் தன்மை உணர்ந்த பின்னரும் அவர்களையே வணங்க வேண்டும் என்பது எத்துணைப் பேதமை. உண்மைஇரட்சணியத்தின் இன்பவழியைக் கண்டுணர்ந்த பின் அவ்வழி நின்று வாழ்வது ஒருவர் கடனேயாகும். கற்பவை கற்ற பின் நிற்க அதற்குத்தக என்ற ஆன்றோர் அருளுரை போற்றி வாழ வேண்டும். உலக ஆசாபாசங்களுக்கு அதீனராகி, காமவேட்கையில் ஈடுபட்டு உலக இன்பம் அனுபவித்தவர்களையும், உலக இரட்சண்ணியத்தினிமித்தம் தம்மைத் தாமே பலியாக அளித்து, நிந்தை அவமானங்களையும், கொடும்பாதகர் கடுஞ்செயல்களையும் உலகமக்களின் புறக்கணிப்பையும்,

பொருட்படுத்தாமல், கடைசிதுளி இரத்தம் வரையிலும் இரக்கம் நிறைந்த இருதயத்துடன் சிந்தினை தியாகமூர்த்தியாகிய மாசற்ற சேகுவின் மகிமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் ஆத்தும் இரட்சண்ணியத்திற்கு உரிய வழிகாட்டிய அமல குணமுடைய அன்பர் யாரென்று இனிது விளங்கும்.”

தேவசகாயம் பிள்ளையின் தேர்ச்சியுற்ற இம்மொழிகளைக் கேட்ட பிராமணர்கள் பகைவரைக் கண்ட பாம்புபோற் சீறி எழுந்து அரி போன்று அலறி உரைத்ததாவது, “நீலகண்டா, நம் நாட்டகத்தே அரசர் முதல் சண்டாளர் வரையிலும், பாரம்பரியமாக ஒப்புக் கொண்டு ஒழுகும் நம் நன்மறையை நீ நிந்திக்கத் துணிந்தாய்; இவ்விதம் இகழ்ந்து பேசினாய்; பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே முற்றத் துறந்த முனிவரும்; அரியதவத்தால் அருள்பெற்ற இருஷிகளும், தத்துவ சாஸ்திரிகளும் சாலச் சிறந்ததென வான்முறை தவறாமல் வையகத்து மேற் கொண்டுவந்த தேவர்களை நிந்தித்தாய்; உயர்குலத்தாரும், பண்டிதர்களும், பாமரர்களும் பின்பற்றிவரும் அருமறையை அவமதித்தாய்; நாட்டை ஆண்டிருந்த நம் அரசர்கள் பின்பற்றி வந்த அழகிய வேதத்தை அலட்சியம் செய்தாய்.

உனக்கு இப்பொழுது இறுமாப்பு அதிகமாய் விட்டது. உன் செருக்கை அடக்கி, வாய் மதத்தைக் குறைத்து, நீ கைக் கொண்டிருக்கும் வேதத்தை இந்நாட்டிலிருந்து வேரோடு அழிக்காவிடில், எனது மார்பில் அணிந்திருக்கும் “பூணூல் அஃதல்” வென்று சபதம் செய்தான். இறுமாப்புடன் உரைத்த இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தேவசகாயம்பிள்ளை, அவ்வாறு அவர் செய்யாவிடில் மார்பில் அணிந்திருக்கும் பூணூலை அரைக்கயிறாக அணிவேனென சபதம் செய்தார். எரிகிற நெருப்பில் எண்ணை வார்த்ததற்கு சமமாக பிராமணர்களின் கோபம் மிகுந்தது. காலதாமதமின்றி தங்கள் சபதத்தை நிறைவேற்றும் உபாயங்களை அந்தணர் ஆலோசித்தனர். பிரபலமாக இந்துமத கர்மங்களை ஸ்தாபித்த அந்த காலம் அவர்களுக்கு உதவியாயிருந்தது. தேவசகாயம்பிள்ளை தன்

மனைவிக்கு வேண்டிய புத்திமதிகள் கூறி அவளை மேக்கோட்டிலுள்ள தாயார் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு தமது உத்தியோக விசாரணைக்காக பத்மனாபபுரத்திற்கு வந்தார்.

மருதக்குளங்கரை காளிகோவிலில் பிம்ப பிரதிஷ்டைக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. தங்கள் குடும்பத்தின் தாயகமாகிய தேவசகாயம்பிள்ளை பிம்ப பிரதிஷ்டை உற்சவத்தில் பங்கு கொள்ளாததால் பந்து மித்திரர்கள் வருத்தமுற்றார்கள். எனினும் அந்தணர் மந்திரோச்சாரண ஒலி ஆகாயத்தெழுந்தது. தோரணங்களிடையே தாரகை மத்தியிலெழுந்த தண்மதி போல் தீபவரிசைகளுடன் விளங்கிய கோவிலில் பூசாரி மணிநாதம் முழக்க, பாவலர் பாட்டொலி முழங்க, இன்னிசை மாதர் குரவையொலி முழங்க, அவற்றிற்கு மேலாய் ஓர் பேரொளி எழும்பியது. அனையவும் அமைதி பெற்றன. அருள் நிலையங்கள் இருள் நிலையங்களாக மாறின. பேரொலி எழுந்த இடத்திற்கு அனைவரும் விரைந்து சென்றனர். அந்தோ! மருதக்குளங்கரை குடும்பத்தின் காரணவர், இருதயம் உடைந்து இரத்தம் பொங்கி இறந்து கிடக்கும் காட்சி கண்டவர்க்கு கவலை பெருக்கியது. பந்து மித்திரர் ஒவென்று கூவி அழுதனர். பிம்பப் பிரதிஷ்டைக்குப் பதிலாக காரணவரின் தகனக் கிரியைகள் நடைபெற்றன.

தேவசகாயம்பிள்ளையின், மதவைராக்கியத்தையும்; தேவர்களைப்பற்றி உரைத்த கடுஞ்சொற்களையும், சபதத்தையும் அந்தணர் பலகால் நினைத்து நாணமும், கோபாவேசமும் கொண்டு தங்கள் சபதத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பத்மனாபபுரம் கோட்டை வேலை பரிசோதனை செய்யும் படியாக வந்திருந்த இராமய்யன் தளவாயிடம் நிகழ்ந்தவை எல்லாம் பதின்மடங்காக எடுத்துரைத்தனர். அந்தணரை நிந்தித்து, அவர்தம் வேதத்தை அலட்சியம் செய்து, பிறரை கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்க்க தேவசகாயம்பிள்ளைப் பேரூக்கம் பெற்றிருக்கும் செய்திகளைத் தளவாய் கேட்ட மாத்திரையில் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த பழிவாங்கும் சந்தர்ப்பம் எதிர்பார்த்திருந்தார்.

இத்தருணத்தில், வடக்கன்குளத்து பங்குவிசாரணைக் குருவாயிருந்த (Rev. Fr. J. B. Buttari) பரஞ்சோதிநாதர் சுவாமி அவர்கள் புதிதாக ஓர் தேவாலயம் கட்டுவதற்கு அவசியமான சில மரங்கள் அரசனிடமிருந்து பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், வேறுசில விஷயங்கள் தளவாயைக் கண்டு பேசவேண்டுமென்றும் தேவசகாயம் பிள்ளைக்கு ஒரு நிருபம் அனுப்பினார். இந்த நிருபத்தைப் பெற்றவுடன் சுவாமியவர்கள் நிருபம் எழுதிய விவரத்தை தளவாயிடம் அறிவித்து மரங்கள் வெட்ட அவசியமான அனுமதி அளிக்க தேவசகாயம்பிள்ளை வேண்டினார். தகுந்த தருணம் வாய்க்கக் காத்திருந்த தளவாயின் கோபம் மிகுந்தது. அவர் வெருண்டுரைத்ததாவது, “அரசனின் அன்னம் புசித்து ஆதரவு பெற்றிருக்கும் நீ, பிராமணர்களையும், பூசாரிகளையும், தேவர்களையும் நிந்தித்தாய். வேதசாஸ்திரங்களிலும், மந்திரோச்சாரணங்களிலும், தேர்ச்சி பெற்ற பிராமணர்களை உபதேசிக்கும் வல்லமை உனக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது. தேவதூஷணம் சொல்லி, பிராமணரை நிந்தித்து உன்னையும் உன் தோழர்களையும் இப்பொழுது தூக்குமரத்திற்கு அனுப்பி, உனது உடலை நாய் நரிகளுக்கு அரிய உணவாக்குகிறேன்.”

அஞ்சாநெஞ்சத்துடன், அனையவும் கேட்ட தேவசகாயம்பிள்ளை தேவகிருபையுடன் தைரியத்தோடு மறுமொழியுரைத்ததாவது. “மெய்மறைக்கென தங்கள் நல்லுயிரை அர்ப்பணம் செய்த அண்ணலார் அனந்தம் அவர்கள் புகழுடம்பு இன்றும் பொன்றாப்புகழுடன் பெருமை பெறுகின்றது. மெய்மறை பின்பற்றியவர்களைக் கொலை செய்யும் விருப்பம் உண்டெனில், அவர்களில் முதல்வனாகிய எம்மை விருப்பம் போல் செய்க. எவ்வகை நிகழ்ச்சிகளையும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று ஆச்சரியத்திற்குரிய அமைதியுடன் கூறினார். எதிர்பாராவண்ணம் தேவசகாயம் பிள்ளை உரைத்த மறுமொழியைக் கேட்டு மிகுந்த வைராக்கியத்துடன் தளவாய் மாளிகைக்குட் சென்றார்.

சுறைப்பட்ட செம்மல்

தேவசகாயம் பிள்ளை தமது வீட்டில் எதன்மூலம் இருந்து ஆழ்ந்த ஆலோசனையில் முழுமதிபோல் விளங்கிய முகம் மனக்கவலையினால் வாட்டமுற்றது. கொடுஞ்சுழற் காற்றில் கறங்கும் துரும்புபோல் உள்ளம் ஊசலாடியது. புயற் காற்றிற்கும் கறுத்த மேகங்களுக்கும் மேல் அசையாமல் நிற்கும் உயர்ந்த சிகரம்போல, அவருடைய நம்பிக்கை இறைவனின் இணையடிகளில் பதிந்திருந்தது. குலதெய்வமென ஆதரித்து வந்த அரசனின் கோபத்திற்கும், தளவாய் தன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் வைராக்கியத்திற்கும், மேலாக தன்னைப் போன்று மற்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு நேரிடக்கூடிய கஷ்டநஷ்டங்களை நினைத்து தேவசகாயம்பிள்ளை மனங்கலங்கினார். எனினும் ஆண்டவரிடத்தில் அசையாத நம்பிக்கையுடன் மன்றாடியதாவது, “என் ஆருயிர்க்குயிரே! அடியாரைக் காக்கவல்ல கருணாநிதியே! தேவாரின் நன்மையின் மிகுதியால் என்னைப் படைத்தீர்; பரிபாலித்தீர்; தேவாரீர் தாமே பலியாகி, எம்மை இரட்சித்தீர்; இவ்வுலகில் இனிது

வாழவேண்டிய சுகசெல்வங்களைத் தந்தீர்; இணையற்ற இன்பக்கடலாகிய தேவரீரைப் பற்றிய மெய்யான ஞானவுணர்ச்சியின்றி 'அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கியிருந்தேன். அறிவின்றி அடியேன் செய்த பிழைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், அன்புடன் என்னை அரவணைத்து வருகிறீர். கடையேனாகிய என்னிடத்தில் கருணைக் கடலாகிய தேவரீர் கொண்ட அளவற்ற அன்பைச் சற்றேனும் பொருட்படுத்தாமல், ஆசாபாசங்களில் ஈடுபட்டு என் வாணாளை வீணாளாக்கினேன். எம்மனோரை இரட்சிக்கும் பொருட்டு இவ்வுலகில் மனிதனாய்ப் பிறந்தீர். மனுமக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டீர். மூவா முதல்வனாகிய தேவரீர் மூவுலகும் படைத்தும் தலைசாய்க்கும் இடமின்றி தவித்த தன்மை தாங்க வொண்ணாதே?

மன்னர் மன்னனாய் மகிழ்ந்து வாழ்வதை வெறுத்து பாசொளி வீசும் பன்மணிகள் விளங்க நீண்முடி ஏந்தும் திருநெற்றியில் முள்முடி தாங்கினீர். திருச்சிரசில் கொடிய முட்பல ஆழமாய் பதிந்ததால் பொங்கியெழுந்த இரத்தப் பெருக்கும், இரக்கமற்ற ஈட்டி திருவிலாவில் குத்தியதால் திரண்டொழுகிய இரத்தப்பிரவாகமும், மனுமக்களை அன்போடு அணைக்க ஆசையுடன் நீட்டிய நீள்கரங்களை சிலுவையுடன் சேர்த்து அறைந்ததால் பெருக்கெடுத்தோடிய இரத்தமும், அழகிய பாதங்களிலிருந்து ஆணிகள் இறைத்த இரத்தமும், அடிமேலடி அடித்ததால் தசை நார்கள் கிழிந்து தெறித்தெழுந்த இரத்தப் பிரவாகமும் எம்மனோரின் ஆத்தும இரட்சண்ணியத்தின் பொருட்டன்றோ? கருணைப் பெருக்கால் கடைசி துளி வரையிலும் சிந்திய செல்வ! தேவரீருக்கு எதிர் நன்றி யானொன்னும் செய்திலேனே! என்னுயிரை அடியிணைகளில் அர்ப்பணம் செய்தால் மாத்திரம் போதாதே! தஞ்சமிலார் தாயகமே எமக்கு நல்ல உறுதியளிப்பீர். யானுமது திருப்பாதம் வந்தடையத் தடையாயிருக்கும் இப்பூத உடம்பு தேவரீரின் பொருட்டு எவ்வித வேதனையும் பொறுமையுடன் அனுபவிக்கப் போதிய திடன் தருவீர். திருவடியிணைகளே தாயகமென்று நாடிய நாட்டார் படுத்துயர் அறிவீர். தந்தை மகனை இழந்தும், மனைவி மணாளனை இழந்தும், பெற்றோர்

பிள்ளைகளை இழந்தும், தேவரீரின் பெயரில் அனுபவிக்கும் கடுந்துயர் காணும் கருணாசாகரமே எம்மேல் இரங்காயோ! எம்மைத் திடப்படுத்தி ஆளாயோ அருளாளா!” இவ்வாறு இரவும் பகலும், இடையறாது இறைவன் இன்னருள் வேண்டி தேவசகாயம் பிள்ளை சிறிது காலம் கழித்தார்.

அவர் வீட்டிற்குத் திரும்பியவுடன், தளவாயும், சபதம் செய்த பிராமணனும் அரசன் சமூகத்திற் சென்று தங்கள் உள்ளத்திலிருந்த பகை வைராக்கியம் தீர்ப்பதற்காக கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாய் துர்ப்போதனைகள் சொன்னார்கள்.

கிறிஸ்தவவீரனாய் வாழ்ந்த தேவசகாயம் பிள்ளையின் குணத்தைப் பற்றி குறை கூறியதுமன்றி அவர் பெரும்முயற்சி செய்து நாட்டில் பலரைக் கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்ப்பதாகவும், இவ்வாறு கிறிஸ்து மதத்தின் சேர்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் அனைவரையும் அழிக்காவிடின் நாட்டிற்கு பெருங்கேடு ஏற்படுமென்றும் கூறினார்கள். அந்தணரை அலட்சியம் செய்ததாகவும், அவர்தம் அருமறையைப் புறக்கணித்து நிந்தனையுரை நிகழ்த்தியதாகவும் கேள்வியுற்ற அரசன் பெருங்கோபங்கொண்டு, தேவசகாயம்பிள்ளையை கைதுசெய்து தன் சமூகத்தில் கொண்டு வரும்படி ஆணைசெய்தார்.

அரசனின் ஆணையறிந்த அயலாரும் உறவினரும் அரசனின் கோபத்திலிருந்து தேவசகாயம்பிள்ளையை தப்பித்துக் கொள்ளும்படி அவரை உபதேசித்தார்கள். அரசனிடத்தில் அளவிறந்த பக்தியும், நாட்டார் நன்மையில் மிகுந்த ஆர்வமுமுடைய தேவசகாயம் பிள்ளை தன் கொள்கையிலும் குணத்திலும் குறை காணமையால், தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் ஆண்டவர் அடியிணையில் சமர்ப்பித்து, வரவிருக்கும் எத்தகைய நிகழ்ச்சிகளையும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக விருந்தமையால், அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவில்லை. நெறி முறை வழுவாது, நிரம்மலரான கடவுளிடத்தில் வைத்த பக்தியின்

பயனாய் சுரந்தெழும் பேரின்பத்தேனைப் பருகிவாழும்
பெரியாருண்டோ உலகத்தாரை அஞ்சுவது!

அரசனின் ஆணைப்படி சேவகர் தேவசகாயம்
பிள்ளையைக் கைதுசெய்யும்படியாக அவர் வீட்டில் 1749-
வருஷம், பெப்ரவரி மாதம் 23-ம்தியதி சென்றனர். தங்கள்
நோக்கத்தை அவரிடம் கூறினர். சேசுகிறிஸ்துவின்
விறல்பெருகிய வீரைனைப் போன்று அரசனின் கட்டளைக்குக்
கீழ்ப்படிந்தாரெனினும், தனது உயிர்த் தோழராயிருந்த
டிலேனாய்த் துரையவர்களிடம் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி விடை
பெறும்படி, உதயகிரிக்குச் சென்றார். உண்மை அன்போடு
தேவசகாயம் பிள்ளை உரைத்தவற்றை உணர்ந்த துரையவர்கள்,
அவர் சேசு கிறிஸ்துவின் வீரனாக வெற்றியடையும் காலம்
கடுகியிருப்பதாகவும், வெற்றிவிரும்பிய போர்ச் சேவகனுக்குரிய
முறையில் அஞ்சாத நெஞ்சத்துடனும் அசையாத சித்தத்துடனும்
இருக்கவேண்டுமென்றும் புத்தி சொல்லி திடப்படுத்துவதைக்
கேட்ட தேவசகாயம்பிள்ளை தான் சேசுகிறிஸ்துவை
மறுதலிப்பதை விட மரணத்திற்கு ஆயித்தமாயிருக்கிறேன்
என்று எடுத்துக் கூறினார். உண்மை ஊழியத்தாலும், அரிய
குணத்தாலும் “வலிய கப்பித்தான்” என்ற அரும் பெயர்
அரசனிடமிருந்து பெற்ற துரையவர்கள் தேவசகாயம்
பிள்ளையைச் சற்று நேரத்தில் திரும்ப கையளிப்பதாக சேவகரிடம்
கூறி, அவரை 1749-ம் வருஷம் நியமத்திலும் 1756-ம் வருஷத்தில்
ஏலாக்குறிச்சி, வடுகர்பட்டி முதலிய இடங்களிலுமிருந்த சேசு
சபைக் குருவாகிய பரீரைஸ் (Rev. Fr. Barreiros S.J.) சுவாமி
அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றார். தேவசகாயம் பிள்ளையின்
நிலையுணர்ந்த சுவாமியவர்கள் அவருக்கு நல்ல
பாவசங்கீர்த்தனமளித்து, தேவத்திரவிய அனுமானங்களை
முறையாய் நிறைவேற்றி வேத விசுவாசத்தில் பின்வாங்காமல்,
நிந்தை அவமானங்களும் அரிய உயிர்ப்பலியும் ஏற்பட்ட
போதிலும் அசையாத தேவ நம்பிக்கையுடன் கிறிஸ்துமதத்தின்
பெருமையைக் காட்டத்தகுந்த உபதேசங்களைக் கூறினார்.
கிறிஸ்துமதத்தின் ஆரம்பம் முதல் அதன் பெருமைக்காகவும்,

சேசுகிறிஸ்து நாதரிடத்தில் வைத்த அன்பிற்காகவும் தங்களுயிரை தயாநிதியாகிய ஆண்டவர் அடியிணைகளில் அர்ப்பணம் செய்த வேதசாட்சிகள் பலர் வரலாறுகளை விளக்கிக் காட்டி உறுதிமொழி கூறியதாவது, “உலக சுகபோகங்களை விரும்பி தங்கள் வாழ்வில் உலகச் செல்வங்களைச் சேமிக்க எண்ணுகிறவர்கள் அறுகுணத்தவராகிய ஆண்டவரின் அருள் பெறுவதரிது. உலகப்பற்றிலேயே பதிந்து கிடக்கும் ஒருவன் மனம் பேரின்பம் பெறுவது எளிதன்று. கிறிஸ்துமத அனுஷ்டானங்களின் வழியாய் பேரின்பம் அனுபவித்தவர்கள் பலர் வேதசாட்சி கிரீடம் ஏற்றுக் கொண்டனர். நீரோ, டயக் கிளீசியான், என்னும் கொடுங்கோல் மன்னர் ஆட்சிகாலங்களில், தங்கள் இரட்சகராகிய சேசுகிறிஸ்துவை மறுதலிக்க மறுத்தவர்களைக் கொன்ற தீச்சுவாலையும், சீற்றமுற்றெழுந்த சிங்கம் முதலிய கொடிய விலங்குகளும், உயிரோடு அரைத்துக் கொலை செய்யும் இரக்கமற்ற இயந்திரங்களும், வாள், ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களும், அவர்கள் மனக்கருத்தை மாற்ற இயலாதவையாயின. அவ்வேத சாட்சிகளின் பூதவுடம்பு அழிந்த போதிலும் புகழுடம்பு இன்றும் பெருமை பெறுகின்றது. சிலர் பூதவுடம்பும், அவற்றின் அம்சங்களும் அழிவின்றி மேன்மை பெறுகின்றன. உலகம் முழுவதையும் சுதந்தரித்துக் கொண்டாலும் ஆத்துமத்தை மாத்திரம் இழந்தால் அதினால் வரும் பயன் கொடிதே! தேவகிருபையால் நண்பருள்ளத்தில் நலமுற வேருன்றியிருக்கும் திடமான வேதவிசுவாசத்தை கடைசி நிமிஷம் வரையிலும் காக்க கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருள் புரிவார்” என்று உறுதிமொழி கூறி தேவசகாயம்பிள்ளையைச் சேகவர் கையில் ஒப்புக் கொடுத்தார். அன்றியும் நிகழ்ச்சிகளைக் காலந் தவறாமல் தன்னை அறிவிக்கும்படி ஒரு போர்வீரனை அவர்களுடன் அனுப்பினார். இவ்விவரம் அறிந்த தளவாய் அரசனை அணுகி, வலியகப்பித்தான் அரசியற்காரியங்களில் தலையிடுவதாகவும், அரசியற் காரியங்களை அறிய ஒற்றர்களை அனுப்புவதாகவும் கூறி, ஐரோப்பியரானாலும், குடிகளுன் ஒருவராய் அரசனின்

கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டார். இவ்வார்த்தைகளைக் கேள்வியுற்ற அரசன், அரசியல் காரியங்களில் வலிய கப்பித்தான் தலையிடக் கூடாதென்று அறிவித்ததோடு, கடற்கரையோரங்களில் தாமசித்திருந்த குருப்பிரசாதிகள் அக்கடற்கரையோரங்களிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களை ஆதரித்து நடத்துவதல்லாமல், நாட்டிலுள்ள பிரபுக்களை அவர்களுடைய தேவாராதனை முறைகளிலிருந்து பின்மாற்றக் கூடாதென்று அறிவிக்கவும் கட்டளையிட்டார்.

தேவசகாயம் பிள்ளையை அரசனின் பிரதானிகள் முன்னிலையில் சேவகர் கொண்டுவந்தனர். பிரதானிகள் சதுர்வித முறைகளும் உபயோகித்து அவரை மனந்திருப்ப முயற்சித்தும் பயனில்லாமை கண்டு அரசனிடம் அறிவிக்க, அவர் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அவரை விலங்கு வைத்து இரவு முழுதும் ஒரு சிறிய சிறைச்சாலையில் அடைத்த பின் அடுத்தநாள் காலையில் அவரைக் கொலை செய்யும்படி ஆணை செய்தார். அன்றியும், கடற்கரையோரத்தில் வாழ்ந்திருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தவிர, நேமம் மிஷனிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் பின்பற்றி வந்த வேதத்தை அவர்கள் மறுதலிக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும், நாட்டிலுள்ள பிரபுக்களை அவர்கள் பின்பற்றிவரும் மதக்கொள்கையிலிருந்து பின் வாங்கச் செய்யக் கூடாதென்றும் அரசன் கட்டளை இட்டார்.

தேவசகாயம் பிள்ளையைக் கொலை செய்வது நாட்டிற்குத் தீங்கை விளைவிக்கும் என்று சிலர் கூறினமையால், அவரைக் கொலை செய்யாமல், அரசனின் ஆணைப்படி, பிரதானிகள் வேண்டிய முயற்சி செய்து, அவரை மனந்திருப்ப முயற்சித்தார்கள்.

நாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் பெருகுவதால் பெருங் கேடென்றும், இந்துமத கோவில்களுக்கு தேரோட்டம் நடக்கும் காலங்களில், உல்சவங்களுக்கென வருகிறவர்களின் தொகை நாளடைவில் குறைவதாகவும், கிறிஸ்தவர்கள் இந்துமதத் தேவர்களை நிந்திப்பதாகவும், பிராமணர்கள் அரசனிடம்

கூறியதன் பயனாக உள்நாட்டிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பெருந்துயரம் அடைந்தார்கள். கிறிஸ்தவர் அனைவரும் தங்கள் மதக் கொள்கையை விட்டு மாறவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் ஆணை செய்தனர், மதத்தை மறுதலிக்க மறுத்தவர்களைப் பிடித்துத் துன்பப்படுத்தி சிறைச்சாலைகளில் அடைத்தார்கள். அவர்கள் உடமைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. சிலரை பகிரங்கமாய் மிருகங்களின் மேலேற்றி தெருக்களில் சுற்றி பதிதமத்தினர் கண்டு சந்தோஷிக்கும்படி கஷ்டப்படுத்தினார்கள். தேவாலயங்களிற் சில அலட்சியம் செய்யப்பட்டன. சுரூபங்கள், ஜெபமாலைகள் முதலியன தீக்கிரையாயின. தேவாலயத்தில் சென்று திவ்விய நற்கருணை வாங்குகிறவர்களின் வாயை கம்பால் திறந்து கோமூத்திரத்தில் சாணகம் கலக்கி வாயில் விட்டனர். இவ்வித கஷ்டங்களுக்கு அஞ்சி பலர் வணாந்தரங்களிற் சென்று, நவநாள், உபவாசம், என்பன பத்தியாய் நிறைவேற்றி வாழ்ந்து வந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பான்மையோரும் கஷ்டநஷ்டங்களுக்கு அஞ்சி கிறிஸ்து மதத்தை விட்டுவிட்டதாகக் கூறினார்கள். எனினும், இரகசியமாய், கடற்கரையோரங்களில் கிறிஸ்தவர்களைப் பரிபாலித்து வந்த சுவாமிமார்களிடம் சென்று நாங்கள் உண்மையில் கிறிஸ்துமதத்தை விடவில்லை என்றும் திரும்பவும் தங்களை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

இக்கால நிலைமையில், கொலைக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தேவசகாயம்பிள்ளை அவர் ஆண்டவரின் அடியிணைகளை அடையும் நேரம் நெருங்கியிருப்பதை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தார். இவருடைய மகிழ்ச்சியைக் கண்டு சேவகர் ஆச்சரியமடைந்தனர். ஆனால் அரசன் கட்டளைப்படி திரும்பவும் அவரை சிறையில் வைக்க நேர்ந்ததால் மரணவேதனை நீடித்ததோடு பாடுகள் பெருகின. தமக்கு வரும் ஆக்கிணைகளை எல்லாம் பொறுமையுடன் அனுபவித்து மற்று கிறிஸ்தவ சகோதரர்களுக்கு நல்மாதிரிகையாயிருந்து நித்திய ஆறுதலைத் தரும் ஆண்டவருக்குத் தமது கஷ்டானுபவங்களை தேவசகாயம்பிள்ளை ஒப்புக் கொடுத்தார்.

சுறைவாசம்

தேவசகாயம் பிள்ளையை மனந் திரும்பும்படி தேவ விராணிகள் செய்த சதுர்வித உபாயங்களுள்

கோபம் மிகுந்தது. இனிமேல் இரக்கம் காட்டுவதில்லை என்று எண்ணி, தேவசகாயம்பிள்ளையின் தலையை வெட்டும்படி அரசன் கட்டளையிட்டார். கொலைக்கறிகுறியாக, வழக்கப்படி அவர் கழுத்தில் சேவகர் வெள்ளெருக்குப் பூமாலையைச் சூட்டினார்கள். கால்களிலிருந்த விலங்குகளை நீக்கி, இருகால்களையும் எலும்புகள் நொறுங்கும்படி பின் கட்டாகக் கட்டினார்கள். பெரும் பாதகனைப் போன்று, வசைமொழிகளை உரத்த சத்தமாய்க் கூறி குளுமைக்காட்டிற்கு அவரை நடத்திச் சென்றனர். காட்டில் வைத்து அவரைக் கொலை செய்யவிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், ஓர் சேவகன் ஓடிவந்து அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டாமென்ற அரசனின் ஆணையை அறிவித்தான். ஆகையால் திரும்பவும் அவரை சிறைச்சாலையில் அடைத்தார்கள்.

அடுத்தநாள் காலையில், தேவசகாயம் பிள்ளை படும்

கஷ்டங்களெல்லாம் அவர் கிறிஸ்து மதத்தைப் பின்பற்றியதனால் என்பதை நாட்டிற்கு நன்கு விளக்கும்படி, அவருடைய இருகரங்களையும் கட்டி, எருமைக் கடாவின் மேலேற்றி நாட்டின் நானாபக்கங்களிலும் தெருக்கள் வழியாய்ப் பதினாறு நாள் மட்டும் சுற்றினார்கள். பழியுரைகள் பல கூறிப் பலர் அவரை நிந்தித்தனர். இரக்கமுடையார் இவருடைய பாடுகளைக் கண்டு வருந்தி அழுதனர். கிறிஸ்துமதத்தைப் பின்பற்றுவதால் வரும் பயன் இதுவோவென்று பலர் கூறி ஏக்கமுற்றனர். பிராமணர்களின் உபதேசங்களைக் கேட்காவிட்டால், நாள்தோறும் பிரம்பால் முப்பது அடிகள் ஊக்கமாய் அடித்து, அதனால் ஏற்படும் காயங்களிலும், நவதுவாரங்களிலும் நல்ல மிளகை அரைத்துத் தேய்த்தபின் நல்ல வெயிலில் நிறுத்த கட்டளை இடப்பட்டது. தேவசகாயம் பிள்ளையைப் பற்றிப் பெரும் மதிப்பு ஏற்பட்டிருந்த இடங்களில் இவரைக் கொண்டுபோய் நிந்திக்கக் கருதி சேவகர் இவரை எருமை மாட்டின்மேல் இருத்தி, குழித்துறை, குந்தத்தூர், நட்டாலம், என்னும் கிராமங்கள் வழியாய் பத்மனாபபுரத்திற்கு கொண்டு வந்தனர். அடிமேலடிப்பதால் ஏற்படும் காயங்களாலும், கொடிய பசியாலும், சோர்ந்து மயங்கி எருமை மாட்டின் மேலிருந்து பன்முறை நிலத்தில் விழுந்தார். அப்பொழுதெல்லாம் சேவகர் அவரைக் காலால் மிதித்து அருவருப்புக்குரிய விதமாய் அவரைப் பழித்து திரும்பவும் எருமை மாட்டின் மேலேற்றுவார்கள். இவருடைய கொடிய பாடுகளை கேள்வியுற்ற கடலோர கிறிஸ்தவர்கள் கும்பல் கும்பலாய் இவரைப் பார்க்க வந்தனர். நிர்ப்பாக்கியமான துன்பதுரிதங்களை அனுபவிக்கும் போதெல்லாம் தேவசகாயம் பிள்ளை சேக கிறிஸ்து நாதருடைய திருப்பாடுகளையும், அவருடைய பலிபீடமாகிய சிலுவை மரத்தைச் சுமந்து கல்வாரி மலைக்குப் போகும்போது அவர் குப்புற விழுந்ததையும், கொடிய யூதர்களால் நிந்திக்கப் பட்டதையும் நினைத்து ஆறுதலடைவார்.

விபூதி நெற்றியிலணியும்படி பிராமணர்கள் பலர் முயற்சித்தும் தேவசகாயம்பிள்ளை அவர்கள் விருப்பத்திற்கு

இணங்காத வைராக்கியத்துடன் கூர்மையான காரைமுள் நிறைந்த கம்பால் அவரை அடித்தார்கள். தசைநார்கள் சதைந்து கிழிந்து தெறித்தன. இதற்கேற்ற மருந்தென்று பரிசாசம் செய்து இரக்கமற்ற இதயத்தினர் அழகிய மேனி அடைந்த காயங்களில் காரமுள்ள நல்ல மிளகுப் பொடியை அரைத்து பூசினர். உடல் முழுதும் நெருப்பிலிட்டதுபோல் பெரும் வேதனை ஏற்பட்டது. நெருப்பில் மிளகையிட்டு, காரமான புகை எழும்பும்போது அப்புகையை அவர் சுவாசிக்கச் செய்தனர். அன்றியும் எருமை மாடாவானது அவரைப் பல விசை கீழே விழச் செய்தது. இவ்வித ஆக்கினைகளுக்குப் பின் அவரை, வேணாட்டின் தலைநகராயிருந்த திருவாங்கோட்டில் சிறை செய்து வைத்தனர்.

மனிதரை மலைக்கச் செய்யும் கொடிய ஆக்கினைகளுக்கு அஞ்சாமல் தன் மாசற்ற மனக்கொள்கையை நிலைபெறச் செய்து, கிறிஸ்துமதத்தின் மகிமையை மக்களுக்கு விளக்கிய புண்ணிய சீவராகிய தேவசகாயம்பிள்ளையைக் காண, வழக்கம் போல் பலர் வந்து கூடினர். ஒருநாள் கடற்கரையோரத்திலிருந்து கிறிஸ்தவர்கள் இவரைப் பார்க்க வந்தபோது, காவல் செய்திருந்த சேவகர்கள் அவ்விடத்தில் இல்லாததால் அவர் அருகே சென்று, அவர்கள் கொண்டுவந்த தின்பண்டங்களைக் கொடுத்து, சேககிறிஸ்து நாதருடைய திருப்பாடுகளை வாசித்துக் காட்டி ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வேளையில் சில சேவகர்களும் பிராமணர்களும் அவ்விடத்தில் வந்து, அவர்களைப் பலமாய் அடித்துத் துரத்தினர். பல நாட்களாக தொடர்பாய் அவருக்களிக்கும் ஆக்கினைகளைக் கண்டு சேவகர் இருதயம் இரங்கி ஒருநாள், அவருடைய காயங்களில் வழக்கம்போல் மிளகு அரைத்துப் பூசவில்லை. அன்று அவருக்கு அதிக வேதனை இருப்பதாகக் கூறி வழக்கம் போல் மிளகு அரைத்துப் பூசும்படி வேண்டிக் கொண்டார்.

சேவகர் கோபங்கொண்டு மிளகை மிகுதியாய் அரைத்து உடல் முழுவதும் பூசி கொடிய வெயிலில் நிறுத்தினர். அப்பொழுது, முகமலர்ச்சியுடன் அவர் கண்களைக் காட்டி கண்களால் செய்த பாவங்கள் நீங்கும்படி இரு விழிகளிலும்

மிளகு அரைத்துப் பூசும்படி வேண்டினார். மிளகு அரைத்துக் கொடுத்த இந்து மதப் பெண்மணியானவள் மிளகின் காரத்தைக் குறைக்கும்படி, மிளகோடு மஞ்சளைச் (Saffron) சேர்த்து அரைத்துக் கொடுத்தாள். அதைப் பூசியபோது வேதனை மிகுந்திருப்பதாகக் கூறினார். இவர் படும் பாடுகளைக் கண்டு கடலோரவாசிகளும் அஞ்சும்படி கடற்கரையோரங்களுக்கு அடுத்த பக்கங்களில் இவரை எருமைமாட்டின் மீதேற்றிச் செல்லும் போது, தாகத்தால் ஒருவன் வருந்துவதைக் கண்டு உப்புநீரை அவர் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்க அது சுத்த நீராக மாறியது. இவர் சிறைச் சாலையில் இருக்கும் போது, இந்துமதத் தேவர்களைப் புகழ்ந்து பாடாத பிழைக்காக ஒரு கிறிஸ்தவப் புலவரைக் கொடிய விதமாய் அடித்து இவருடன் சிறை செய்தனர். அந்நாள் இருவரும் சிறைச் சாலையில், மகிழ்ந்து பேசி, அடியார்க்கிரங்கும் அண்ணலாகிய ஆண்டவரடியிணைகளை ஆராதித்து ஆனந்தமடைந்தனர்.

சதுர்வித உபாயங்களும் சபலமாகாததால், தேவசகாயம் பிள்ளையைக் கொலை செய்யக் கருதி, அரசன் ஆணைப்படி ஆராசாரிடம் அவரை ஒப்புவித்தார்கள். ஆராசார் பெருவிளை என்னுமிடத்தில் வாழ்ந்திருந்தமையால் தேவசகாயம் பிள்ளையை அவ்விடத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். போகும் வழியில் முறைப்படி சகலவித ஆக்கினைகளும் அளிக்கப்பட்டன. புலியூர்க்குறிச்சி என்னுமிடத்தில் சென்றவுடன், எருமை மாட்டின் மேலிருந்து அவரை இறக்கி, உடல் முழுதும் மிளகு பூசி நண்பகல் நேரத்தில் ஒரு பாறைமேல் இருத்தினார். சோர்பின் மிகுதியால் தாகம் அதிகமானது. சேவகரிடம் குடிக்கத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று அவர் கேட்டார். இரக்கமற்ற இதயம்வாய்ந்த சேவகர், குப்பை அழுகிக் கிடந்த இடத்திலிருந்து தூர்க்கந்தம் வீசிய தண்ணீரை உடைந்த ஓர் மண்பாத்திரத்தில் குடிக்கக் கொடுத்தனர். மூவுலகும் படைத்த முதல்வனுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்த கசப்பான காடியை நினைத்து மகிழ்ச்சியுடன் கொடுத்த நீரைப் பருகினார். எனினும் தாகம் தணியாமையால்,

சிறிதளவு தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்க, சேவகர் பெருங்கோபங்கொண்டு அவரை மிதித்து பாதையில் தள்ளியபின் அருகாமையிலுள்ள ஒரு மரத்தடியிற் சென்று இளைப்பாறினர்.

மென்மலரொத்த பொன்னுடல் இரத்தப் பிரவாகத்தால் செம்பவழக் குவைபோல் தோன்றியது. பிரகாசம் பொருந்திய வதனம் வடிவிலுந்தது. செந்தாமரையொத்த சீர்விழிகளிலிருந்து இரத்தக் கண்ணீர் துளிகள் தூயமணிகள் போல் பொழிந்தன. உறுதிபெற்ற உடல் தீச்சுடர் முற்பட்ட தளிரிலைபோல் குழைந்தது. எனினும் உரம்பெற்ற உள்ளத்தின் உறுதி மிகுந்தெழு, கடவுளிடத்து வைத்த கரை காணாக் காதல் கரை விண்டொழுக, கருணாசமுத்திரமாகிய கடவுளை நினைத்து கரும்பாறைமேல் முழங்காலில் நின்று, இன்பம் நிறைந்த இருவிழிகளும் ஆகாயத்தில் பதிந்த வண்ணமாய் இருகரங்குவித்து இறைவனை வேண்டி முழு நம்பிக்கையுடன் கை முட்டால் கரும்பாறையில் இடித்தார். அற்புதமாய் தண்ணீர் பொங்கி எழுந்தது. ஆவலுடன் ஆண்டவருக்கு நன்றிகூறி அந்நீரைப் பருகினார். இவ்வற்புதத்தைக் கண்ட இந்துக்களும் சேவகரும் ஆச்சரியமடைந்தனர். தேவசகாயம் பிள்ளையின் புகழ் நாடுமுழுதும் பரவியது. மக்களுக்கு அவரிடத்திலுள்ள நம்பிக்கை மிகுந்தது. ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் அவரைக் கண்டு ஆறுதலடையும்படி அவர் இருந்த இடத்தில் வந்தனர். சேவகர் இல்லாத நேரங்களில் பலர் அவருகில் சென்று அவருடைய உபதேசம் பெறுவராயினர். அவருடைய வேண்டுதலின் பயனாக பிணியால் பிணிக்கப்பட்டார் பலர் சுகம் அடைந்தனர்.

இப்புகழ்வாய்ந்த புலியூர்குறிச்சியிலிருந்து ஆராசாரும், பரிவாரங்களும் தேவசகாயம் பிள்ளையைப் பிரம்மபுரம், மணக்கரை, அப்பட்டுவிளை முதலிய கிராமங்கள் வழி பெருவிளைக்குக் கொண்டுபோய் ஆராசாரின் மாட்டுத்தொழுத்தினருகில் நின்ற ஒரு பட்ட வேப்ப மரத்தில் அவரைப் பலமாக கட்டி வைத்தனர். அவர் அணியப்போதுமான

ஆடையின்றி, குடிக்க வேண்டும் கூழின்றி, வெயிலிலும் காற்றிலும் குளிரிலும் மிகுந்த துன்பமடைந்தார். அவருயிரை உடலிலிருந்து பிரிக்குங்காலம் சற்று அகன்றது. சுமார் ஏழு மாதம் வரையினும் இவ்வித ஆக்கினைகளை அனுபவித்தார்.

திருமறையின் அருள் குணங்களை அனைவருக்கும் விளக்கி தன்னாருயிர்ச் சேசுவின் அடியிணைகளில் தன்னுயிரை அர்ப்பணஞ் செய்து தன்னசையாத நம்பிக்கையை என்றும் நிலை நாட்டும் காலம் அணுகாமல் அகன்று போவதை நினைத்து வருந்தி தன்னுயிர்த் தோழராகிய வலிய கப்பித்தானுக்கு ஒரு நிரூபம் எழுதி அனுப்பினார். அவசியமான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் ஆள் அனுப்பி தேவசகாயம்பிள்ளையின் நிலைமையை பேராவலுடன் அறிந்து கொண்டிருந்த துரையவர்கள், பெரைராஸ் (Berreiros) சுவாமி அவர்களுடன் தேவசகாயம் பிள்ளை இருந்த இடத்தில் சென்று அவரைச் சந்தித்து, சர்வேசுவரனிடத்தில் கூடுதல் நம்பிக்கையாயிருக்கும் படியாகவும், அனுபவிக்கும் வியாகுலங்களுக்குப் பதிலாக கருணைக் கடலாகிய கடவுள் நித்திய மோட்ச சம்பாவனையும் வேதசாட்சி கிரீடமும் தந்தருளுவாரென்றும் கூறினார்கள்.

தேவசகாயம்பிள்ளையை ஒவ்வொரு இடத்திலிருந்தும் மாற்றும்பொழுது தேச அதிகாரிகள், மிகுந்த வைராக்கியத்துடன் அவரைத் துன்புறுத்தினார்கள். எனினும் அளவிறந்த பொறுமையுடன் ஆக்கினைகளெல்லாம் அனுபவித்தார். நோயாளிகள் பலர் அவரிடம் வந்து ஆறுதலடைவதைக் கண்ட ஆராசார் ஒருநாள் தனக்குப் பல ஆண்டுகளாக குடும்ப செல்வத்தை அனுபவிக்க புத்திரபாக்கியம் இல்லையென்று மிகுந்த வருத்தத்துடன் தேவசகாயம் பிள்ளையிடம் கூற, அவர் மிகுந்த பக்தியுடன் ஆண்டவரிடம் வேண்டிக் கொண்டதன் பயனாக, சில மாதங்களுக்குள் ஆராசாரின்மனைவி கர்ப்பந்தரித்து ஒரு ஆண் மகனைப் பெற்றாள். இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின் ஆராசார் தேவசகாயம் பிள்ளையைக் கட்டியிருந்த வேப்பமரத்தின் பக்கத்தில் ஒரு குடிசையை கட்டி, அதில் அவர் இருக்கும்படிச் செய்தார்.

ஐனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் அவரைச் சந்தித்தார்கள். அங்கு நிகழ்ந்தவற்றை எல்லாம் தேவசகாயம்பிள்ளை ஓலையில் எழுதி தன் நண்பராகிய வலிய கப்பித்தானை அறிவித்து வந்தார்.

ஒருநாள் தேவசகாயம்பிள்ளை நித்திரை செய்யும்போது குழந்தை சேகவும், தேவதாயும் சூசையப்படும் அவருக்குப் பிரத்தியட்சமானார்கள். அவர் திடீரென உணர்ந்து பக்கத்தில் நித்திரை செய்திருந்த ஒரு கிறிஸ்தவச் சிறுவனை எழுப்பி நிகழ்ந்ததை அறிவிக்க அச்சிறுவனும் அசாதாரணமான ஓர் பிரகாசத்தைக் கண்டான். தேவசகாயம்பிள்ளை கண்ட காட்சியின் உட்பொருள் அறியும் பொருட்டு வடக்கன்குளம் பங்கு விசாரணைக் குருவானவருக்கு நிகழ்ந்தவற்றை எழுதி அனுப்பினார். காட்சியின் கருத்துணர்ந்த சுவாமியவர்கள், அக்காட்சியில் தோன்றியது திருக்கும்பென்றும், திருக்கும்பப் பாதுகாவலராயிருக்கும் வடக்கன்குளம் தேவாலயத்தின் காரணமாக துன்பதுரிதங்கள் வந்தமையால், அவரை ஆசீர்வதித்து திடப்படுத்தும் படியாக, அடியார்க்கிரங்கும் அண்ணலாகிய குழந்தை சேகவும், தேவதாயும், சூசையப்படும் எழுந்தருளி வந்தார்கள் என்று எழுதி அனுப்பினார். தான் கண்ட அரிய காட்சியின் பொருளறிந்த தேவசகாயம் பிள்ளை ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி, கடவுளின் இரக்கத்திற்கு நன்றி கூறினார். அவரைச் சிறை செய்திருந்த இடத்திலிருந்து சற்று தூரத்திலிருந்த அர்ச்சி சிஷ்ட சவேரியார் தேவாலயத்தின் பங்கு விசாரணைக் குருவானவராயிருந்த தெரம்மாசோ டி பன்சீக (Father Tamaso De Fonseca)* சுவாமி அவர்கள் இரகசியமாய் தேவசகாயம் பிள்ளையின் அருகிற் சென்று வேண்டிய ஆறுதலளித்தவுடன், பரவ சங்கீர்த்தனம் கேட்டு, தேவ நற்கருணை கொடுத்தார்.

தீபத்தை மறைக்கக் கருதிய கண்ணாடியானது அதின் பிரகாசத்தை பதின்மடங்காகப் பெருக்குவது போன்று தேவசகாயம் பிள்ளையின் கொடிய ஆக்கினைகள் அவருடைய பரிசுத்த தன்மையை விளக்கிக் காட்டின. காலை நேரத்தில்

* மதுரேந்திரர் சுவாமிகள் என்றும் கூறுவர்.

கதிரவனைக் கண்டு களிக்கும் பறவைக் கூட்டங்களைப் போன்று தேவசகாயம் பிள்ளையின் தரிசனத்தால் ஆனந்தமடையும்படி அவரைச் சிறை செய்திருந்த இடத்தில் ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வருவதை அறிந்த அந்தணர்கள், தேவசகாயம் பிள்ளைப் பலரை கிறிஸ்துவேதத்தில் சேர்ப்பதாகவும், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாய் கிறிஸ்தவர்கள் அவருக்கு உதவி செய்வதாகவும், அரசனிடம் தூர்ப்போதனை கூறியதன் பயனாக தேவசகாயம்பிள்ளையைக் காவல் செய்திருந்த ஆராசாரையும், சேவகரையும் மாற்றி பிராமணர்களின் ஆதீனத்தில் வைத்தார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இந்துக்கள் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்பப்படுத்தி அவர்கள் பொருட்களை பலவிதமாய் அழித்தனர்.

தேவசகாயம் பிள்ளையைப் பற்றி யாதொரு முடிவும் வராததால் காவல்துறை சேவகர் இவருக்கு விஷம் கொடுக்க ஆலோசித்திருப்பதை அறிந்து இரக்கம் நிறைந்த ஓர் ஆராசார் தேவசகாயம் பிள்ளை அவ்விடத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள உபதேசித்ததுடன், அவ்விஷயத்தில் அவர் உதவி புரிவதாகவும் வாக்களித்தார். அவர் இச்செய்தியை தன் நண்பராகிய வலிய கப்பித்தானுக்கு⁺ அறிவித்து செய்ய வேண்டுவது என்னவென்று கேட்டார். இதற்கு மறுமொழியாக எதிராளியோடு போர்செய்யும் ஓர் யுத்தவீரன், சண்டையில் வெற்றியடையாமல் பின்வாங்குதல் சரியல்லவென்றறிவிக்க. தேவசகாயம் பிள்ளை தன்னுயிருக்குயிராகிய சேசுகிறிஸ்துநாதர் ஸ்தாபித்த சத்திய திருச்சபையின் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்தும் பொருட்டு தன்னுயிரை அர்ப்பணம் செய்யத் தீர்மானித்தார். இதை அறிந்த ஆராசாரும் அயலாரும் ஆச்சரியமடைந்தனர். மூன்று வருஷக்காலமாய், போதிய ஊண் உறக்கமின்றி, ஓய்வு இளைப்பாறுதலின்றி, வருந்திய போதிலும், வெயில் குளிக்காற்று மழை என்றிவைகளில் இடையறாத துன்பம் அனுபவித்தபோதிலும், அவருடைய புகழேந்திய பொன்னுடம்பின் பிரகாசம் குறையவில்லை. தேவகிருபையால் போஷிக்கப்பட்ட அவ்வண்ணலின் திருமேனி அழகு குறைவின்றி விளங்கியது.

“யாத்திரை போவார்தேவ சகாயனைக்
கண்டிரங்கி
பார்த்துநின் றழுதுருண்டு பாதத்தை
முத்திசெய்து
தோத்திரம் சொல்வாரிந்த சுந்தனாக்
கிடர்வராமல்
காத்திடுமென் றனாதிகர்த்தனை வேண்டிக்
கொள்வார்.

(தே. ச. சி. மாலை)

பேறளித்த பேராக்களைகள்

“துன்ப முறவுரினுஞ் செய்து நண்ணிவாழ்வி
யின்பம் பயக்கும் வினை

வைராக்கியமும் பொறாமையும் நிறைந்த அதிகாரிகள் தேவசகாயம் பிள்ளைக்குச் செய்த கொடுமைகள் அனைத்தையும், புண்ணியவான்களுக்குரிய விதமாய் மனமகிழ்ச்சியுடன் அவர் அனுபவித்து சர்வேசுவரனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். அவருடைய இரு கரங்களையும் ஒன்றாய்க் கட்டி எருமை மாட்டின் மீதேற்றி, தேசத்தின் நாலா பக்கங்களிலும் ஊர்வலம் சைத்தனர். கூர்மையான காரைமுள் நிறைந்த கம்புகளைப் பிணைத்து, தசை நாருகள் கிழிந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்தோடத் தகுந்த விதமாய் அடித்தனர். அடிகளின் மிகுதியால், உடல் முழுதும் காயங்கள் தோன்ற அவைகளுக்கு நிகரற்ற மருந்தென நிந்தனை கசய்து நல்ல மிளகுப்பொடியைக் காயங்களில் மிகுதியாய் புரட்டினார்கள். இவ்வித நிஷ்டூர வேதனைகள் எல்லாவற்றையும், சேசுகிறிஸ்து நாதரின் திருப்பாடுகளுடைய ஓர் உண்மைச் சாயல் என்று

நினைத்து ஆறுதலுடன் ஆண்டவருடைய திருநாமத்தை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்.

தேவசகாயம்பிள்ளையின் பேரில் ஆண்டவர் வைத்த அன்பின் பெருக்கால் அவரை நித்தியத்திற்கும் மகிமைப் படுத்தும்படி சித்தமானார். சுத்தப்படுத்தும் பொருட்டு தங்கத்தை பலமுறை தீயில் வைப்பது போன்று ஆண்டவர் அவருக்கு துன்பதுரிதங்களை மிகுதியாய் அனுப்பி அவருடைய மகிமையை வளர்க்கும்படி கருதினார். இவ்வுண்மையை உணர்ந்த தேவசகாயம் பிள்ளை எவ்வகை துன்பத்தையும் இன்பமாக மாற்ற வல்ல இறைவனிடத்தில் அசையாத நம்பிக்கையோடு வேதனை நம்மை மேற்கொள்கிறபொழுது கருணைக் கடலாகிய தேவதாயாரைப் பார்த்து ஆறுதலளிக்கும்படி ஓயாமல் மன்றாடுவார். அன்றியும், உலக இரட்சண்ணியத்தினிமித்தம் சேசு கிறிஸ்துநாதர்சுவாமி கொண்ட காயங்களையும் தேவதாயார் அனுபவித்த வியாகுலங்களையும் எண்ணிறந்த வேதசாட்சிகள் அனுபவித்த அளவிலடங்காத நிர்ப்பாக்கிய வேதனைகளையும் நன்றாய் தியானித்து தாமனுபவிக்கும் ஆக்கினைகள் மிகக் குறைவென்று நினைத்து ஐபதவங்களில் சமயத்தை செலவிடுவார். வேதனையைச் சரீரம் தாங்கமுடியாமல் சோர்ந்து விடும் போது பக்திவணக்கத்துடன் பரலோக பூலோக பாதாளங்களை ஆண்டு நடத்தும் ஆண்டவரைப் பார்த்து மன்றாடுவார்.

“குன்றாத குணக்குன்றே! கோவத மாமணியே!
என்றாதையே! யனையே! என்னுயிரே! சேசுஎன்னும்
பொன்றாத பெரும்பொருளே! பூரணனே! வானரசே!
இன்றாதரித் தெனையுன் இணையடியிற் சேர்த்தருளே.

விண்ணோங்கு செஞ்சுடரே! வேதாகமப்
பொருளே!

கண்ணோங்கு செங்கரும்பே! கற்கண்டே!
சர்க்கரையே!

மண்ணோங்கும் எம்பவத்தை மாற்றவந்த

மாமருந்தே!

திண்ணோங்குங் கொடியேனைச் சேவடியிற்

சேர்த்தருளே!"

சில சந்தர்ப்பங்களில், தமக்கு வரும் வியாகுலங்களில் ஆறுதல் அடையும் பொருட்டு தமது உண்மை நண்பராகிய டிலேனாய்த்துரை வழியாக பரஞ்சோதிநாதர் சுவாமியவர்களுக்குத் தமது நிலைமையை விரிவாய் அறிவித்து மிகுந்த ஆறுதலையும் புத்திமதிகளையும் பெற்றுக் கொள்வார். இவரை சந்திக்க வரும் கிறிஸ்துவர்கள் அச்சத்திற்கு பதிலாக மிகுந்த மதப்பற்றுதலையும் புண்ணிய வாழ்க்கையில் பெரும் ஆர்வத்தையும் அடைந்தனர்.

ஒருநாள் குருப்பிரசாதிகளின் சிரேஷ்டராகிய சங்க: பிமாந்தல் (R. F. Pimantel S. J.) சுவாமியவர்கள் இவரைச் சந்திக்க வந்தனர். அவருடைய கொடிய பாடுகளை எல்லாம் மிகுந்த வியாகுலத்துடன் சொல்லக் கேட்டு அன்போடு அவருக்கு ஆறுதல் சொன்னதுமல்லாமல், சேசு கிறிஸ்துநாதரின் உண்மைப் போர்வீரனான நிலைமையில் ஏற்பட்டிருக்கும் போராட்டத்தில் வெற்றி பெறும்படி நற்புத்தி கூறி அவரை திடப்படுத்தினார். இம்மையிலும், மறுமையிலும் இன்பம் அளிக்கவல்ல ஆண்டவரின் அருப்பிரசாதத்தால் சம்பூர்ணனாகி, மனமகிழ்ச்சியுடன், சந்தோஷக் கண்ணீர் சொரிந்து, தாம் மகிமை பெறுவதற்கு காரணமாயிருக்கும் விலங்குகளை கையில் ஏந்தி முத்தி செய்து பேரானந்தப் பெருவெள்ளத்தில் கூத்தாடினார். இவருடைய அற்புத கிரிகைகளையும் அஞ்சாத நெஞ்சத்தையும் அகன்ற ஞானத்தையும் கேள்வியுற்று இவரைப் பார்க்கும்படியாய் வந்த இந்து மதத்தினருக்கு சத்திய வேதத்தின் அருஞ்சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறி பொய்த் தேவர்களை வணங்கி வீண் போகக் கூடாதென்றும், நித்திய பேரின்ப பாக்கியத்தை அடைவதற்குத் தகுந்த மார்க்கத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது சத்திய வேதத்தின் பெருமையும், மனுக்குலத்தின் இரட்சண்ணியத்தின் பொருட்டு தமது கடைசி துளி இரத்தம்

வரையினும் சிந்தி தன்னுயிரைப் பலியாக ஒப்படைத்த சேசு கிறிஸ்து நாதரின் அளவறுக்கப்படாத அன்பின் பெருக்கையும் அறுவீர்கள் என்றும் விரிவாய் அறிவறுத்துவார். இவ்வித நற்புத்தி கேட்டவர்கள் பலர் தங்கள் இழிவான நிலைமையை உணர்ந்து மெய்ஞானத்தை அளிக்கும் ஞானதீட்சை பெற்றார்கள்.

தேவசகாயம்பிள்ளை கைது செய்யப்பட்டிருந்த சிறைச்சாலைகள், சேசுகிறிஸ்து நாதரின் அளவகன்ற அன்பையும், தியாகத்தையும் இந்து மதத்தினருக்கு அறிவிக்கும் வேதப்பிரசார புத்துயிர் நிலையங்களாக இருந்தன. இவருடைய நல்மாதிரிகையைக் கண்ட தைரியமற்ற கிறிஸ்துவர்களும் திடம்பெற்று சத்திவேதத்தை மறுதலிக்காமலும், அதிகாரிகளின் அனாவசியமான வற்புறுத்துதல்களைப் பொருட்படுத்தாமலும், சேசுகிறிஸ்து நாதரைப் பின்பற்றினமையினால் ஏற்பட்ட கஷ்டநஷ்டங்களைப் பொறுமையுடன் அனுபவித்து, பத்தியாய் வாழ்ந்தார்கள்.

ஆரல்வாய்மொழி அருட்சுவம்

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாழடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி

- குறள்

பெருவிளை சிறைச்சாலையில் தேவசகாயம்பிள்ளை அனுபவித்துவந்த ஆக்கிணைகள் குறைந்தன. ஆராசார் அவரை நிஷ்டுரமாய் அடித்து துன்புறுத்துவதற்குப் பதிலாக தன்னாலான உதவிகள் செய்ய தலைப்பட்டான். அதிகாரிகளிடமிருந்து அனுபவிக்கும் நிந்தை அவமானங்கள் தேவசகாயம் பிள்ளையின் புகழை நாடெங்கும் பரவச் செய்தது. பெரும் ஆவலுடன் நாட்டின் நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் அவரைக் காணும்படி வந்தவர்கள் காவல் செய்திருந்த சேவகர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து அவருக்கு வேண்டிய வசதியும், உணவுப் பொருட்களும் கொடுக்கும்படி ஒழுங்கு செய்தனர். இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்வியுற்ற பிராமணர்கள் பொறாமை கொண்டு தங்கள் கருத்து முழுதும் நிறைவேறாமைக்கு வருந்தினர். மதாசாரங்கள் முதலியவற்றில் அரசன்

பிராமணர்களுக்கு பெரும் செல்வாக்களித்திருந்தமையால், முறை போல் பிராமணர்கள் அரசனிடம் பலவித துர்ப்போதனைகள் எடுத்துக் கூறி தேவசகாயம் பிள்ளைக்கு தண்டனைகள் கூடுதலாக விதிக்கும்படிச் செய்தார்கள்.

இவ்வித சூழ்ச்சியின் பயனாக, அரசனின் ஆணைப்படி தேவசகாயம் பிள்ளையை பெருவிளையிலிருந்து கால்நடையாய், தேசத்தின் ஒரு எல்கையாகிய ஆரல்வாய்மொழிக்குக் கொண்டு சென்றனர். அங்கு கோட்டையினருகில், ஒரு பூவரச மரத்தில் கொலையாளிகளைக் கட்டிவைக்கும் விதமாய் அவரைக் கட்டி வைத்தனர். மகிழ்ச்சி தரும் மாளிகைக்குப் பதிலாய் பூவரச மரமே அவருக்குத் தண்ணிழல் தந்தது. இரும்புச் சங்கிலிகள் கைகால்களைப் பிணித்திருந்தன. சோர்புகுந்த காலத்தில் இளைப்பாறவாயினும், இரவில் சற்றேனும் தூங்கவாயினும் வசதியில்லாமலிருந்தது. இரக்கமற்ற இதயம் படைத்த சேவகர், ஒருவரும் உதவிசெய்ய அருகில் செல்லாவண்ணம் காவல்செய்து நின்றனர். இரவில் குளிர்ந்த காற்றும், பகலில் சூரிய வெப்பமும், பெரிதும் வருத்தியது. உண்ணப் போதிய உணவின்றியும், உடுக்கத்தகுந்த ஆடையின்றியும், மழைக்காலத்தில் ஒதுங்கும் இடமின்றியும் மிகுந்த துன்பமடைந்தார். இவ்வாறு பத்து நாட்கள் கழிந்தன. இவ்வித கஷ்டங்களின் பயனால் பலமுறை அவருக்கு ஜூரம் ஏற்பட்டது. சில நாட்கள் கழிந்தபின் மூன்று நாள் தொடர்பாய் மழைபெய்தது. தங்கியிருந்தயிடம் அசுத்தமாயிருந்தமையால் மழைத்தண்ணீரால் உண்டான சேற்றில் புதைந்து, களைப்பின் மிகுதியாலும் குளிர் தாங்க முடியாமையாலும் பெரும் வியாகுலமடைந்து, சர்வேசுவரனைப் பார்த்து மன்றாடினார்.

திருமா மறைக்குநாதனே! தெளிவான
பொற்பரலோகனே!

யருள்ஞான சற்பிரசாதனே! யருணோதயப்
பிரகாசனே!

பொருள்ஞான சத்தியவேதனே! புவியோர்
களுக்கொரு நீதனே!

தருவாயெனக் கருளானதைச்! சர்வேஸ்வரா!
சர்வேஸ்வரா!!

இந்நேரமென் னுயிரானது இறைவாவுன
தருகேகினாற்
பொன்னான வம்பரமானதில் புகழ்மேவு
சம்மனசோருடன்
எந்நேரமென் விழியாலுனை யிறைஞ்சித்
துதி புரிவேனையா!
தன்னை நிகரிலாதவா சர்வேஸ்வரா!
சர்வேஸ்வரா!!

மரணத்திலே யடியேன்மன மலையாமலோர்
நிலையாகவே
கிரணத்தொளி கதிசேர்வது கிருபாகரா
திடமேயிது
தருணத்திலென் மனமானது சலியாமலென்
னுயிரானதுன்
சரணத்திலே வரவேயருள் சர்வேஸ்வரா!
சர்வேஸ்வரா!!

(தே.சி. மாலை)

பண்டைக் காலம்முதல் ஆரல்வாய்மொழி சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடம். வணிகரும் வழியாத்திரைக்காரரும், அவ்வூர் அருகாமையிலிருந்த சந்தையில் சாமான்கள் விற்கவும் வாங்கவும் செல்வது வழக்கம். அன்றியும், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, மணப்பாடு, வடக்கன்குளம், கோட்டாறு முதலிய பிரபல நகரங்களிலிருந்து ஜனங்கள் ஆரல்வாய்மொழி வழியாய் போகும்போது தேவசகாயம் பிள்ளையை அவ்விடத்தில் சிறை செய்து கொடியவிதமாய் ஆக்கினை அளிப்பதைக் கண்டு அவருடைய திடசித்தத்தையும், அசையாத வேதவிகவாசத்தையும் புகழ்ந்து பேசுவார்கள். நாளடைவில் தேவசகாயம்பிள்ளை தங்கிய இடமானது ஆறுதலளிக்கும் அருள்நிலையமாகவும், உள்ளத்தில் ஊக்கமளிக்கும் உயர்

நிலையமாகவும், விளங்கியது. சேவகரின் கட்டளையைப் பொருட்டுத்தாமல் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் அவ்விடத்தில் வந்தனர். அவரிடத்திலுள்ள அன்பின் மிகுதியால் அதிகநேரம் ஜனக்கூட்டம் அவரைச் சூழ்ந்து நிற்கும். ஜனக் கூட்டத்திற்கு அஞ்சி சேவகர் அவருடைய கஷ்டானுபவங்களைக் குறைத்தனர். இந்நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் சேவகர் தலைவன் விவரமாய் அரசனுக்கு அறிவித்து, தாங்கள் காவல் செய்துவரும் கைதி அசாதாரணமான சத்தியவேதப் பாதுகாவலனாய் விளங்குகின்றான் என்றும், தகுந்த சமயத்தில் ஒரு முடிவு செய்யத் தவறினால், நாட்டில் கிறிஸ்தவர்களின் சக்தி வேருன்றி விரைவாகத் தழைத்துவிடும் என்றும் எடுத்துக்காட்டினான். எவ்வளவு உபதேசங்களைக் கூறியும், கஷ்டப்படுத்தியும், தன் அதிகாரிகளின் பிரேரணைக்குக் கீழ்ப்படாமல், தமது விருப்பத்தைப் புறக்கணித்தமையினால் அரசன் பெருங்கோபங்கொண்டு, இரகசியமாய், தேவசகாயம் பிள்ளையை காற்றாடி மலையில் கொண்டுபோய் வெடிவைத்துக் கொல்லும்படியாக ஆணை செய்தார்.

இந்நிகழ்ச்சிகளை, தெய்வ வரப்பிரசாதத்தாலும், புத்திக்கூர்மையினாலும், அறிந்த தேவசகாயம்பிள்ளை, சர்வேசுவரனை முகமுகமாய்த் தரிசிக்கவிடாமல் தம்மை நிலையா நிலவுலகில் சிறை செய்து வைத்திருக்கும் பூத உடம்பு தம்மை விட்டு அகலப்போவதை நினைத்து சர்வேசுவரனுக்கு நன்றி கூறினார். தாம் பரலோக யாத்திரை கொள்வதற்கு முன் தமது உயிர்த் துணைவியாகவிருந்த மனைவிக்கு ஆறுதல் கூறி திடப்படுத்த எண்ணி, எட்டு நாட்களுக்கு முன் தம் மனைவியை வரவழைத்தார். ஊண், உறக்கம் என்பன இல்லாமலும், தங்கியிருக்க ஓர் குடிசை கூட இல்லாமலும் உலகத்தார் பழிப்பிற்குக் காரணமாயிருந்த ஆக்கினைகளை அனுபவித்தும் உடல் மெலிந்து நின்ற உயிர்த்தோழனைக் கண்ணுற்றாள். அடக்க முடியாத வியாகுலத்துடன் உலகில் எனக்கினி யார் துணையென்று கூவியழுது அவர் பாதத்தில் விழுந்தாள்.

“பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
 திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
 செங்கண் சிவப்ப வழுதா(ள்)தன் கேள்வனை
 யெங்கணா(ய்) வென்னா வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்”
 (சிலம்பு-துன்பமாலை)

கல்லினும், இரும்பினும், கடுவச்சிரத்தினும் மிகுந்த
 திண்மையுடன் நிந்தை அவமானங்களை அனுபவித்த
 தேவசகாயம்பிள்ளையின் இருதயம் இக்காட்சியைக்
 கண்ணுற்ற பொழுது நெருப்பை முற்பட்ட மெழுகுபோல்
 உருகியது.

ஆயினும் ஆச்சரியத்திற்குரிய அமைதியுடன் அவளுக்கு
 தேறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறி, தஞ்சமில்லாமல்
 தயங்குகிறவர்களுக்கு தாயகமாகிய சர்வசேவரனிடத்தில்
 அவளை ஒப்புக் கொடுத்தார். அன்றியும் அவளிடம் அன்போடு
 கூறியதாவது, “கண்ணிலும் கருத்திலும் கற்புடைய காதலி!
 உன்னை யான் இவ்வுலகில் விட்டுப் பிரியும் காலம்
 நெருங்கியிருப்பதை நினைக்க பெரும் வேதனை
 வந்தடைகின்றது, குறிப்பறிந் தொழிகிய குலமணியே!
 மாமலையோடும் மஞ்சுபோல் மாய்ந்துபோகும் மனிதவாழ்வு
 நிலையற்றதென்பதை உணர்வாய். பூதஉடம்பையும் அதன்
 ஆசாபாசங்களையும் பெருமைகளையும் நம்பினார்கள்தி அவை
 அழியுங்காலத்தில் என்னவாகும்?

நித்தியத்திற்கும் நிலைபெறும் ஆத்துமத்தை நிர்மலமான
 நிலைமையில் பாதுகாப்பதற்காக இப்பெரும் பாடுகளை எமக்கு
 ஆண்டவர் அளித்தார். அவை யாவையும் மகிழ்ச்சியுடன்
 ஆண்டவருக்காக அனுபவத்தேன். என் உலகவாழ்க்கையில்
 உயிர்த் தோழமை கொண்டு என்னுயர்விலும் தாழ்விலும்
 துணையாக வாழ்ந்த உன்னை இரக்கத்திற்கிருப்பிடமாகிய
 இறைவன் காத்து இரட்சிப்பார். அவரே உன் நம்பிக்கை!
 அவரே உனக்கு அடைக்கலம்! உலகநிந்தை அவமானங்களை
 பொருட்படுத்தாமல் உண்மை உணர்வை அடைந்த உன்னை

எவ்வகைத் தீங்கும் அணுகுவதில்லை. கணவனை இழந்தவர்களுக்கு ஆறுதலாக உலகில் எடுத்துச் சொல்ல ஒருவர் இல்லை என்பதை நினைக்கும்பொழுது எம் இருதயத்தில் துன்பம் பெருகுகின்றது. ஆயினும் தாய்வயிற்றிலிருந்தே தாங்கி நடத்திய தயாபரன் இன்னும் தாங்க வல்லவர் ஆகமாட்டாரோ? கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கல் தேரைக்கும் உண்ணும்படி உணவளிக்கும் அண்ணல் உன்னையும் நன்னெறியில் பாதுகாப்பார். யான் ஆண்டவரை ஆனந்தத்துடன் தரிசிக்கும் காலம் அடுத்திருப்பதால் நீ இந்நாட்டை விட்டு வடக்கன்குளத்தில் போய் வாழ்வாய்,” என்று ஆறுதலான உறுதிமொழி கூறி தன் மனைவியை அனுப்பினார். தம் கணவன் கண்டதே தாமும் கண்ட கற்பரசியாகிய அம்மாதர் சிரோமணி தலைவன் வார்த்தைகளை தலைமேற் கொண்டு அவர் விருப்பப்படி செய்தாள்.

தேவசகாயம் பிள்ளை தம் மனைவியை அவ்விடத்திலிருந்து அனுப்பிய பின், மகோதரம் என்ற நோயால் உடல் முழுதும் வீங்கி பெண் உருவம் சிதைந்து மரணவேதனை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண்மணியை அவ்விடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். தேவசகாயம் பிள்ளை அந்த நோயாளியின் தலையில் சிலுவை அடையாளம் இட்டு, சர்வேசுவரனின் கிருபையால் அவள் நோயிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவாள் என்றும், ஆண்டவருக்கு அதன் நன்றியறிதலாக அவள் கத்தோலிக்க திருச்சபையைப் பின்பற்றி ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டுமென்றும் கூறினார். ஆச்சரியத்திற்குரிய விதமாய் அவள் சுகமடைந்தமையால் அவள் ஞானஸ்நானம் பெற்று பலகாலம் சந்தோஷமாய் வாழ்ந்திருந்தாள்.

பின்னர் அவ்விடத்தில் கூடியிருந்த நோயாளிகளுக்கு ஆறுதல்கூறி அனைவரையும் வீட்டிற்கு அனுப்பினார். வேதசாட்சி கிரீடம் அவருக்கு அளிக்கும்படி ஆண்டவர் திருச்சித்தம் கொண்ட அடுத்தநாளாகிய வெள்ளிக்கிழமை ஓர் பெரிய விசேஷம் நிகழுமென்று தேவசகாயம்பிள்ளை அவரைப்பார்க்க

வந்தவர்கள் அனைவருக்கும் குறிப்பாய் தெரிவித்தார்-
சர்வேசுவரனிடத்தில் தமது அசையாத நம்பிக்கையை நினைத்து
பேரானந்தப் பெருக்கில் ஆறாடினார்.

“இருள்நேரமே மலைமீதிலென் னிருகாலிலுந்
தளைபூட்டியே
விரைவாகவே சதிகாரர்கை வெடியென்னகம்
புகும்வேளையிற்
திருவானகம் பெறுவேனெனத் திடனாகநா
னினைவாகவே
தருவாயெனக் கருளானதைச் சர்வேஸ்வரா!
சர்வேஸ்வரா!

காற்றாடிமலைக் கொடுங்கொலை

உலகெல்லாம் பகல் முழுதும் ஒளி பரப்பிய கதிரோன் செங்கதிர் திரளென்னும் செவ்விய கரங்களை கூப்பித் தொழுத வண்ணமாய் மாயிருங் கடலில் மறைந்தான். இன்னிசைப் பறவைகள் இயற்கையில் அமைந்த உயிர்த்திரள் எல்லாம் இளைப்பாறுக என்ற குரலொலி எழுப்பி தங்கள் உறைவிடம் நாடின. உயிர்ப்பிராணிகள் அனைத்தும் அமைதியில் ஆழ்ந்தன. நிகழ்விருப்பதை அறியும் ஆசையுடன் ஆகாயத்தில் வானவர் கண்களைப் போல் தோன்றிய தாரகைகளை உயர்வானகத்தெழுந்த கார்மேகத்திரளென்னும், கறுப்பு நிறப்புவைகள் மறைத்தன. ஒளிபொருந்திய ஆபரணங்கள் அணிந்த பெண்டிர் தும்ப மிகுதியில் ஒவென்று ஓலமிட்டழுதாற்போல், மலர்க்குலைகள் நிறைந்த உயர் மரங்கள் சூறைக் காற்றில் அசைந்தாடின. உலகமாதா துயர் அடக்கவியலாது தம் வாக்நதலென்னும் இருளை நான்கு திசைகளிலும் பரப்பினாள். கடுஞ்செயல் பீடமாக நின்ற காற்றாடி மலையின் உயரிய தோற்றம் இருளில் தோய்ந்தது. இயற்கைமாதின் இரக்கம் நிறைந்த இந்நிலை கண்டு வருந்திய

வாரி வண்டினங்கள் சில்லென்று ஓலமிட்டன. இப்பெரும் அழலோசையின் காரணம் ஆராயும் பொருட்டு மின்மினிப்பூச்சிகள் நாலாபக்கங்களிலும் விரைந்து பறந்தன.

என்னே! ஆச்சரியம்! சீர்பூத்தொழுகும் செல்வனாகிய தேவசகாயம் பிள்ளையின் அசாதாரணமான அமைதி! சிறைச்சாலையில் அவர் ஆழ்ந்த தியானத்தில் மூழ்கியிருந்தார். சேசு கிறிஸ்து நாதருடைய திருப்பாடுகளின் நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமை அன்று நிகழவிருப்பதை ஞான உணர்ச்சியாலறிந்து அவர் ஆனந்தத்தில் மூழ்கினார். உடல் வியோகத்தில் பாவிகள் கலங்குவதும் புண்ணியவான்கள் ஆனந்திப்பதும் இயற்கை அன்றோ? அவ்வெள்ளிக்கிழமை அவருடைய நாற்பதாவது வயதும், ஞானஸ்நானம் பெற்று ஏழு வருடமும், கைதுசெய்து நாற்பது நாள் குறைய மூன்று ஆண்டுகளும் ஆயிருந்தன. அத்திருநாளன்று ஆண்டவர் அவரை நித்தியத்திற்கும் மகிமைப்படுத்த சித்தமானார்.

அரசன் ஆணைப்படி ஒரு பிராமண அதிகாரி சில சேவகருடன் தேவசகாயம் பிள்ளையின் சிறைச்சாலையின் அருகே வந்தான். அவரை வேறொரிடத்திற்கு கொண்டுபோக அரசன் ஆணை செய்திருப்பதாக அவரை அறிவித்தான். தியானத்தில் மூழ்கியிருந்த தேவசகாயம் பிள்ளை ஆண்டவருக்கு தோத்திரம் சொல்லி அவ்விடத்திலிருந்து எழும்பி, “நீங்கள் என்னை எங்கே கொண்டு போகிறீர்கள் என்று நான் அறிவேன், விரைவாய்ச் செல்லுவோம்” என்று முகமலர்ச்சியுடன் கூறினார்.

அவரை வெளியே இறக்கிக்கொண்டு வந்தவுடன், இரக்கமற்ற சேவகர் அவரைச் சூழ்ந்து, விரைவாக நடவென்று அதட்டி தூரிதப்படுத்தினார்கள். கைகளிலும், கால்களிலும் இரும்பு விலங்கணிந்திருந்தமையால், தூரிதமாக நடக்கமுடியாமல் போயிற்று. ஆயினும் திடீரென ஏதோ பெரும் சந்தோஷம் அனுபவிக்கப் போவதுபோல், மகிழ்ச்சியுடன் நடந்தார். இதைக்கண்ட சேவகர் இவருடைய வேதவிகவாசத்திடனை எடுத்துக் கூறி ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

விரைவாக தேவசகாயம்பிள்ளை நடக்காததால், சேவகர்கள் அவரை நிலத்தில் படுக்கச் சொல்லி, ஒரு பருபருப்பான தடியை விலங்குகளின் இடையே நுழைத்து, கன்று காலிகளை தூக்கிச் செல்வதுபோல் காற்றாடி மலைக்கு கொண்டு போனார்கள். கைகால்களில் விலங்குகள் அழுந்தி தசை கிழிந்து எலும்பு வெளியே தோன்றியதுமின்றி, இரத்தம் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்தது. மலையில் ஒரு பாறையின் மேல் அவரை இறக்கிவிட்டவுடன் சேவகரிடம் அவர் கூறியதாவது. “என் ஆத்தமம் பரகதியடைய ஏற்றவிடம் இதுதான். இவ்விடத்தில், சற்று நேரம் யான் சர்வேசுவரனைப் பிரார்த்திக்க உத்தரவளிக்க வேண்டு”மென்று கேட்டார். சேவகர் அதற்கிணங்கினார்கள். உடன், அவர் தமக்கு பலிபீடமாகவிருக்கும் பாறைமேல் மிகுந்த பக்தியுடன் முழங்காலிலிருந்து, தலைகுனிந்து, இரு கரங்குவித்து, சர்வேசுவரனிடத்தில் முழு நம்பிக்கையுடன் தமது ஆத்துமத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி மன்றாடினார்.

“இந்தவுல காதைகளை யிழந்தே மோட்ச
இன்பமுள்ள பரகதியில் வரவே யென்றன்
சிந்தை தனிலே துணிந்தேன ளவில்லாத
தேவனே யெனக்கிரக்கம் செய்கு வாயே.

காரணனே பராபரப் பொருளே! பகருஞான
கர்த்தனே! யுன்னிடத்தில் வரக்கா லமாச்ச
ஆரணனே! யெனக்குனது கிருபை செய்தே
அளவில்லா மோட்சமதி லழையு மையா!

இப்போதென் னாத்துமமென் சடத்தை விட்டு
பிரிந்து பரலோ கம்வரக் காலமாச்ச
தற்பரனே யுனதுகி ருபையென் றனுக்கு
தந்திந்த வேளைதனில் தயை செய்வாயே!

(தே. சி. மாலை)

பிரார்த்தனை முடிந்த பின்னர், ஆகாயத்தை நம்பிக்கையுடன் அண்ணாந்து பார்த்து, சற்று நேரம்

அமைதியாயிருந்த பின், சேவகரிடத்தில் அவர்கள் விருப்பப்படி செய்யலாமென்று மகிழ்ச்சியுடன் அறிவித்தார். அவர்கள் மூன்று துப்பாக்கிகளை உடனே ஒழுங்கு செய்து அவருக்கு நேரே நின்று குறிவைத்து சுட்டார்கள்.* மூன்று குண்டுகளும் குறிபிழைக்காமல் தேவசகாயம் பிள்ளையின் சரீரத்தில் பாய்ந்தன. அவர் “சேசுவே! சேசுவே! என்னை இரட்சியும்! தேவ தாயே எனக்கு ஒத்தாசையாயிரும்” என்று இரக்கமுள்ள சத்தத்தோடு குற்றயிராய் தரையில் விழுந்தார். கன்னெஞ்சக் காவலாளர் அவருடைய அருகிற் சென்று பார்த்த போது அவர் இன்னும் குற்றயிரோடிருப்பதைக் கண்டு துப்பாக்கிகளால் மறுமுறையும் சுட்டார்கள். ஒரு குண்டு தவறிப்போக, இரு குண்டுகளும் அவருடைய மார்பில் பாய்ந்து ஊடுருவிச் சென்றன. வானவர் அணிகுழ அவருடைய ஆத்துமமானது வேதசாட்சி கிரீடம் அணிந்து ஆண்டவரடியிணைகளை அடைந்தது.

1752-ம் ஆண்டு தை மாதம், பதினாலாம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை இரவில் தேவசகாயம் பிள்ளை இவ்வுலக இரட்சகரைப் போல் ஐந்து அரிய காயங்களுடன் மக்கள் மகிழ், வானவர் வாழ்த்த நித்தியத்திற்கும் பெருமை பெற்றார். கல்வாரி மலையின் சாயலாய் விளங்கிய காற்றாடி மலையீது,

* சேவகர் துப்பாக்கியால் சுட்டு கொல்ல முடியாமல் திகைத்து நின்றபோது, தேவசகாயம் பிள்ளை துப்பாக்கியை கையில் வாங்கி “இனி உங்கள் வேலையை சீக்கிரம் முடியுங்கள் என்று கூறி துப்பாக்கியைத் திரும்ப கொடுத்த பிறகு சேவகர் அவரை துப்பாக்கியால் சுட, அவர் உயிர் துறந்தார் என்று சிலர் கூறுவர். இந்தச் செய்கையால் தேவசகாயம் பிள்ளை பொறுமையிழந்தவராய் தமது மரணத்தை விரைவில் கைவரச் செய்தவருமல்ல, அதற்கு அனுசூலம் செய்தவருமல்ல, ஆனால் அவர் ‘எதிரிகள் கையில் இயேசுவுக்காக மரிப்பதே பாக்கியம்’ என்ற தம் ஆறுதலான விருப்பத்தையும் மனமகிழ்ச்சியையும் இதனால் விளங்கச் செய்தார் என்று உணரவும். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, கவிசேஷத்தில் அர்சி. அருளப்பர் 13 அதிகாரம் 27-ம் வசனத்தின் வியாக்கியானமாக, சேசுகிறிஸ்து நாதர் “நீ செய்கிறதை அதி சீக்கிரமாய் செய்” என்றதனால் யூதாஸ் இஸ்காரியத் என்பவனுடைய துரோகத்திற்கு ஏகநாதர் உத்தரவு கொடுத்தவருமல்ல, சுட்டளை இட்டவருமல்ல. ஆனால் அவன் தன்மனதில் தீர்மானித்திருந்த சதிமானத்திற்கு தடை செய்யாமல், மனுக்களுக்காகத் தாம் பாடுபட்டு உயிரைக் கொடுக்க ஆவலோடு காத்திருக்கிறதாக விளங்கச் செய்யச் சித்தமானார், என்பதை மேற்கொள்ளவும்.

தேவசகாயம்பிள்ளையின் திருச்சரீரம் ஐந்து காயங்களுடன், பாறை மேல் இரவு முழுவதும் கிடந்தது. சேவகர் காலையில் திரும்பவும் அவ்விடத்தில் வந்து, அவருடைய கரங்களிலும், கால்களிலும் கிடந்த விலங்குகளை எடுத்துக் கொண்டு, சரீரத்தை காட்டின் நாய் நரிகளுக்கு உணவாகும்படி பாறைகளினிடையே எறிந்து விட்டுச் சென்றார்கள். வேதசாட்சியின், புண்ணிய இரத்தம் குடித்த காற்றாடி மலையே! தேவசகாயம்பிள்ளையின் பெருமையை என்றும் உலகிற்கு உணர்த்துவாய்!

வஞ்சி நாட்டு வெண்கடர்

ஆரல்வாய்மொழி சிறைச் சாலையில் நாலில் வைந்திருந்த தேவசகாயம்பிள்ளையை அவ்
இடத்திற்கு அவரைக் கொண்டு போயிருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் கிறிஸ்தவர்கள் அவரைப் பல இடங்களிலும் தேடினார்கள். சில நாட்களுக்குள், அவரை காற்றாடி மலைமீது துப்பாக்கியால் சுட்டு கொன்ற செய்தி நாடெங்கும் பரவியது. மக்கள் அனைவரும் மனக்கவலை கொண்டனர். வஞ்சி நாட்டின் பெருந்தவப் பயனால் பெற்ற வெண்கடர் பொலிந்தமை அறிந்த கிறிஸ்தவர்கள் பெரிதும் வருத்தமும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டனர். தேவசகாயம் பிள்ளையின் திருச்சரீரத்தை தேடி எடுத்து வணக்கத்துடன் அடக்கம் செய்யும்படி எடுத்த முயற்சிகள் பயன்படவில்லை. இச்செய்தியை கிறிஸ்தவர்கள் மதுரேந்திரநாதர் சுவாமியிடம் அறிவித்து உதவி வேண்டினர். சுவாமி அவர்கள் ஆரல்வாய்மொழிச் சவுக்கை அதிகாரிகளுக்கு இனாம் அளித்து, நம்பிக்கையுள்ள சிலரை அனுப்பி, தேவசகாயம் பிள்ளையின் திருச்சரீரத்தை வடக்கன்குளத்திற்கு கொண்டு போக அனுமதிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தாபந்தமாய்

வேண்டியும், அரசனின் ஆணைப்படி கொலை செய்யப் பட்டவர்களுடைய சரீரத்தை அயல் தேசங்களுக்குக் கொடுப்பது அரசாங்கத்திற்கு பொருத்த மற்றதென்று காரணம் கூறி கொடுக்க மறுத்தனர்.

இவ்வாறு சில நாட்கள் கழிந்தன. அக்காலத்தில், வியாபாரத்திற்காக பொதிமாடுகளின் மீது சாமான்களை ஏற்றி திருவிதாங்கூரிலிருந்து, வெளிநாடுகளுக்கு கொண்டுபோவது வழக்கம். இத்தொழிலில் ஏற்பட்டிருந்தவர்களில் சிலர் இரகசியமாய், தேவசகாயம் பிள்ளையின் திருச்சரீரத்தைத் தேடி, கிடைத்த திருச்சரீர் அம்சங்களை* கோட்டாற்றில் பங்கு விசாரணை செய்திருந்த குருவானவரிடம் ஒப்புவித்தார்கள்.+ சுவாமி அவர்கள் வணக்கத்திற்குரியவிதமாய் திருச்சரீர் அம்சங்களை அர்சி : சவேரியார் தேவாலயத்தில் திருப்பலி பீடத்தின் முன்பாகத்தில் அடக்கம் செய்தார். அந்நாள் முதல் தேசத்தின் பலபாகங்களிலிருந்தும் கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வரிய வேதசாட்சியின் திருச்சரீரம் அடக்கம் செய்யப்பட்ட தேவாலயத்தை சந்தித்து அரிய உதவிகள் பல பெற்று வருகிறார்கள்.

தேவசகாயம் பிள்ளை வேதசாட்சி கிரீடம் அணிந்ததை ஆனந்தத்துடன் அறிந்த கொச்சின் ஸ்ரபதை மெற்றிராணியார் அவருடைய மகிமையைக் குறித்து மெற்றிராசன தேவாலயத்தில் 'தே தேயும்' (Te Deum) என்ற திருப்பாடலைப் பாடினதுமின்றி அவர்தாமே வேதசாட்சிக்காக திருப்பலி பூசை செய்து, பூசைப்பணி ஒப்புக் கொடுப்பதற்காக வந்திருந்த விசுவாசிகளுக்கு அறிமுகமாகும்படி தேவசகாயம் பிள்ளையின் குணவிசேஷங்களையும், வேதசாட்சி கிரீடம் அணியும் வரையில் அவர் சேசுகிறிஸ்து நாதரின் உண்மைப் போர்வீரனுக்குரிய விதமாய் காண்பித்த ஆண்மையையும், வீரத்தையும், திடசித்தத்தையும் புகழ்ந்து வாழ்த்தினார்.

* உடம்பை மிருகங்கள் தீண்டவில்லை என்றும், இடத்தில் வழக்கப்படி திருச் சரீரத்தை சுட்டு சாம்பலாக்கி கோட்டாற்றிற்கு கொண்டுவந்தார்கள் என்றும் கூறுவது சரியன்று (Les Martyrs de l' Inde ch, 45)

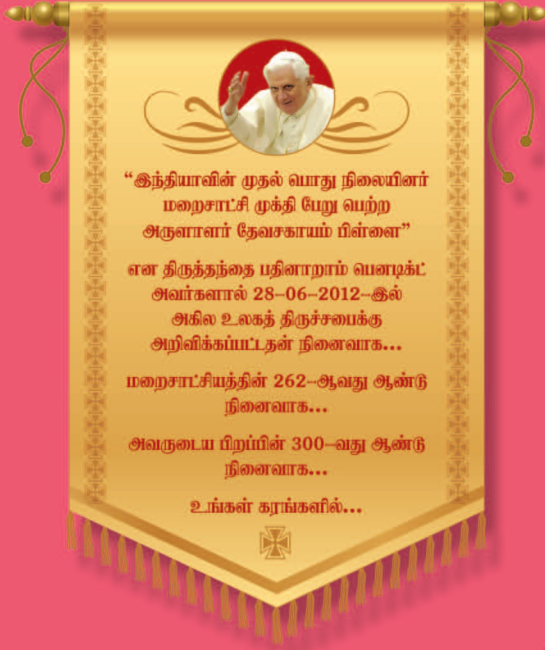
+ Letter of Fr. Buttari to his sister dated 7th August, 1753.

வடக்கன் குளத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், தேவசகாயம் பிள்ளையின் மீது வைத்த பற்றுதலினால், அவருடைய தலைப்பாகையையும், கைகளில் அணிந்திருந்த விலங்குகளையும், சேவகர்களுக்கு போதிய பொருள் கொடுத்து வாங்கி வடக்கன்குளம் தேவாலயத்தில் வணக்கமாய் வைத்து காப்பாற்றலாயினர். சில வருஷங்களுக்கு முன் பாப்பரசரின் திருச்சமூகத்தில் சமர்ப்பிக்கும்படி அனுப்பிய விலங்குகள் வழி மத்தியில் தவறியதாகக் கூறுகின்றனர். இன்றும் தேவசகாயம் பிள்ளை திருச்சிரசில் அணிந்திருந்த தலைப்பாகை வடக்கன்குளம் தேவாலயத்தில் வணக்கமாய்க் காப்பாற்றி வருவதைக் காணலாம்.

இரட்சகராகிய சேசுகிறிஸ்து நாதரின் உண்மை வீரர்களாக, உலகமெத்திசையிலும், உடல், பொருள், ஆவி என்பன மகிழ்ச்சியுடன் பலியாய் சமர்ப்பித்த வேதசாட்சிகள் எண்ணிறந்தவராவர். தங்கள் ஆருயிரை அர்ப்பணம் செய்த அர்ச்சிசிஷ்டவர்களையும், வேத சாட்சிகளையும், பின்வாங்கச் செய்யும் எவ்வித முயற்சிகளும் இக்காலம் வரையிலும் பெற்றி பெறவில்லை. அவர்களை முற்பட்ட கொடிய விலங்குகள், அரிய நண்பராயின; வெப்பமுடைய தீயும் தண்ணிழல் தந்தது; சிறைச்சாலைகள் மகிழ்ச்சிக்குறிகள் ஆயின. கூரிய வாள் ஈட்டி முதலிய கருவிகள் கடுஞ்செயல்களிலுந்தன. வேதசாட்சிகளின் இரத்தம் உலக மெத்திசையிலும், வேத வித்தாய் விளைகின்றது; வளர்கின்றது; செழித்தோங்குகின்றது; துன்பகாலத்தில் ஆறுதல் அளிக்கின்றது; இகபர இன்ப நிலைமையை தெளிவாக விளக்குகின்றது; காலவேற்றுமைக்கும் கொடிய ஆக்கினைகளுக்கும் அஞ்சாமல் உண்மையையும் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் சிறந்த போதனைகளையும் மேற்கொண்டு வாழும் வீரர்களுக்கு உறுதியையும் ஊக்கத்தையும் தருகின்றது. காற்றாடிமலை மீதேற்றிய தீபம் எத்திசையும் அகவிருள் அகற்றுகின்றது. மெய் மறையின் அருங்குணம் அனுபவித்து மக்கள் மகிழ், திருவிதாங்கூர் தேசத்தில், பிறந்து வளர்ந்து

நித்திய சர்வேசுவரனுக்காக நம்மை முழுதும் ஒப்புக் கொடுத்த
வேதசாட்சியாகிய தேவசகாயம் பிள்ளையின் புகழ் என்றும்
பெருமையுடன் ஓங்குக. சர்வேசுவரனின் திருநாமத்தை என்றும்
வாழ்த்துவோம்.

வாழி! தவநிலை! வாழி! தயை நிலை!
வாழி! யருளுரு வானதாய்!
வாழி! வயிருயிர்! வாழி! யறவுரு!
வாழி! யெனதுயிர் போன்றதாய்!
வாழி! யழகுரு! வாழி! திருவுரு!
வாழி! கதித்துணை யானதாய்!
வாழி! பதந்தர வாழி யருள்தர
வாழி திருமரி வாழியே!

“இந்தியாவின் முதல் வொது நிலையிள்
மறைசாட்சி முக்தி பேறு வெற்ற
அருளாவர் தேவசகாயம் மிள்ளை”

என திருத்தந்தை மதினாறாம் பெளட்கட்
அவர்களால் 28-06-2012-இல்
அகில உலகத் திருச்சபைக்கு
அறிவிக்கப்பட்டதன் நினைவாக...

மறைசாட்சியத்தின் 262-ஆவது ஆண்டு
நினைவாக...

அவருடைய பிறப்பின் 300-வது ஆண்டு
நினைவாக...

உங்கள் கரங்களில்...

68 ஆண்டுகளுக்கு முன் 28.07.1944-இல் ஒரு
ரூபாய் (₹ 1) மதிப்பில் 114 பக்கங்களுடன்
வெளியிடப்பட்ட நூலின் மறுபதிப்பே இந்நூல்.
அப்போதைய கோட்டாறு மறைமாவட்ட ஆயர்
மேதகு ஆஞ்ஞிசாமி அவர்களின் ஆசியுடன்
வெளிவந்தது.

அனாவம்

தண்ணீர் பந்தல், பாலூர்,
கருங்கல் - 629 157, குமரி மாவட்டம்.
தொடர்புக்கு : 94434 42574

திருவள்ளுவர் நூல் நிலையம்

13, பெதஸ்தா வணிக வளாகம், மகளிர் கிறித்தவ கல்லூரி சாலை,
நாகர்கோவில் - 629 001, குமரி மாவட்டம்.
தொடர்புக்கு : 94874 22704, 94425 84238

₹ 30